

Univerzita Hradec Králové

Filozofická fakulta

Diplomová práce

2020

Bc. Jana Schovánková

Univerzita Hradec Králové

Filozofická fakulta

Katedra archeologie

**Pohřebiště lužických popelnicových polí
v Měníku u Nového Bydžova**

Diplomová práce

Autor: Bc. Jana Schováňková

Studijní program: N71909 Archeologie

Studijní obor: Archeologie

Forma studia: prezenční

Vedoucí práce: PhDr. Zuzana Bláhová, Ph.D.

Hradec Králové 2020

Zadání diplomové práce

Autor:	Bc. Jana Schováňková
Studium:	F16NP0037
Studijní program:	N7109 Archeologie
Studijní obor:	Archeologie
Název diplomové práce:	Pohřebiště lužických popelnicových polí v Měníku u Nového Bydžova
Název diplomové práce AJ:	The Lusatian Urnfield cemetery at Měník near Nový Bydžov

Cíl, metody, literatura, předpoklady:

Úkolem práce je shrnout dosavadní stav poznání pohřebiště v Měníku, klíčové lokality východočeské pozdní doby bronzové a zároveň významného mezníku v dějinách bádání. Těžištěm práce bude zpracování a vyhodnocení nálezového fondu uloženého v Městském muzeu Nový Bydžov, který nebyl po několik desetiletí dostupný modernímu zkoumání; práce bude obsahovat databázi a kresebnou dokumentaci fondu, jeho analýzu a interpretaci v intencích zpracování srovnatelných pohřebišť od V. Vokolka, a to s využitím a vyhodnocení dochované původní muzejní dokumentace. Součástí práce bude rámcové zasazení pohřebiště do krajinného a kulturního kontextu, přehled dějin bádání se soustředí na popis a hodnocení výzkumů v 19. století. Nálezový fond uložený mimo novobydžovské muzeum bude evidován formou orientačního soupisu.

HLADÍK, J. 1888: Pravěké pohřebiště u Měníka blíž Nového Bydžova. S ilustracemi prof. Jana Wolfa. Světozor 22, s. 799 - 800 a 815 - 816. HLADÍK, J. 1887-1889: Žárové hroby u Měníka. PA 14, s. 509 - 518, 585 - 596, 643 - 652. HONZA, J. 1890-1892: Žárové hroby u Měníka. PA 15, s. 291 - 298. JIRÁŇ, L. (ed.) 2008: Archeologie pravěkých Čech 5. Doba bronzová. Praha. PÍČ, J. L. 1890-1892: Archeologický výzkum ve středních Čechách. VII. Hroby žárové s popelnicemi podoby lužické u Měníku. PA 15, s. 513 - 514. VOKOLEK, V. 1999: Pohřebiště lidu popelnicových polí v Ostroměři. Hradec Králové. VOKOLEK, V. 2002: Gräberfeld der Urnenfelderkultur in Skalice. (FAP 26.) Pragae. další literatura k lokalitě, nálezům, období a problematice

Garantující pracoviště: Katedra archeologie,
Filozofická fakulta

Vedoucí práce: PhDr. Zuzana Bláhová, Ph.D.

Datum zadání závěrečné práce: 24.11.2014

Prohlášení:

Prohlašuji, že jsem tuto diplomovou práci vypracovala samostatně, pod vedením PhDr. Zuzany Bláhové, Ph.D., a uvedla jsem všechny použité prameny a literaturu.

V Hradci Králové dne 21. 12. 2020

Podpis autora

Poděkování:

Velmi děkuji PhDr. Zuzaně Bláhové, Ph.D. za vedení práce a cenné připomínky, díky kterým práce vznikla. Dále děkuji Bc. Veronice Knobové z Regionálního muzea a galerie v Jičíně za poskytnutí informací o předmětech nacházejících se v jičínské sbírce. Taktéž děkuji Mgr. Janu Kohoutovi za shovívavost při tvorbě práce.

Anotace

SCHOVÁNKOVÁ, Jana. *Pohřebiště lužických popelnicových polí v Měníku u Nového Bydžova*. Hradec Králové: Filozofická fakulta, Univerzita Hradec Králové, 2020, 178 stran. Diplomová práce.

Diplomová práce se zabývá vyhodnocením nálezového fondu z pohřebiště lužických popelnicových polí u Měníku, který je uložený ve sbírkách Městského muzea Nový Bydžov. Těžištěm práce je textový, kresebný a fotografický katalog nálezů. V práci jsou použity všechny dostupné informace a původní muzejní dokumentace. Poměrně velký prostor je věnován dějinám bádání, které představují kontext postupu i dnešního stavu poznání pohřebiště. V rámci vyhodnocení je měnické pohřebiště zasazeno do kulturního a krajinného kontextu. Nálezy patří v datování do mladší fáze doby bronzové. Text doplňují přílohy, fotografie artefaktů a obrazová příloha dokumentující hmotnou kulturu lužického pohřebiště u Měníku.

Klíčová slova: Čechy východní, pohřebiště, Měník, doba bronzová, lužická popelnicová pole

Anotation

SCHOVÁNKOVÁ, Jana. *The Lusatian Urnfield cemetery at Měník near Nový Bydžov*. Hradec Králové: Philosophical Faculty, University of Hradec Králové, 2020, 178 pp. Master Thesis.

The diploma thesis deals with the evaluation of the finds collections from the Lusatian burial ground near Měník, stored at the Municipal Museum of Nový Bydžov. The aim of the work is to create a verbal, drawing and photographic catalogue of finds. The thesis uses all available information and original museum documentation. A relatively large space is devoted to the chapters of History of Research, which creates an overall picture of the watched burial site. As a part of the evaluation, the effort is to place the Měník burial ground into a cultural and landscape context. Some of the finds can be attributed to dating to the young Bronze Age. The text is accompanied by tables, photographs of artifacts and plates with drawings.

Keywords: Eastern Bohemia, cemetery, Měník, Bronze Age, Lusatian (Lausitz) Urnfields

Obsah

1. ÚVOD	1
2. LOKALIZACE	2
3.1 Geomorfologie a krajinný ráz	3
3.2 Geologické podloží	3
3.3 Půdní pokryv	4
3.4 Vodní toky a prameny	4
3.5 Klima.....	5
3.6 Potenciální přirozená vegetace.....	5
4. METODA PRÁCE A KRITIKA PRAMENŮ	6
4.1 Metoda práce.....	6
4.2 Kritika pramenů	7
6. DĚJINY BĀDÁNÍ	11
6.1 Muzeum	11
6.2 Muzejní spolek.....	13
6.3 Josef Hladík a jeho výzkum	15
6.4 Ostatní badatelé.....	16
6.4.1 Jan Honza.....	16
6.4.2 Jindřich Klecanda.....	17
6.4.3 Josef Koudelka	17
6.4.4 Eduard Malý.....	18
6.4.5 Josef Ladislav Píč.....	19
6.4.6 Josef Smolík.....	20
6.4.7 Albín Stocký.....	20
6.6 Dobová a pozdější vyhodnocení výkopů a pohřebiště	21
7. ULOŽENÍ NÁLEZŮ V JEDNOTLIVÝCH INSTITUCÍCH	26
8. DOCHOVANÁ DOKUMENTACE	28
8.1 Album prof. Hladíka	28
8.2 Kresby prof. Wolfa.....	30
8.3 Zápisy muzejního spolku a kuratoria	32
8.3.1 Zápisy Muzejního spolku.....	33
8.3.2 Zápisy kuratoria	41
9. HROBOVÁ VÝBAVA.....	43
9.1 Typy keramických nádob.....	45

9.2 Typy bronzových artefaktů	50
10. KATALOG NÁLEZŮ	52
10.1 Předměty prokazatelně pocházející z měnického pohřebiště	54
10.2 Předměty sporného původu	155
10.3 Předměty nedochované	160
11. DISKUZE	163
12. ZÁVĚR	166
13. SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY A PRAMENŮ	167

SEZNAM ZKRATEK

AM – archiv muzea

AO – archeologické oddělení

AV ČR – Akademie věd České republiky

c.k. – císařsko-královský

ČAVU – Česká akademie věd a umění

čp. – číslo popisné

inv. č. – inventární číslo

kap. – kapitola

KČSN – Královská česká společnost nauk

k. ú. – katastrální území

MMNB – Městské muzeum Nový Bydžov

MVČ HK – Muzeum východních Čech v Hradci Králové

NBy – Nový Bydžov

NM – Národní muzeum

NZ – Novobydžovský zpravodaj

okr. – okres

OP – Obzor praehistorický

PA – Památky archeologické

př. č. – přírůstkové číslo

SOkA HK – Státní okresní archiv Hradec Králové

1. ÚVOD

Předkládaná diplomová práce má za úkol shrnout dosavadní stav poznání pohřebiště lužických popelnicových polí u Měníku u Nového Bydžova, který je důležitou lokalitou v dějinách poznání východočeské pozdní doby bronzové. Těžištěm práce je zpracování a vyhodnocení nálezového fondu uloženého v Městském muzeu Nový Bydžov (dále též MMNB), který nebyl po řadu let dostupný odbornému zkoumání. Nálezový fond uložený mimo novobydžovské muzeum je evidován formou orientačního soupisu.

V předkládané diplomové práci byl použit veškerý dostupný nálezový a archivní fond, který se týká lužického pohřebiště u Měníku. Základním krokem bylo sestavení databáze artefaktů, kresebná a fotografická dokumentace fondu. Následovala analýza a interpretace fondu ve srovnání s publikacemi pohřebišť od Víta Vokolka, a to s využitím a vyhodnocením původní muzejní dokumentace, která se dochovala do dnešních dnů.

V rámci chronologie jsem použila třídění kultur lužických popelnicových polí ve spojení staré koncepce Josefa Ladislava Píče, kterou přepracoval Miroslav Novák (*Novák 2014, 20-21, Tab. 2*). Využívám tedy tři hlavní období – kultura lužická/mladší doba bronzová, kultura slezská/pozdní doba bronzová a kultura platěnická/doba halštatská, případně slezskoplatěnická kultura. Jednotlivá období také dělím na starší, střední a mladší (*Novák 2014, 20*).

V závěru jsem se pokusila o rámcové zasazení pohřebiště do krajinného a kulturního kontextu. Přehled dějin bádání je poměrně dlouhý, protože popis a hodnocení výzkumů v 19. století představuje nezbytnou oporu pramenné kritiky.

2. LOKALIZACE

Měník leží ve východních Čechách na Novobydžovsku (obr. 1), v okrese Hradec Králové, v Královéhradeckém kraji. Od Nového Bydžova je Měník vzdálen cca 4 km jihovýchodním směrem a cca 23 km východním od Hradce Králové. Nachází se v nadmořské výšce 265 m. n. m.

Samotné pohřebiště leželo v prostoru mezi řekou Cidlinou a Libeňským potokem, zhruba 1,8 km od Měníka, blíže k Humburkům. Rozkládalo se na parcelách č. 494, 497, 498, 499, 504, 505, 506, 508, 509 a 511. První výzkum probíhal na parcelách č. 498, 499 a 507 (obr. 3) a vedl ho prof. Josef Hladík (blíže viz kap. 6.3). Ten také provedl sondy na vedlejších parcelách č. 508 a 511. Na ostatních parcelách proběhly vykopávky novobydžovského Muzejního spolku (blíže viz kap. 8.3.1).

Pohřebiště u Měníku¹ spadá do slezskoplatěnické kultury podle chronologie Jana Filipa (*Filip 1936-37*) a Víta Vokolka (*Vokolek 1999b*), dá se však usuzovat, že pokračuje ze staršího lužického pohřebiště. V okolí sledované nekropole se nacházelo několik pohřebišť z kultury lužických popelnicových polí (blíže viz kap. 5), která se nacházela východním směrem od Nového Bydžova. U Měníku se jedná o třetí pohřebiště této kultury. V rámci diplomové práce bylo zpracováno první měnické pohřebiště (Měník I), co do rozlohy, největší a s největším dochovaným počtem artefaktů a dokumentace.

Východním směrem, cca 2 km od sledované nekropole, se nacházela ještě dvě lužická a slezskoplatěnická pohřebiště – Měník Bor II a Měník Bor III + IV (jednalo se o jedno pohřebiště, ale nálezy byly rozděleny podle doby výzkumu na dvě části). Podle dochované dokumentace na nich bylo prozkoumáno jen náhodně několik hrobů a nálezy byly zapsány až dodatečně². Výzkum prováděl Antonín Šašina v roce 1948 a dochované poznámky jsou značně chaotické, schází jim jakákoli posloupnost. Tato pohřebiště jsem proto z práce zcela vynechala.

¹ Pro potřeby diplomové práce bylo sledované pohřebiště označeno jako Měník I. Takto je označováno celou prací, aby se odlišilo od dalších měnických pohřebišť z lužických popelnicových kultur.

² Téměř všechny artefakty z pohřebiště u Boru byly zapsány do inventáře až Jaroslavem Prokopem v roce 1979 a dále po roce 2000. Do té doby ležely nevidované v krabicích. V roce 2012 zajistil dr. Václav Moucha převod několika artefaktů a krabice s fotografiemi z NM do MMNB, tyto předměty se nacházely v Praze v pozůstalosti po Antonínu Šašinovi (bývalý kustod MMNB).

3. PŘÍRODNÍ PODMÍNKY NA LOKALITĚ A V JEJÍM OKOLÍ

3.1 Geomorfologie a krajinný ráz

Geograficky spadá Novobydžovsko do provincie České vysočiny, subprovincie České křídové tabule, celku Východolabské tabule, podsoustavy Východočeské tabule a oblasti Cidlinské tabule. Rozloha Východočeské tabule je 4337,19 km², se střední výškou 332,7 metrů. Jedná se o plochu až členitou pahorkatinu, s územím vrchovinným na jihovýchodě území, převážně v povodí Labe a jeho přítoků – Cidliny, Chrudimky, Loučné, Metuje, Orlice a Úpy (*Demek 2006, 503*).

Cidlinská tabule spadá do severovýchodní části Východočeské tabule, mezi povodí Cidliny a Mrliny, a tvoří Češovský hřbet. Celková plocha tohoto území je 441,24 km², se střední výškou 258,6 metrů. Nejvyšším bodem je Holý vrch (okr. Jičín, cca 1 km od Čěšova) s výškou 322,8 metrů (*Demek 2006, 95*). Největší část Cidlinské tabule vyplňuje tabule Novobydžovská, na severu oblasti je to Ostroměřská a na jihovýchodě Nechanická. Měník spadá do tabule Ostroměřské (*Rybář 1986, 44*). Ta má celkovou rozlohu 166,41 km². Jedná se o plochu pahorkatinu v povodí Bystrice, Javoroky a Cidliny (*Demek 2006, 333*). V této oblasti je typický denudační povrch, jehož pochody přispívají ke snižování celkového zemského povrchu, a zbytky staropleistocenních a středopleistocenních říčních teras Javoroky (*Bína – Demek 2012, 243*).

Měník se nachází v jejím nejvyšším místě, v nadmořské výšce 272 metrů nad mořem a 48 metrů nad řekou Cidlinou. Rozprostírá se zhruba polovinou rozlohy na mírném návrší a druhou polovinou na svahu (obr. 2). Nabízí proto výhled nejen do blízkého okolí, ale i širokého.

3.2 Geologické podloží

Geologické podloží ve sledované oblasti je tvořeno kvartérními eolickými (větrnými) a fluvialními (říčními) sedimenty – spraše, sprašové hlíny a říční štěrky. Pod nimi leží sedimenty české křídové pánve – slínovce a vápnité jílovce středního turonu až coniak, s pleistocenními říčními štěrky a písky (*Kadava 2011, 107*). Kolem řeky Cidliny je půda tvořena štěrkopísky a nivními sedimenty hlíny (*Geovědní mapa 1:50 000*).

3.3 Půdní pokryv

Ve sledované oblasti převládají hnědozemě, slabě písčité hlíny a jíly s příměsí štěrků (Demek 2006, 333). Vedle hnědozemě jsou zde poměrně bohatě zastoupeny černozemě (molické půdy), které jsou hlavně zastoupeny u Nového Bydžova a Starého Bydžova (Faltysová – Mackovčín – Sedláček 2002, 25-26). Orné půdy se nachází v místech spraší a sprašových hlín. Louky a pastviny jsou v místech fluvialních sedimentů. Lesy se, téměř v celé oblasti, nachází na křídových usazeninách (Kadava 2011, 107).

Půda kolem Měníku je z větší části písčitá, hustě promísená štěrkem. Jihovýchodně od Měníku, mezi Vysočany a Bydžovskou Lhotkou, jsou pozemky písčité s příměsí štěrku. Severozápadním směrem k Libni se nachází pozemky hlinité a velmi úrodné (Obec Měník)³.

3.4 Vodní toky a prameny

Osou sledované oblasti je tok řeky Cidliny, který směřuje od severu (od Smidar) k jihu (po Chlumec nad Cidlinou). Cidlina pramení u Košova (okr. Semily), blízko Lomnice nad Popelkou, pod západním svahem Tábora ve výšce cca 580 m. n. m. a protéká západní částí regionu. Tato řeka má poměrně nízký průměrný průtok, protože protéká oblastí s poměrně nízkými srážkami. I přesto se Cidlina řadí k největším východočeským přítokům Labe díky velikosti povodí, které dosahuje 1170 km², a délce toku 90 km (Kadava 2011, 107). Největším přítokem Cidliny je Bystřice, druhým Javorka.

Druhým sledovaným tokem je Králický potok, který dostal název podle Králík u Nového Bydžova. Potok pramení u obce Sukorady (okr. Mladá Boleslav) ve výšce 259 m. n. m. Konec toku je mezi Humburky a Měníkem, kde se vlévá zleva do Cidliny. Celková délka toku činí zhruba 20 km a šířka koryta ve sledované oblasti je od dvou do čtyř metrů (Vlček 1984, 142).

Cidlina protéká západně od Měníku, kde se klikatí na rozlehlých lukách. Téměř každý rok se rozvodní tak, že koryto řeky nestačí a dochází k zaplavení

³ Dostupné online: <https://www.menik.cz/geografie>. Poslední přístup 17. 12. 2019.

okolních luk (*Obec Měník*)⁴. Pohřebiště Cidlina obtéká ze západní strany, Králický potok ze strany severní a od pohřebiště byl vzdálen jen pár metrů.

3.5 Klima

Novobydžovsko spadá do oblasti MT3, která má klima mírně teplé, vlhké a nížinné. Průměrné roční teploty dosahují 7,5 až 8,5 stupňů Celsia. Roční úhrn srážek je mezi 600 až 800 mm. Měsíc s nejvydatnějšími srážkami je červenec (cca 74 mm), naopak s nejnižšími únor (cca 34 mm). Za rok bývá zhruba 56 jasných dnů, 60 srážkových a zbytek beze srážek (*Strategie rozvoje mikroregionu Novobydžovsko 2007, 108-109*). Převládají zde západní větry (*Kuča 1995, 15*).

3.6 Potenciální přirozená vegetace

Novobydžovsko se vyznačuje zachováním lesů s přirozenou druhovou skladbou, hlavní složkou zde jsou lipové, bukové a habrové doubravy. V květeně převládají druhy teplomilné (termofyty) nad druhy opadavého mírného lesa (mezofyty). Pro tuto oblast jsou typické polovlhké háje s bohatým porostem, kde na vlhčích místech jsou zastoupeny hlavně dubové a olšové háje. Často tuto skladbu narušuje borovice (*Kuča 1995, 15*). Vegetační období je zhruba kolem 170 dnů.

V okolí Měníka byla typická doubrava s převažujícím bukem, méně zastoupenou lípou srdčitou a duby (zimním i letním). Tato skladba byla od Měníku až k Mlékosrbům a Nepochisům (*Neuhäuslová et al. 1998, 62, 85, 137*).

⁴ Dostupné online: <https://www.menik.cz/geografie>. Poslední přístup 20. 2. 2019.

4. METODA PRÁCE A KRITIKA PRAMENŮ

4.1 Metoda práce

Do diplomové práce byly použity veškeré dostupné artefakty z měnické lokality dochované ve sbírkách novobydžovského muzea. Zahrnuty nebyly nové přírůstky⁵, které se do sbírek MMNB dostaly v nedávné době na základě detektorové prospekce. Artefakty nacházející se v jiných institucích jsou pouze uvedeny v soupise.

Cílem práce bylo uspořádat a zhodnotit soubor čítající desítky artefaktů, které nebyly většinou po řadu let přístupné veřejnosti. V první fázi, která je zároveň i východiskem práce, probíhal sběr všech dostupných dat. Následovala evidence a popis dochovaných artefaktů slezskoplatěnické kultury⁶ ze sledovaného pohřebiště. U každého artefaktu byl slovně popsán vzhled a stav, změřeny rozměry a vyhotovena kresba či fotodokumentace. Katalog vycházel z původních zápisů v přírůstkové knize a z katalogizačních karet, které se dochovaly jen u části nádob. Všechny dochované zápisy na katalogizačních kartách byly přepracovány, zkontrolovány a upraveny tak, aby splňovaly současný stav⁷. U artefaktů, kterým katalogizační karty chyběly, byly vypracovány nové tak, aby vyhovovaly potřebám muzea. Spolu s katalogem byla vytvořena databáze v Excelu, která obsahuje všechny potřebné informace a grafy. Díky této práci jsem zároveň provedla inventuru měnického souboru ve sbírce novobydžovského muzea.

Velmi obsáhle jsem se věnovala dějinám bádání (viz kap. 6), zvláště pak o Městském muzeu (viz kap. 6.1) a o Muzejním spolku (viz kap. 6.2). V těchto kapitolách poukazuji na problémy s uchováváním či nedochováním měnických předmětů a na velké nesrovnalosti v evidenci.

Samotný katalog nálezů je velmi obsáhlý, obsahuje několik stovek artefaktů. Každý předmět má slovní popis a odkaz na tabulkové vyobrazení, kresebné či fotografické. V další fázi jsem se zaměřila na analýzu jednotlivých skupin

⁵ Jedná se o dva bronzové, uzavřené náramky s rytou výzdobou. Odevzdal je v roce 2018 Jan Drugda a nalezeny byly několik desítek metrů od sledovaného pohřebiště.

⁶ V rámci chronologie datuji slezské období od 950 – 800 př. Kr. a platěnické období 800 – 550 př. Kr. (Novák 2014, 21, Tab. 2).

⁷ Karty vypracoval tehdejší kustod muzea Antonín Šašina ve 30. a 40. letech 20. století a ve většině případů již nevyhovovaly současným standardům.

sledovaných nádob, na popis a procentuální zastoupení ve sbírce. V poslední fázi poté na vyhodnocení a interpretaci, lokalitu porovnávám s výzkumy Víta Vokolka a pokusila jsem se o zařazení do východočeského kontextu. Celková analýza se nakonec bohužel nepovedla v dostatečné míře, jak bylo původně zamýšleno. Zpracování veškeré dokumentace a vypracování katalogu zabralo více času, než se původně zamýšlelo. Také dokončování práce ovlivnily vážné negativní zprávy o zdravotním stavu přímého rodinného příslušníka. Z těchto a časových důvodů jsem nebyla schopna provést závěrečnou analýzu v patřičném rozsahu a hloubce.

4.2 Kritika pramenů

V této kapitole jsem se pokusila shrnout některé okolnosti, které provázely tuto práci od jejího začátku. Movitý nálezový fond pochází (z většinové části) z archeologických výzkumů z konce 19. a začátkem 20. století, tedy před více než sto lety. Z těchto výzkumů se sice dochovala základní dokumentace – ať už protokoly Muzejního spolku (viz kap. 8.3.1), kuratoria (viz kap. 8.3.2), album prof. Hladíka (viz kap. 8.2) či dobové novinové články (viz kap. 6.6) – ale již během původního uložení a zacházení došlo ke značnému pomíchání, zpřeházení a zčásti zničení artefaktů.

Dochovaná dokumentace se těžko párovala s dochovanými artefakty – ať už z důvodu chybějících informací o hrobech nebo kvůli absenci artefaktů samotných. Za tuto situaci může z velké části fakt, že vykopávky u Měníku prováděly různé skupiny badatelů, kteří s nálezy zacházeli různými způsoby. Soubory z jednotlivých výkopů byly ukládány na různých místech, dále podrobně dokumentovány byly „jen nejzajímavější“ nádoby a bronzky. Chaotické uložení bylo dáno i tím, že Městské muzeum v Novém Bydžově s Muzejním spolkem se teprve rozvíjely a měly velmi omezené prostory (viz kap. 6.1), proto se nálezy ukládaly na podlaze radnice, u členů Muzejního spolku a kuratoria, aj. V následujících letech se situace tolik nezměnila, krom vystavených nádob⁸, byly měnické artefakty nadále uloženy po krabicích, často bez řádného zapsání. Velká většina předmětů byla zapsána do přírůstků muzea až v roce 1935 (viz Katalog nálezů), tedy více než 40 let po samotném výzkumu. Z tohoto důvodu nebylo možné ve většině případů přiřadit artefakty k hrobům či alespoň k jednotlivým dnům výzkumu.

⁸ I vystavené nádoby byly často označeny jen popisem „Měník“ a chyběla jim inventární čísla.

Týž problém nastal i u bronzových artefaktů, které byly zaevidovány až Jaroslavem Prokopem v roce 1979. Do té doby byly v krabičkách s názvy „*Bronzy měnické*“ – u některých artefaktů byla původní⁹ čísla dohledána, a proto jsem je zařadila do *Předmětů prokazatelně z měnického pohřebiště* (viz kap. 10.1). U řady z nich se to však nepovedlo, dostaly čísla nová a byly zařazeny do kapitoly *Předměty sporného původu* (viz kap. 10.2). Zda všechny zmiňované bronzы skutečně pocházejí z Měníku, nemůžeme potvrdit, můžeme původ pouze předpokládat.

Z výše uvedených důvodů nebylo možné rekonstruovat přesně vybavení jednotlivých hrobů či nálezy z jednotlivých dnů výzkumu. Alespoň to nebylo možné u artefaktů, které jsou uloženy v novobydžovské sbírce. Určitě by bylo na místě vyhodnotit i část fondu uloženou v Národním muzeu, díky které by se mohly vyjasnit některé nesrovnalosti. Minimálně by se dalo přesněji zrekonstruovat prvních 58 hrobů z výzkumu prof. Hladíka, které má vyobrazeny v albu (viz kap. 8.1). Ačkoli po smrti Josefa Hladíka jeho manželka Městskému muzeu darovala 36 nádob a sám Hladík tam podle dobového novinového tisku daroval několik nádob a bronzů z prvního roku výzkumu, tak se přiřadit povedlo jen několik málo z nich. Ve většině případů se artefakty z prvního roku ve sbírce nedochovaly¹⁰ a z těch 36 darovaných nádob se nepovedla identifikovat ani jedna – byly darovány bez jakékoliv legendy, a poněvadž jsou v dobových zápisech uvedeny jen názvy, tak například v případě „květináče“ to může být kterýkoliv z těch 32 dochovaných.

⁹ Tj. z roku 1935.

¹⁰ Dochovány dva květináče inv. č. 5519 a 5699.

5. OSÍDLENÍ NOVOBYDŽOVSKA V DOBĚ BRONZOVÉ

Území Novobydžovska bylo osidlováno od nepaměti. Je to příhodná, vyvýšená plošina, která se nachází mezi Novým Bydžovem a Vysočany, taktéž příhodným místem pro osady bylo okolí Starého Bydžova. První doložitelné stopy osídlení máme z mladší doby kamenné (cca 5500 – 4400 BC), ze které se dochovaly bohaté nálezy lineární a vypíchané keramiky a broušených nástrojů, které jen v novobydžovské sbírce čítají téměř 160 kusů¹¹. Z předešlého období paleolitu a mezolitu se jedná o pár artefaktů, které byly objeveny bez bližšího popisu a dokumentace (*Přírůstková kniha I*).

Z doby bronzové je mnoho dokladů osídlení. Máme zde pozůstatky od únětické kultury až po bohaté zastoupení kultury lužických popelnicových polí. Bohužel téměř všechny nálezy z muzejní sbírky pocházejí z první poloviny 20. století, proto u řady z nich chybí jakákoliv dokumentace nebo nálezové okolnosti.

Z kultury únětické (cca 2300/2200 – 1750 BC) je nutné připomenout hromadný nález ze Starého Bydžova, který čítal 33 bronzových a měděných artefaktů (inv. č. 522/1-35)¹². Depot byl objeven 15. května 1893 při meliorizačních pracích na poli „Bulochov“, severozápadně od Starého Bydžova a do novobydžovského muzea artefakty předal p. Steiner, nájemce dvora ve Starém Bydžově (*Honza 1893, 93–96*). Hromadný nález obsahoval bronzovou sekerku s lištami, tyčinkovitý náramek, jazykovitě vykrojené kování pásu, zdobenou pásovou puklicí, tři bronzové lopatkovité jehlice, dvě záušnice z jednoduchého drátu, šestnáct měděných náramků a vlasových ozdob z dvojitého drátu, osm bronzových terčovitých náušnic „starobydžovského“ typu (obr. 5). Depot velmi obsáhle zpracoval dr. Václav Moucha, který nejprve v roce 1974 publikoval v Památkách archeologických článek *Starobronzový hromadný nález ze Starého Bydžova* (*Moucha 1974, 241–277*), ve kterém provedl podrobnou analýzu všech artefaktů. V roce 2007 poté vydal obsáhlou publikaci *Hortfunde der frühen Bronzezeit in Böhmen*, kde byl depot naposledy zevrubně zhodnocen (*Moucha 2007, 157–158*).

¹¹ Broušené artefakty aktuálně zpracovala Tereza Machová v roce 2019, která uspořádala a vyhodnotila novobydžovskou sbírku v diplomové práci *Kamenná broušená industrie ve sbírkách muzea v Novém Bydžově* (*Machová 2019*).

¹² Některé zlomené artefakty byly zapsány pod více čísly, proto je počet vyšší než počet artefaktů.

Z kultury lužické (cca 1300 – 950/920 BC) převládají v novobydžovské sbírce nálezy z vrchu Chlumu u Prasku (*Vokolek 1975a, 124; Vokolek 1975b, 151*), od sv. Františka (mezi Novým Bydžovem- Chudonicemi a Vysočany), z Velešic u Sběře (okr. Jičín) a samozřejmě od Měníku. Na Chlumu byl roku 1923 odkryt dětský hrob s malou nádobkou s kostmi, kterou překrývala velká nádoba (*Přírůstková kniha I*). V pásmu valů bylo ve 40. letech 20. století zachyceno větší množství lužických střepů, výzkum prováděl Antonín Šašina. V letech 1971 a 1972 byl na Chlumu prováděn sondážní výzkum, který vedli PhDr. Jiří Sigl a PhDr. Vít Vokolek pod záštitou Krajského muzea v Hradci Králové. Během těchto výzkumů bylo zjištěno, že původní hradba měla čelní dřevěnou konstrukci, hlavní hliněné těleso bylo zpevněno vodorovnými trámy a povrch palisády byl postaven z mohutných kůlů (*Prokop 2013, 10*). Ve 40. letech 20. století kopal na pohřebišti u Boru Antonín Šašina. Vykopal pouze několik sond, ze kterých se dochovala řada keramických nádob a několik bronzových předmětů (viz kap. 9).

Pokud vynecháme sledované pohřebiště u Měníku, tak další významnou lokalitou s lužickou a se slezskoplatěnickou kulturou (cca 950/920 – 550 BC) je U sv. Františka či Na Františku – ve staré literatuře nebo článcích se objevují oba názvy¹³. Z této lokality se dochovala sídlištní i hrobová keramika. Od sv. Františka se dochoval také bronzový meč z mladší doby halštatské, který byl objeven v roce 1922. Jedná se o bronzový meč (inv. č. 3154) s jazykovitou rukojetí a s křídélkovým nákončím (obr. 6). Zcela stejný pochází z Velešic (inv. č. 3424), ten byl objeven roku 1924. Spolu s velešickým mečem bylo vyzvednuto i devět keramických nádob, z nichž se nedochovala ani jedna (*Přírůstková kniha I*).

¹³ V případě této lokality je pojmenování několik. Někdy jsou nálezy v literatuře označeny také jako z Vysočan, někdy z Turnovského písečnicku, dokonce i ze Zachrašťan (což je mylné). Z této lokality máme doklady od neolitu po raný středověk, nejvíce však z doby laténské.

6. DĚJINY BĀDÁNÍ

6.1 Muzeum

„Myšlenka založit v Novém Bydžově muzeum, vyskytla se velmi záhy, dávno před jeho skutečným založením. Jednotlivci, dobře pozorující, jak staré památky po předcích zděděné znenáhla mizejí a vidouce, že vlna mezinárodní kultury neustále stírá bývalou svéráznost našeho kraje, zatoužili po ústavu, kde by se aspoň zbytky bývalé naší kultury daly uchovati před úplným zapomněním (Koudelka 1908a, 5)“.

Novobydžovské muzeum bylo založeno v roce 1888. Hlavním cílem zřízení muzea bylo přiblížit široké veřejnosti bydžovskou historii, ukázat občanům pozůstatky doby minulé a propagovat vědeckou práci. Jedním z podnětů bylo to, že se v druhé polovině 19. století v místních pískovnách začaly ve větší míře objevovat archeologické nálezy. Myšlenka zřídit muzeum získávala stoupence hlavně mezi členy profesorského sboru místního gymnázia, mezi nimiž měl zvlášť velké zásluhy Eduard Malý (viz kap. 6.4.4). Inspirací pro ně byly muzejní instituce v blízkém okolí – v roce 1880 bylo založeno muzeum v Hradci Králové, v Hořicích v roce 1887 a v Jičíně již od roku 1862 působila Muzejní společnost (Kohout 2013, 55).

Návrh na založení městského muzea byl přijat obecním zastupitelstvem dne 10. ledna 1888, a to všemi hlasy. Ještě v témže roce byl vypracován muzejní řád, který byl po četných opravách vydán 8. května 1888. To, co mělo být posláním muzea, výstižně definuje § 1 muzejního řádu: *„Obecní muzeum novobydžovské jest obcí novobydžovskou zřízená sbírka a stálá výstava předmětů, ježto týkající se především tohoto města a okolí, vynikají důležitostí pro archaeologii a historii vůbec pro umění vlastenské a dějiny jeho zvláště a usnadňují poznání této části české vlasti v ohledu národopisném (Prokop 1976, 10)“.* Muzeum od svého založení získávalo publicitu a podporu od obyvatel města. Dne 1. května 1888 byla na první stránce Bydžovských listů¹⁴ uveřejněna prosba o dary do sbírek či jiné příspěvky muzeu, také informovala čtenáře o poslání muzea (Prokop 2013, 104).

Mezi prvními památkami, zapsanými do muzejní sbírky, byly předměty uchovávané po staletí ve staré radnici a od roku 1885 v prostorech nové radnice

¹⁴ Čtrnáctideník, založen v roce 1887. Noviny věnované politice a zájmům měst a obcí Bydžovska a Chlumecka. Nakladatelem byl bydžovský obchodník Karel Ninger, vydavatelem majitel bydžovské tiskárny Ferdinand Pavelka, který byl i prvním šéfredaktorem (Prokop 2013, 103). Bydžovské listy vycházely do začátku 2. světové války, poté jejich tisk nebyl obnoven.

(*Prokop 1988, 8*). Inventární číslo 1 získala Kniha svědomí (viz kap. 6.4.4). Obecní zastupitelstvo ustanovilo do vedení muzea tříčlenné kuratorium. Předsedou se stal Alois Jedlička (stavitel a městský radní, NBy), jednatelem Jan Konůpek (gymnaziální profesor, NBy) a prvním správcem Jan Honza (viz kap. 6.4.1). Ostatními členy kuratoria byli zvoleni Eduard Malý (viz kap. 6.4.4), František Fousek (učitel místní dívčí měšťanské školy), Václav Otakar Slavík (ředitel místního gymnázia), Oldřich Jedlička (architekt, NBy) a Jan Wolf (gymnaziální profesor, NBy).

Sbírký byly poprvé veřejnosti zpřístupněny v neděli 17. července 1892. Zprvu byly vystavovány ve velkém sále radnice, od 26. července 1895 v sále staré soudní budovy (dnešní Korneliova ulice čp. 61) a od roku 1907 (obr. 7) ve druhém poschodí budovy spořitelny (*Prokop 2013, 105*). Tam se muzeum nachází dodnes, v roce 1999 bylo rozšířeno do prvního poschodí o kancelář s badatelnou, stálou galerii umění (Galerie Jaroslava Prokopa) a prostory dočasných výstav.

Poté, co Jan Honza (viz kap. 6.4.1) odešel do Prahy, byl mezi lety 1899 až 1901 kustodem Jindřich Klecanda (viz kap. 6.4.2). Po něm převzal správu sbírek na více než třicet let Josef Koudelka (viz kap. 6.4.3). Během první světové války došlo k omezení provozu muzea, po jejím konci naopak nastal na několik let nárůst v návštěvnosti sbírek (*Interní dokumentace muzea*).

Od roku 1934 působil ve funkci kustoda Antonín Šašina (gymnaziální profesor, později ředitel gymnázia NBy). Během druhé světové války byl z funkce odvolán a nahrazen Janem Chlupem¹⁵ (gymnaziální profesor, NBy). Expozice byla v té době uzavřena a sbírky byly uloženy v krabicích ve sklepeních spořitelny. Po skončení válečných let se Antonín Šašina do správcovské funkce vrátil, avšak sbírky byly ve špatném stavu a zůstaly nadále pro veřejnost uzavřené. Svoji muzejní práci zaměřil hlavně na katalogizační a inventarizační činnost.

V roce 1948 nastoupil do muzea Jaroslav Kovář (podplukovník generálního štábu), který sbírky znovu uspořádal a 14. srpna 1949 zpřístupnil veřejnosti. Mezi

¹⁵ Jan Chlup byl po druhé světové válce odsouzen jako kolaborant. Během jeho působení v muzeu bylo zničeno několik cenných knih a předmětů, poněvadž „nevyhovovaly“ tehdejšímu režimu. Svým chováním a výraznými pro-nacistickými názory, které hojně publikoval v místním tisku, si udělal velkou řadu nepřátel. V roce 1945, během květnových dnů, byl ve městě dostižen a hrozila mu oprátka. Od té ho, paradoxně, zachránil příjezd Rudé armády (*Interní dokumentace muzea*).

lety 1957 až 1960, kdy došlo ke zrušení okresu Nový Bydžov, bylo Městské muzeum změněno v Okresní vlastivědné muzeum. Jaroslav Kovář působil v muzeu do své smrti v roce 1963. Dočasným správcem se krátce stal učitel Jaroslav Dušátko z Nového Bydžova. Od října roku 1964 až 1966 byl správcem geograf Lubomír Středa. Poté se do funkce vrátil Jaroslav Dušátko, který nakonec v muzeu setrval téměř deset let, do roku 1975 (*Prokop 1988, 8–10*).

Nejdéle působícím správcem byl historik Jaroslav Prokop, který zastával funkci mezi lety 1975 až 2013. Během svého téměř čtyřicetiletého působení dal muzeu současnou podobu stálé expozice, znovu uspořádal a zkatalogizoval sbírky, neúnavnou badatelskou činností se zasloužil o poznání dějin Nového Bydžova. Za svoji celoživotní práci získal v roce 2013 čestné občanství města. I po svém odchodu do důchodu nepřestal s badatelskou a publikační činností, týkající se muzea a Nového Bydžova. Nadále zůstával v muzeu velmi cenným spolupracovníkem. Zemřel v prosinci 2018. Od roku 2013 je vedoucím muzea Jan Kohout (historik a etnolog).

6.2 Muzejní spolek

Návrh na založení Muzejního spolku byl vznesen ještě před vydáním stanov muzejního řádu, tedy před květnem 1888. Hlavním cílem bylo, aby nově vzniklý spolek muzeum plně podporoval a pomáhal v plynulé činnosti. Spolkové stanovy byly vypracovány JUDr. Františkem Formánkem a schváleny c. k. místodržitelstvím 12. srpna 1888 (*Koudelka 1908a, 6*).

První valná hromada Muzejního spolku se konala 23. září 1888, a na programu byla volba osmi výborů a revizorů účtu. Do výboru byli jmenováni Otakar Haněl (lékař, NBy), Václav Otakar Slavík (ředitel gymnázia NBy), Jan Konůpek (gymnaziální profesor), František Formánek (advokát, NBy), Jan Honza (viz kap. 6.4.1), Jan Wolf (gymnaziální profesor), Bedřich Špatný (stavitel, NBy) a Oldřich Jedlička (architekt, NBy). Za revizory účtů byli zvoleni Antonín Svoboda (na odpočinku, NBy) a Jan Bedřich Doležal (obchodník, NBy). Dále byli přítomni Julius Stráník (doktor práv, NBy), Eduard Malý (viz kap. 6.4.4), Alois Jedlička (stavitel, NBy), Jan Čížek (řídící učitel, NBy), František Fousek (učitel mateřské školy, NBy) a František Kohout (hostinský, NBy). Na programu druhé schůze,

konané dne 4. října t. r., byl předsedou spolku zvolen Václav Otakar Slavík, který tuto funkci vykonával do roku 1897 (*Protokolly Muzejního spolku 1888, 1-2*).

Muzejní spolek se od začátku svého působení aktivně věnoval sbírkotvorné činnosti, díky níž rostl počet předmětů každým dnem. Zprvu byly publikovány žádosti o dary v místním tisku, po prvotních neúspěších členové spolku oslovovali možné zájemce osobně (*Koudelka 1908a, 9*). Mezi velké podporovatele muzejní sbírky lze jmenovat stavitele Bedřicha Špatného, který daroval několik desítek předmětů, v podstatě prvních několik měsíců po založení sbírky není zápis bez jeho jména (*Přírůstková kniha I*).

Vedle získávání a odkupu památek se Muzejní spolek začal zabývat vykopávkami na Novobydžovsku. Mimo pohřebiště v Měníku to byly vykopávky v Němcově (obr. 9) a Jedličkově písečnicku (Nový Bydžov – Chudonice) a Spolkové cihelně (Nový Bydžov – směr Sloupno), kde byla objevena tři pohřebiště z doby laténské (obr. 8). Dále to byl objev dvou kosterních pozůstatků z únětické kultury (obr. 10) ve Skřivanech (*Přírůstková kniha I*). Také se na začátku 20. století spolek zabýval vykopávkami neolitického sídliště na panském poli za cihelnou ve Vysokém Veselí a vykopávkami při melioraci pozemků u Starého Bydžova.

Před založením muzea došlo k několika nálezům v okolí Nového Bydžova. Z těch zajímavějších to byl v roce 1827 laténský kostrový hrob „u města při břehu Cidliny“¹⁶, který obsahoval bronzový vývalkový náramek s pečetítkovitými konci, švartnový náramek a zlomek náramku ze skelné hmoty či švartny (*Sklenář 2011, 212*). Artefakty se nacházejí ve sbírkách Národního muzea. Roku 1861 došlo k nálezů laténského kostrového hrobu na poli Františka Schnabela¹⁷, který obsahoval dvoudílný bronzový nánožní kruh s plastickou hlemýžďovitou výzdobou polokulovitých puklic (*Sklenář 2011, 212*). Nánožník se nachází ve sbírkách Přírodovědeckého muzea ve Vídni.

¹⁶ Pravděpodobně se jednalo o lokalitu na Otmarce (městská část Chudonice), kde později bylo objeveno pohřebiště v písečnicku p. Josefa Němce. Uvedení lokality „u města při břehu Cidliny“ je z dnešního pohledu zavádějící, poněvadž ve 30. letech 20. století došlo k regulaci Cidliny, při čemž se tok posunul o několik stovek metrů na východ. Na starších mapách, např. na mapě stabilního katastru z roku 1841 je však vidět, že místo pohřebiště bylo od Cidliny vzdáleno jen pár desítek metrů.

¹⁷ Později písečník p. Josefa Němce (viz výše).

Dalšími důležitými počiny spolku byly účasti na výstavách v letech 1891 (Jubilejní výstava) a 1895 (Národopisná výstava československá). Na Jubilejní výstavě sklídl spolek úspěch s vystavovanými artefakty z měnického pohřebiště a s archou bydzovskou¹⁸. Národopisné výstavě předcházela malá místní výstava, kterou uspořádal Jan Honza (viz kap. 6.4.1) a díky níž měl Nový Bydžov bohaté zastoupení.

6.3 Josef Hladík a jeho výzkum

Josef Hladík se narodil 28. května 1845 v Měníku. Vystudoval historii na Karlově univerzitě v Praze. Od roku 1870 se v hlavním městě věnoval novinářské profesi a od roku 1874 působil v Brně jako profesor na českém učitelském ústavu. Mezi lety 1882 až 1888 působil jako školní inspektor na Hodonínsku, v letech 1900 až 1906 vykonával funkci ředitele učitelského ústavu v Příboře.

Patřil mezi nejaktivnější zakladatele brněnského Muzejního spolku, zasloužil se o tvorbu jeho sbírek, stal se jejich kustodem, popularizátorem. Za jeho největší badatelskou činnost můžeme považovat výzkumy u Obřan (okr. Brno-město) a u Měníku (*Sklenář 2005, 219*). Po odchodu na odpočinek se vrátil do svého rodiště, kde také 26. února 1910 zemřel.

Na konci června roku 1888 obdržel Josef Hladík zprávu od svého synovce J. Fišery, že se na štěrkovišti Aloise Volejníka „objevují archeologické nálezy a dělníci si je rozebírají či ničí v domnění zisku cenného kovu“ (*Hladík 1888, 799*). Po obdržení této zprávy přijel prof. Hladík do Měníku 21. července 1888, dne následujícího dorazil na zmiňované pole. Po zhlédnutí situace na poli se domluvil na dalším počínání s majitelem pozemku, který mu vyšel vstříc.

Již při první obhlídce usoudil, že jde o pohřebiště větších rozměrů. Po prvotních sběrech již rozbitých nádob, přistoupil 11. srpna k prvním výkopům – „Počal jsem u hromady hlíny ze štěrkoviště odstraněné tím způsobem, že jsem kázal odstraniti ornici na ploše 4 m² veliké. Sotva že vrchní část hlíny do hloubky as 0.25

¹⁸ Utrakvistický oltář (inv. č. 442) z kostela sv. Vavřince (NBy). Původní retabulum nechal zhotovit kališnický kněz Jan Hraždovský po smrti svého bratra, rovněž bydzovského kněze Václava ve 30. letech 16. století. Oba bratři jsou vyobrazeni na pohyblivých křídlech. Středová část (predela) byla vyhotovena v 17. století a je v ní vsazena malovaná dřevorezba Poslední večeře Páně od neznámého malíře (*Lüssner 1885, 181-186*). Archa bydzovská patří mezi nejčinnější památky Městského muzea i českého umění oné doby vůbec.

m byla vyházena, začaly se na odkrytém prostoru tu a tam jevit střepiny (Hladík 1888, 800)“. Do konce prázdnin v roce 1888 prozkoumal a zdokumentoval 24 hrobů, jejichž popis publikoval následující rok v Památkách archeologických a místopisných (*Hladík 1889, 509–518, 585–596, 643–652*), kde podrobně popsal a na kresebných ilustracích vyobrazil vybavení jednotlivých hrobů.

Dodnes jsou tyto zprávy velmi důležité, jejich zpracování je precizní a zachycuje detailní popisy hrobů. Bohužel k publikování dalších hrobů už nedošlo. Vypracoval však obsáhlé album, které bylo po jeho smrti darováno manželkou Hedvikou Hladíkovou do MMNB (viz kap. 8.1). Celkem, až do roku 1890, prozkoumal Josef Hladík na 58 hrobů.

Publ.: *Hladík, J. 1888: Pravěké pohřebiště u Měníka blíž Nového Bydžova, Světozor 22, č. 50 (2. 11.), 799-800; Hladík, J. 1888: Pravěké pohřebiště u Měníka blíž Nového Bydžova (Dokončení), Světozor 22, č. 51 (16. 11.), 815-816; Hladík, J. 1889: Žárové hroby u Měníka, Památky archeologické a místopisné 14, 509-518, 585-596, 643-652.*

6.4 Ostatní badatelé

V této kapitole mají heslo badatelé, kteří byli přímo přítomni vykopávkám v okolí Nového Bydžova a u Měníku, či se podíleli na zpracování artefaktů z měnického pohřebiště.

6.4.1 Jan Honza

Jan Honza se narodil 15. dubna 1856 v Polejovicích (okr. Tábor). Vystudoval gymnázium v Českých Budějovicích, poté pokračoval na pražské univerzitě studiem historie a zeměpisu. Po ukončení studia vyučoval na reálné škole v Pardubicích a v Karlíně. Poté roku 1886 zamířil pracovně do Nového Bydžova na místní gymnázium, kde se stal profesorem. Roku 1888 byl jmenován prvním kustodem nově založeného novobydžovského muzea a v této funkci setrval až do roku 1899, kdy odešel do Prahy (*Zubatý 1909, 590*). Od roku 1899 vyučoval na malostranském gymnáziu a od roku 1916 vykonával funkci školního rady. Jan Honza zemřel 15. dubna 1936 v Praze.

V roce 1888 se stal kustodem muzea a položil pevný základ nově vzniklých sbírek. Od prvopočátku vedl řádný inventář a zavedl i lístkovou katalogizaci, na tu

dobu ne zcela běžnou. V roce 1895 spolupracoval na uspořádání malé národopisné výstavy, která dala základ expozici bydžovského kraje na Národopisné výstavě v Praze. Po této výstavě se zasloužil o to, že většinu vystavovaných předmětů získalo Městské muzeum do svých sbírek, ať darováním či odkupem (*Anonym 1936, 2*).

Publ.: *Honza J. 1893*: O nálezu bronzů u Starého Bydžova, Památky archeologické a místopisné 16, 93-96, tab. VII; *Honza, J. 1892*: Žárové hroby u Měníka, Památky archeologické a místopisné 15, 291-298.

6.4.2 Jindřich Klecanda

Jindřich Klecanda se narodil v Praze roku 1861 (*Osobnost: Jindřich Klecanda*¹⁹). Vyučoval na gymnáziu v Novém Bydžově, kde se stal profesorem. Mezi lety 1899 až 1900 působil jako kustod Městského muzea v Novém Bydžově. Byl velmi aktivní v archeologických výkopech ve městě, ale i v jeho okolí. Během svého krátkého působení v muzeu byl u objevu několika hrobů z laténského pohřebiště v Němcově písečnicku (Nový Bydžov - Chudonice). Zemřel v Novém Bydžově v roce 1900.

Publ.: *Klecanda, J. 1900*: La Tèneské nálezy v Novém Bydžově, Památky archeologické a místopisné 19, 157-160.

6.4.3 Josef Koudelka

Josef Koudelka se narodil 1. dubna 1861 v Loukonosech (okr. Kolín). Vystudoval pedagogickou školu v Praze se zaměřením na přírodopis. Po absolutoriu působil jako učitel na školách v Chomuticích (okr. Jičín) a Chlumci nad Cidlinou (okr. Hradec Králové). V roce 1897 přijal nabídku vyučovat v Novém Bydžově, zprvu jako odborný učitel na měšťanských školách, od roku 1917 jako ředitel měšťanské školy chlapecké (*Prokop 2013, 185*). Mimo jiné působil v Novém Bydžově jako předseda okresní a školní rady. Pracoval ve Spolku turistů, Okresní péči o mládež, v Sokole, také v místních finančních ústavech.

V roce 1901 se stal kustodem Městského muzea, v této funkci setrval úctyhodných 33 let a odvedl obdivuhodnou práci. Uspořádal sbírky, provedl

¹⁹ Dostupné online: https://www.prijmeni.cz/osobnost/19729/jindrich_klecanda. Staženo dne 23. 1. 2020.

inventarizaci a základní konzervaci artefaktů, získal další cenné exponáty. Byl velmi činný v publikační a přednáškové činnosti, také vedl četné archeologické výkopy ve spolupráci s Albínem Stockým a Josefem Ladislavem Píčem (*Sklenář 2005, 311*). V roce 1907 s pomocí dobrovolníků musel přestěhovat muzeum ze sálu staré soudní budovy (dnešní Korneliova ul. čp. 61) do 2. poschodí nově postavené budovy spořitelny a vybudoval novou expozici podle tehdejších zásad. Při stěhování a instalaci expozice mu byl celou dobu nápomocen Albín Stocký (viz kap. 6.4.6). V období 1. světové války, kdy byly nařízeny rekvizice, zachránil před zničením několik historických zvonů a velkou část cínových předmětů (*Prokop 2013, 186*).

Z muzea odešel v roce 1934 a následující rok byl oceněn udělením čestného občanství Nového Bydžova za celoživotní zásluhy. *"Práci, již pan kustos muzeu věnoval, nedá se vůbec oceniti. Jen vřelá láska k starým památkám a plné pochopení účelů muzea dovedou vysvětliti obětavost a sebezapření pana kustoda Koudelky, jenž věnoval všechn svůj prázdný čas museu, ba více, jenž i často své zdraví nasazoval a někdy i o noční klid byl olupován starostmi o muzeum"* (*Koudelka 1908a, 11*). Josef Koudelka zemřel 22. května 1947 v Novém Bydžově.

Publ.: *Koudelka, J. 1904: Archeologický nález u Nového Bydžova, Památky archeologické a místopisné 21, 137-140; Koudelka, J. 1923: Bydžovské muzeum, Osvěta lidu 26, č. 44 (28. 6.); Koudelka, J. 1927: Bydžovsko v pravěku, Národní listy, příloha k č. 42 (12. 2.), 1; Koudelka, J. 1904: Nález bronzů u Obory, Památky archeologické a místopisné 21, 421-424; Koudelka, J. 1931: Pohled do pravěku Bydžovska, Týden 5, č. 24 (12. 6.), 1; Koudelka, J. 1906: Preahistorické nálezy na Bydžovsku, Památky archeologické a místopisné 22, 199-204; Koudelka, J. 1908: V době předhistorické na Bydžovsku. In: Koudelka (red.), Dvacet let práce muzea a muzejního spolku v Novém Bydžově, Nový Bydžov, 17-40.*

6.4.4 Eduard Malý

Eduard Malý se narodil 22. března 1846 v Bechyni (okr. Tábor). Vystudoval gymnázium v Písku (1860 – 1867), poté fyziku, matematiku a přírodopis na pražské univerzitě, kde roku 1874 úspěšně složil zkoušky. Ještě týž rok byl ustanoven profesorem přírodopisu na novobydžovském gymnáziu, na kterém vyučoval až do své smrti.

Zasloužil se o mnoho cenných poznatků v poznání dějin Nového Bydžova a založení muzea. Dal základ kartotéce výpisků z městských knih z 16. a 17. století, provedl přepisy desítek archivních dokumentů a pořídil přepis *Knihy svědomí*²⁰ (Prokop 2013, 175). Eduard Malý zemřel 24. dubna 1903 v Novém Bydžově.

6.4.5 Josef Ladislav Píč

Josef Ladislav Píč se narodil 19. ledna 1847 ve Mšeně (okr. Mělník). Studoval historii a zeměpis na Karlově univerzitě v Praze, kterou absolvoval v roce 1872. Doktorský titul získal v roce 1880 tamtéž. Po studiích začal působit jako pedagog na mladoboleslavském gymnáziu (1872 – 1881), poté v Praze (1881 – 1893). Od roku 1883 působil jako docent na Karlově univerzitě a od roku 1905 jako mimořádný profesor rakouských a slovanských dějin (Sklenář 2005, 438). V letech 1887 až 1911 redigoval časopis *Památky archeologické a místopisné*. Byl členem Královské české společnosti nauk, od roku 1897 Česká akademie věd a umění, a Archeologického sboru Národního muzea. Roku 1888 se stal jednatelem nově vzniklé Společnosti přátel starožitností českých (1888 - 1889). Od roku 1893 vedl prehistorické oddělení Národního muzea (Sklenář 2005, 438).

V 90. letech 19. století patřil mezi nejuznávanější archeology. Mezi největší výzkumy bezpochyby patřily Dobřichov-Píchora na Kolínsku (1890) a Bylany u Českého Brodu (1895 – 1897), na kterých spolupracoval s tzv. Píčovou skupinou (Jan Hellich, Josef Hlávka, ...). Své výzkumy podrobně publikoval v článcích či monografiích.

V letech 1899 až 1909 vzniklo jeho životní dílo *Starožitnosti země České* (Píč 1899; 1900; 1902; 1903; 1905; 1909), které rozdělil do tří svazků s bohatými ilustracemi. Píč měl dlouhodobé rozpory s Luborem Niederlem ohledně třídění pravěkých období. Tyto rozpory a dění kolem pravosti Rukopisů královédvorského a zelenohorského nejspíše vedly k ukončení jeho života. Spáchal sebevraždu 19. prosince 1911 v Praze.

²⁰ *Knihy svědomí* (lat. Liber consciencie) byla psána mezi lety 1311 až 1470. Jedná se o druhou nejstarší dochovanou městskou knihu v Čechách, po pražské Staroměstské (z roku 1310). Ze soudních knih je nejstarší. Od roku 1989 kulturní památkou (SOKA Hradec Králové, AM Nový Bydžov inv. č. 1078, *Knihy svědomí 1311 – 1470*, kniha č. 1, kulturní památka č. 86).

Publ.: *Píč, J. L. 1892: Archeologický výzkum ve středních Čechách. VII. Hroby žárové s popelnicemi podoby lužické u Měníku, Památky archeologické a místopisné 15, 513-514; Píč, J. L. 1902: Starožitnosti země české II/I. Kostrové hroby s kulturou marnskou čili lateneskou a Bojové v Čechách. Praha.*

6.4.6 Josef Smolík

Josef Smolík se narodil 6. listopadu 1832 v Novém Bydžově do rodiny krupaře. Nejprve studoval gymnázium v Broumově, avšak gymnaziální studia dohodil a následně odmaturoval v Praze roku 1852. Mezi lety 1852 až 1856 vystudoval matematiku a fyziku na Filosofické fakultě UK v Praze. Za zmínku stojí, že během vysokoškolských studií byl pantátou studentské merendy²¹, která se konala v Novém Bydžově v roce 1853 (*Prokop 2013, 175*).

Od roku 1857 vyučoval na několika školách v Praze a Pardubicích. Během učitelských let vydal řadu matematických učebnic a studií, také publikaci *Nauku o slohu* (1858). Vedle vystudovaného oboru se věnoval archeologii a numismatice, v nichž si vybudoval vynikající renomé. K dalším jeho zájmům patřila historie, kdy vytvářel rodokmeny drobné východočeské šlechty a také psal básně (*Prokop 2013, 176*).

Od roku 1865 byl členem Královské české společnosti nauk, od roku 1897 České akademie věd a umění. Mezi lety 1873-93 vykonával funkci jednatele Archeologického sboru Národního muzea v Praze (*Sklenář 2005, 518*). Velké uznání přišlo během let 1878-84, kdy redigoval časopis *Památky archeologické a místopisné*, které dokázal změnit na skutečně odborný časopis. Od 80. let 19. století se začínal zabývat více numismatikou. Již roku 1881 se stal kustodem numismatické sbírky Národního muzea, kterou později (od roku 1909) vedl jako ředitel až do své smrti. V badatelské činnosti převládají studie o denárech a groších (*Prokop 20013, 176*). Josef Smolík zemřel v Praze 12. září 1915.

6.4.7 Albín Stocký

Albín Stocký se narodil 24. února 1876 v Praze. Vystudoval chemii na pražské univerzitě v letech 1895 až 1900. Po studiích praktikoval ve Zdicích (okr.

²¹ Jedná se o studentské slavnosti konané ve městě od 18. století. První prameny doložená merenda je z roku 1750. Hlavním symbolem je studentský prapor, jehož žerď pochází pravděpodobně z roku 1742 a nachází se ve sbírce muzea (*Prokop 1987, 10*).

Beroun) a Leopoldsdorfu (Dolní Rakousko). Od roku 1903 pracoval jako úředník kontroly v Dobrovickém cukrovaru (okr. Mladá Boleslav). V této době se začal blíže zajímat o archeologii a spolupracovat s prof. Josefem Ladislavem Píčem (*Sklenář 2005, 536*). V roce 1906 byl pracovně přeložen do cukrovaru ve Skřivanech (cca 3 km od NBy), kam každý den dojížděl ze svého nového bydliště v Novém Bydžově.

V témže roce navázal spolupráci s Josefem Koudelkou (viz kap. 6.4.3) a začal se věnovat archeologickým výkopům v novobydžovském okolí. Také od roku 1906 vykonával funkci jednatele Muzejního spolku, ve které setrval celých šest let, do roku 1912. Velký ohlas ve městě měl jeho cyklus přednášek, který Albín Stocký uskutečnil v roce 1909 a pojednával o jednotlivých obdobích pravěku (*Prokop 2013, 182*).

Mezi lety 1913 až 1929 byl pověřen správou archeologické sbírky Národního muzea v Praze, kterou převzal po smrti prof. Josefa Ladislava Píče. Roku 1920 získal doktorát a ještě tentýž rok docenturu na Karlově univerzitě, roku 1927 se stal mimořádným a v roce 1929 řádným profesorem prehistorické archeologie a etnologie tamtéž (*Prokop 2013, 183*).

Byl členem řady vědeckých institucí domácích i zahraničních. V letech 1920 až 1933 působil v Památkách archeologických a místopisných, od roku 1920 spolurodil a v letech 1932 – 1933 redigoval prehistorickou část (*Sklenář 2005, 536*). Z pravěkých etap se nejvíce věnoval neolitu a eneolitu. Díky svému původnímu studiu chemie se také zabýval konzervačními metodami, které sepsal v příručce *Konzervace muzejních předmětů* (1928). Albín Stocký zemřel v Praze 18. dubna 1934.

Publ.: *Stocký, A. 1924: Čechy v době kamenné*. Praha; *Stocký, A. 1928: Čechy v době bronzové*. Praha; *Stocký, A. 1926: Pravěk země české I. Věk kamenný*. Praha; *Stocký, A. 1909: Praehistorický výzkum okolí Nového Bydžova r. 1907, Památky archeologické a místopisné 23, 165-168*; *Stocký, A. 1910: Sídliště s kulturou římskou v Chudonicích u Nového Bydžova, Pravěk 6, 86-94*.

6.6 Dobová a pozdější vyhodnocení výkopů a pohřebiště

• Pravěké pohřebiště u Měníka blíž Nového Bydžova (*Hladík, J. 1888: Pravěké pohřebiště u Měníka blíž Nového Bydžova, Světozor 22, č. 50 (2. 11.), 799-800*;

Hladík, J. 1888: Pravěké pohřebiště u Měníka blíž Nového Bydžova, Světozor 22, č. 51 (16. 11.), 815-816)

V tomto článku byli čtenáři poprvé seznámeni s měnickou lokalitou. Článek publikoval Josef Hladík, obrazové tabule nakreslil Jan Wolf (gymnaziální profesor, NBy). Na úvod je představen Měník, kde se nachází a jak došlo k oznámení o lokalitě. Josef Hladík čtenáře seznámil i s komplikacemi, které předcházely oznámení. V závěru první části jsou popsány první dny výzkumu, které probíhaly 9., 11. a 12. srpna 1888 a popis jednoho hrobu. Článek je doplněn mapkou lokality a kresbami dvou odkrytých hrobů, nádob, jehlic a půdorysů nálezů v hrobě.

V druhé části článku Josef Hladík shrnul komplikace při druhé fázi výzkumu, který probíhal od 30. srpna t. r. V těchto dnech bylo sice odkryto šest hrobů, ale kvůli vydatnému dešti se nevyzvednuté nádoby rozpadly a zbytek se rozpadl při převozu z pohřebiště. V článku je uvedeno, že „*kořist v nádobách těchto hrobů byla velice skrovná*“ a že nalezené *zlomky jehlic a kroužků ze slabého drátu* byly uloženy do novobydžovského muzea²².

V článku se věnoval celkem dvanácti odkrytým hrobům, které vykopal do 7. září t. r. V dalších odstavcích se pozastavil nad umístěním hrobů, které byly téměř pravidelně rozmístěny, a jak byly hloubeny. V dalších řádcích přistoupil k popisu výbavy hrobů, k rozmístění a množství nádob v jednotlivých hrobech. „*Z kořisti dobyté lze však souditi, že pohřebiště toto náleží do doby keltické, a to do oné doby, v které měď a bronz byly u zdejších obyvatelů kovem velice vzácným a tudíž zajisté nemálo cenným, i sloužily bezpochyby jen k okrase.*“ Vyslovil však domněnku, že pohřebiště může být i mnohem staršího data.

• Žárové hroby u Měníka (*Hladík, J. 1889: Žárové hroby u Měníka, Památky archeologické a místopisné 14, 510-518, 586-596 a 644-652*)

První obsáhlejší článek o měnických nálezech publikoval Josef Hladík v roce 1889, rok po svém výzkumu. Detailně popsal a vyhodnotil prvních 24 hrobů. K vyhodnocení dalších hrobů se již nedostal (viz kap. 6.3). Kresby pro potřeby tohoto článku zhotovil František Škamrál, správce městských škol v Brně.

²² Z množství uložených fragmentů jehlic se nedalo určit, které přesně, pokud vůbec některé, pocházejí z těchto šesti hrobů.

V úvodu první části, na stránkách 510 - 518, se Josef Hladík věnoval popisu lokality a dění okolo nálezu a výzkumu. Následně detailně zaznamenal obsahy hrobů 1 až 6. Podle popisu a kreseb na stranách 513 a 514 se dalo určit, že žádná z nádob z těchto prvních šesti hrobů se nenachází ve sbírce MMNB.

Na stranách 586 – 596 pokračoval v popisu výbav hrobů 7 až 18. Kromě popisu jednotlivých hrobů přidal i poznámku, že do bydžovského muzea bylo dopraveno devět nádob - *velká popelnice* (nedochovala se), *velká popelnice* (nedochovala se), *velká popelnice* (nedochovala se), *tuhovaný hrneček obětní* (inv. č. 5555), *hrneček obětní* (inv. č. 5377), *tuhovaná nádobka* (nedochovala se), *miska obětní* (inv. č. 5494), *tuhovaná miska obětní* (nedochovala se), *poklice terčovitá* (inv. č. 5569).

V poslední části, na stranách 644 – 652, vyhodnotil výbavu hrobů 19 až 24. Z těchto hrobů se do MMNB dostaly dva artefakty – *ozdoba na krk hliněná* (nedochovala se) a *hrneček obětní* (inv. č. 5517). V kapitole „Úvaha“ shrnul dosavadní výzkum. Díky závěru víme, že se všechny hroby nacházely v relativně malé hloubce, do půl metru pod povrchem – žádný hrob nebyl zahlouben do štěrku, ale nacházely se ve vrstvě nad ním a nebyly zde patrné žádné pozůstatky mohyl. Další informací je, že hroby nebyly uspořádány v pravidelných liniích, ani nebyly v pravidelných vzdálenostech od sebe, ale směřovaly od západu k východu. Dále u každé nádoby popsal, k jakému účelu pravděpodobně sloužila a její vzhled - *popelnice velké, popelnice menší, nádoby tuhované (osudí), obětní hrnečky, obětní misky, květináče* - a bronzových artefaktů.

- Žárové hroby u Měníka (Honza, J. 1890: *Žárové hroby u Měníka, Památky archeologické a místopisné* 15, 291-298)

Tento článek publikoval prof. Jan Honza (viz kap. 6.5.1). V prvním odstavci seznámil čtenáře se založením Muzejního spolku v Novém Bydžově. Po prvním výzkumu prof. Josefa Hladíka u Měníka se pouze nepatrná část nálezů dostala do novobydžovského muzea. Vyslovil proto přesvědčení, že byla „nutnost“ domluvit další výzkum, ze kterého by byly do MMNB převezeny objevené keramické nádoby a bronzové artefakty.

Dále popsal průběh dnů na výzkumu Muzejního spolku, který začal 2. září 1889 (viz kap. 8.3.1) a trval šest dnů, do 7. září. „*Připomenuto budiž, že většina nádob nebyla očištěna a vyprázdněna na místě samém, nýbrž teprve v síni musejní, tak že mnohé z těchto nádob potom se rozpadly, jiné ovšem na místě jejich získány.*“²³

Jan Honza poznamenal, že během výzkumu bylo vyzdviženo 50 keramických nádob zcela stejných jako z výzkumu prof. Josefa Hladíka, na jejichž popis odkázal k článku v Památkách archeologických (*Hladík 1889, 510-518, 586-596 a 644-652*). Na závěr popsal a kresebně doplnil šestnáct artefaktů, jaké Josef Hladík při svém výzkumu nenalezl: *hlavice jehlice, přeslen z pálené hlíny, pálstav s polodlouhými otevřenými laloky, přeslen podobný kotouči z pálené hlíny, dva kroužky, obětní lopatička, část jehlice s hlavičkou, podlouhlé závaží z kamene, úlomek jehlice s hlavici, úlomek jehlice, hlavička jehlice, úlomek bronzového plechu, hrot šípů s tulejkou, fibule zhotovená z jednoho drátu, úlomek náramku, přeslen ploskovypouklý z pálené hlíny.*²⁴

• Hroby žárové s popelnicemi podoby lužické (Píč, J. L. 1892: *Hroby žárové s popelnicemi podoby lužické, Památky archeologické a místopisné 15, 513-514*)

Drobná zmínka o měnickém pohřebišti v článku *Hroby žárové s popelnicemi podoby lužické* od Josefa Ladislava Píče. Popisuje zde půlden na výzkumu v Měníku, kam se vypravil na pozvání prof. Josefa Hladíka. Během dne vykopali dva hroby, které slovně popsal a vyjmenoval nalezené artefakty.

V prvním hrobu byla *velká popelnice, mísovitá nádoba, rozbitý květináč a malý koflík*. V druhém hrobě se nacházela *velká popelnice hladká, poklice na povrchu dubkovaná, okřínek obsahující dětské spálené kosti, na kterých ležel bronzový kroužek. Ten se při doteku rozdrobil*. Dále *dva okříny s šrafirovanými trojúhelníčky (vlčími zuby), řehtačka podobně zdobená, květináč, mísy hrubé, misky tuhované, okříny bez ozdob a střepy s pupíky*. Bohužel žádná z výše zmiňovaných nádob nemá bližší popis nebo alespoň kresbu.

²³ Nedostatečná dokumentace a zacházení byl jeden z hlavních důvodů, proč se většina nádob nedala přiřadit k jednotlivým dnům výzkumu a hrobům (viz kap. 4.2).

²⁴ Ani jeden z nakreslených artefaktů se v MMNB nenachází.

Na závěr se pozastavuje nad několika laténskými nálezy, které byly objeveny spolu se slezkoplatěnickými. Jednalo se o *rozlámaný, vlnitě zohýbaný náramek z bronzového drátu, náramek bronzový otevřený a duchcovskou sponu*. Kde byly tyto artefakty uloženy, není jisté.

7. ULOŽENÍ NÁLEZŮ V JEDNOTLIVÝCH INSTITUCÍCH

Největší soubor dochovaných artefaktů z pohřebiště u Měníku I je uložený v Městském muzeu Nový Bydžov. 489²⁵ předmětů je identifikováno průkazně, i se spornými je to 656 kusů. Velké množství střepů se nachází v několika krabicích a nelze určit²⁶, z kolika nádob přesně pochází. 65 fragmentů jehlic bylo zapsáno pod tři inventární čísla. Původní počet byl mnohem vyšší, ale řada artefaktů se nedochovala nebo nebyla do sbírky řádně zapsána (blíže viz kap. 10.3).

Druhá největší část se nachází v Národním muzeu. Podle online *Databáze archeologické sbírky/Oddělení prehistorie a protohistorie*²⁷ se zde nachází 384 záznamů o předmětech prokazatelně pocházejících z Měníku²⁸ (inv. č. 18.703, 19.656, 28.090, 28.096, 88.287, 109.921 až 109.997, 110.723 až 110.830, 226.042 až 226.047, 226.083 až 226.272, 397.513 až 397.709, 397.958 až 397.963, 399.923, 399.925, 399.928, 399.942 až 399.943). Další 16 záznamů (inv. č. 399.924, 399.926, 399.926, 399.929 až 399.941) se týká předmětů, jejichž příslušnost je sporná, ale pravděpodobně z některého měnického pohřebiště pochází také. Podle doplňujících poznámek velká část artefaktů pochází z darů a pozůstalosti prof. Josefa Hladíka a z Píčovských výkopů pro Národní muzeum.

Další, menší soubor je uložen v Regionálním muzeu a galerii v Jičíně, kde jsou podle poskytnutých informací od Bc. Veroniky Knobové²⁹ uloženy dvě bronzové jehlice (inv. č. 1868 a 1869), zlomky kroužků a spirál (inv. č. 1870), keramická nádobka (inv. č. 1147), bronzový náramek (inv. č. 400/1-2) a keramické střepy (inv. č. 3712). V *Přírůstkové knize I* novobydžovského muzea je poznámka, že do jičínského muzea bylo několik měnických předmětů převedeno z MMNB pravděpodobně v roce 1905. Tuto informaci nelze zcela potvrdit, poněvadž přírůstkový inventář Regionálního muzea a galerie začíná až rokem 1961. Menší

²⁵ V tomto čísle jsou započteny i přesleny a závaží, které jsem z katalogu nakonec vynechala. Celkovým číslem je myšlen celý soubor, který je veden pod názvem Měník I.

²⁶ Musel by se nechat udělat rozbor keramického materiálu, který by případně ukázal bližší informace. Některé střepy byly pravděpodobně umyty tak silně a během let se „otloukly“ či rozdrolily, že se nedá určit, zda k sobě patří.

²⁷ Dostupné online: forum.nm.cz/prehistorie/index_ph.php. Staženo dne 23. 1. 2020. Online katalog s databází nejstarších inventárních čísel v Národním muzeu, které postupně převádí do digitální podoby. Poslední změny provedeny ke dni 11. 11. 2019.

²⁸ Zda se všechny záznamy týkají Měníku I. s jistotou říci nelze, pravděpodobně jsou v této sbírce i artefakty pocházející z Měníku Bor.

²⁹ Tímto děkuji Bc. Veronice Knobové, archeoložce v Regionálním muzeu a galerii v Jičíně, za poskytnutí informací o předmětech uložených v jičínské sbírce.

soubor, spadající pod jičínské muzeum, se nachází v muzeu v Lázních Bělohrad. V tomto muzeu se nachází bronzová jehlice (inv. č. 3636), keramická nádobka (inv. č. 3722) a dva kamenné přesleny (inv. č. 3724 a 3725).

Posledním souborem, o kterém vím, a je uložený mimo novobydžovské muzeum, je sbírka Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. Podle informací získaných od dr. Zuzany Bláhové³⁰ se zde nacházelo 16 ks v původním zápisu z r. 1909 pod názvem „*Kollekce nádob slezského typu z Měníka*“ (př. č. B 157), způsob nabytí „*Dar bydžov. musea*“, později přepsáno na 10 kusů. Po druhé světové válce bylo přiděleno několika nádobám inventární číslo (inv. č. 1902, 1909 až 1918). U několika nádob došlo ke špatnému zapsání, kdy byly omylem zapsány jako soubor z Dobřenic. A naopak, kdy byly některé dobřenické nádoby zapsány jako měnické. Co se týče celkového počtu, pravděpodobnější je původní údaj 16 ks – ve sbírce se nachází řada nádob bez inventárního čísla, která snad náleží k Měníku.

Po evidovaných sbírkách by bylo dobré poznamenat i sbírky soukromé. Ty se však nikde neuváděly a pravděpodobně se ani nikdy nedají řádně dohledat. Je tedy otázkou, kolik měnických předmětů skončilo mimo odborné instituce. Pokud vezmeme v potaz, že nádoby byly někdy zasílány k porovnání k jiným badatelům nebo se posílaly jako dary, dá se předpokládat větší procento ztrát. Také je otázkou, kolik nádob po smrti prof. Hladíka mohlo skončit na smetišti.

³⁰ Tímto děkuji PhDr. Zuzaně Bláhové, Ph.D. za poskytnutí informací o měnickém souboru ve sbírce Filozofické fakulty Univerzity Karlovy.

8. DOCHOVANÁ DOKUMENTACE

V novobydžovském muzeu se dochovalo několik cenných dokumentačních podkladů, týkajících se pohřebiště u Měníku. Za velmi důležité, co se informací týká, lze považovat „*Album prof. Hladíka*“ (viz kap. 8.1), které zachycuje rozmístění hrobů na lokalitě a jejich výbavu s doprovodnými kresbami a mapami.

Dalším důležitým pramenem byly zápisy Muzejního spolku (viz kap. 8.3.1) a kuratoria (viz kap. 8.3.2), které alespoň přibližně zaznamenaly dění na pohřebišti, ať už přípravné práce, tak i samotné výkopové. Bohužel v zápisech, až na dvě podrobnější zmínky, chybí podrobné popisy jednotlivých hrobů. Jedná se většinou o hrubý výčet nádob z jednoho dne, zapsaných hromadně.

Další orientační výpovědní hodnotu mají kresby prof. Jana Wolfa (viz kap. 8.2). Jedná se o dvanáct kreseb zachycující „nejzajímavější“ výzdobu, bronzy a hroby. Na sedmi kresbách a malbách jsou zachyceny hroby v detailu, kdy je nakreslen jejich stav po odkrytí. Bohužel k těmto kresbám není doprovodný text, proto se většina nádob nedala přiřadit³¹.

8.1 Album prof. Hladíka

Album "*Žárové hroby u Měníka*" darovala do novobydžovského muzea po manželově smrti Hedvika Hladíková (1874 - 1963). Do přírůstkového inventáře muzea bylo zapsáno 10. listopadu 1910 pod inventárním číslem 1742³². Spolu s albem věnovala Hedvika Hladíková také 36 nádob z měnických hrobů (inv. č. 1743 až 1750³³), dvě mapy a 5 pět starých tisků (inv. č. 1734 až 1741).

Album tvoří 37 listů velkého formátu 53,5 x 39,5 cm. Úvodní list není očíslován, je na něm pouze nalepen lístek s nápisem „*Žárové hroby u Měníka*“ a dodatečně zapsáno inventární číslo. Druhý list (očíslován 1) obsahuje nalepenou tištěnou vojenskou mapu v měřítku 1 : 75 000. Jedná se o mapu 3. vojenského

³¹ Všechny nádoby na kresbách se nepodařilo přiřadit k dochovaným předmětům v novobydžovském muzeu. Poněvadž chybí ke kresbám legenda, tak se při velkém množství artefaktů nedalo určit, které přesně jsou zachyceny na nákresech. Bližší přiřazení se nepovedlo ani za pomoci dobové literatury. Bohužel dnešní stav některých nádob je opravdu tristní, proto přiřazení nebylo možné.

³² V muzeu platí dvouступňový systém evidence – při převzetí dostalo album přírůstkové číslo 2/10/1910, a poté inventární 1742. V některých případech, u většiny starších záznamů, přírůstková čísla dávána nebyla a předmět rovnou dostal číslo inventární.

³³ Pod jedním inventárním číslem je zapsáno až osm nádob.

mapování, mapový list Königgrätz, Elbeteinitz und Pardubitz, 5. zóna. Na mapě je dopsán nadpis „*Měník s okolím*“ a pohřebiště je vyznačeno červeným obdélníkem.

Na třetím listu (očíslován 2) je volně vložená barevná rukopisná mapa v měřítku 1 : 50 000. Mapa je označena nadpisem „*Předhistorické pohřebiště Měnické s okolím. Hroby žárové. Doba LaTèneská*“. Na mapě je zakresleno okolí Měníku a Humburek. Poloha pohřebiště je označena dvěma červenými kruhy. List je menšího formátu 44,8 x 34,5 cm a není signován (obr. 3).

Čtvrtý list (očíslován 3) je také rukopisná mapa nadepsaná „*Situační plán hrobů na pohřebišti Měnickém*“ v měřítku 1 : 5 000. Na mapce je vyznačeno „*Štěrковиště z roku 1888 a 1889*“ (obr. 4) a „*Štěrковиště z roku 1890*“ na parcelách č. 507, 498 a 499. Hroby a sondy jsou zde označeny barevnými kruhy – „*Hroby dle přírody nakreslené*“ dvěma červenými kruhy (osm hrobů), „*Hroby čís. 1-24 z roku 1888; čís. 25-42 z roku 1889; čís. 43-58 z roku 1890*“ plně červeným kruhem (58 hrobů), „*Hroby rukou nepovolanou vybrané*“ plným černým kruhem (14 hrobů) a „*Místa předsevzatých zkoušek*“ černým prázdným kruhem (23 sond)³⁴. Mapa není signována.

Na listech 5 až 8 (očíslováno 4 - 7) s názvem „*Půdorysy hrobů Měnických*“ v měřítku 1 : 10 jsou schematické barevné plány 58 hrobů prozkoumaných Josefem Hladíkem. Pomocí symbolů se rozlišuje 13 různých druhů nálezů: „*1. Popelnice hladká (velký druh); 2. Mísa zastupující popelnici; 3. Poklice mísová neb terčová na popelnici; 4. Popelnice hladká neb s oušky (malý druh); 5. Květináč (neúhledný hrnek); 6. Miska obětní hluboká s ouškem (šálek); 7. Miska mělká obětní tuhovaná neb netuhovaná s ouškem i bez ouška; 8. Nádobka tuhovaná i netuhovaná (osudí) s dvěma oušky neb bez oušek; 9. Hrneček obětní tuhovaný i netuhovaný; 10. Řechtačka; 11. Zvláštnost z hlíny; 12. Hromádka střePIN; 13. Žároviště*“. Listy nejsou signovány (obr. 11).

Na dalších listech 9 až 16 (očíslováno 8 - 15) je osm vybraných hrobů v detailních kresbách uhlem. Jedná se o hroby č. 13, 18, 37, 38, 45, 47, 49 a 55. Následuje oddíl „*Typy nádob Měnických*“ na listech 17 až 32 (očíslováno 16 – 31), kde je v detailní kresbě zachyceno celkem 47 nádob a dalších předmětů z keramiky.

³⁴ Jednalo se o 23 sond, které byly provedeny nejen na parcelách č. 507, 498 a 499, ale i na sousedních 508 a 511.

Ani jedna kresba není signována, dá se ale předpokládat, že je nakreslil gymn. prof. Jan Wolf. Tyto kresby jsou zcela shodné s publikovanými v článku „*Pravěké pohřebiště u Měníka blíž Nového Bydžova*“, kde Josef Hladík na konci článku připojil poznámku o autorství Jana Wolfa (*Hladík 1888, 800*) a na jedné kresbě vpravo dole je viditelná signatura „J. Wolf“. Vedle toho se v muzeu dochovaly kresby Jana Wolfa, které nakreslil pro Muzejní spolek (viz kap. 6.2), a též jsou zcela shodné s těmi v albu. Pokud jde o ostatní kresby map, plánů, půdorysů hrobů a okras nádob, pocházejí pravděpodobně přímo z ruky Josefa Hladíka. S jistotou se to však říci nedá, poněvadž ani jedna kresba není signována.

Listy 33, 34 a 35 (očíslováno 32 – 34) s názvy „*Okrasy nádob tuhovaných i netuhovaných*“ a „*Okrasy miskové – vnitřek i vnějšek*“ nesou kresby tuší zachycující 57 geometrických vzorů z výzdoby nádob. Listy nejsou signovány.

Album zakončují dvě barevné rukopisné mapy „*Čechy s nalezišti podobnými Měníku*“ v měřítku 1 : 1 000 000 (list č. 35) a „*Morava s předhistorickými pohřby*“ v měřítku 1 : 600 000 (list č. 36). Na předposlední mapě jsou barevně rozlišeny tři skupiny: „*Hroby typu Měnického v bronzě i nádobách*“ (červený kruh), „*Naleziště podobné Měnickému bronzem*“ (modrý kruh) a „*Naleziště podobné Měnickému nádobami*“ (žlutý kruh). Na mapě poslední odlišil Josef Hladík čtyři skupiny: „*Hroby typu Měnického*“, „*Hroby žárové*“, „*Hroby s popelnicemi*“ a „*Hroby kostrové*“.

Album bohužel neobsahuje detailnější texty o průběhu výzkumů. Také nemůžeme s jistotou říci, kdy přesně vzniklo. Můžeme pouze předpokládat, že vzniklo pravděpodobně až po Hladíkově výzkumu, tedy po roce 1890. Poněvadž k albu nemáme žádnou legendu a na stranách či kresbách chybí vrocení, nemůžeme s jistotou říci zcela přesný rok vzniku. V rámci dohadů můžeme usuzovat, že část alba vznikla zhruba ve stejný čas jako kresby prof. Wolfa pro Muzejní spolek (viz kap. 8.2), tedy v průběhu roku 1891, jedná se však o domněnky.

8.2 Kresby prof. Wolfa

Soubor dvanácti kreseb a maleb byl zapsán do muzejního inventáře 30. prosince 1914, pod inventárním číslem 2245/12 a daroval ho Muzejní spolek. Právě pro něj prof. Jan Wolf, který vyučoval na místním gymnáziu kreslení, obrázky vyhotovil. Ve všech případech jde pravděpodobně o nálezy z měnického pohřebiště,

alespoň tak usuzujeme podle původního uložení ve složce "*Měnické nálezy*". Ne všechny kresby se však týkají slezskoplatěnické kultury, jsou na nich zastoupeny i doba laténská a raný středověk. Krom třech obrázků, které jsou označené vročením, nevíme datum vzniku. Předpokládáme, že všechny obrázky vznikly nastejno, v průběhu roku 1891, ale s jistotou se to říci nedá.

- Na listu č. 1 (inv. č. 2245/12-1) jsou zachyceny hlavice jehlic, náramky, ozdoby a kostěné šipky z doby bronzové. Jedná se o kresbu tuší na pevném kartonu. Rozměry 54,3 x 42,2 cm. Kresba není signována (obr. 12)³⁵.
- Na listu č. 2 (inv. č. 2245/12-2) je zachyceno 21 okrajů, tři střepy a dvě dna z různých nádob. Jedná se o kresbu tužkou na měkkém papíru, na několika místech porušeném. Rozměry 51,4 x 34,7 cm. Kresba není signována (obr. 13).
- Na listu č. 3 (inv. č. 2245/12-3) jsou vyobrazeny celé nádoby slezské kultury. Celkem je vyobrazeno 22 nádob (okřítky, amforky, koflík) a šest chřestítek. Jedná se o kresbu tužkou na pevném kartonu. Rozměry 51,7 x 50,3 cm. Kresba není signována (obr. 14).
- Na listu č. 4 (inv. č. 2245/12-4) je zachycen celý hrob in situ. Nakresleno je devět slezských nádob v odkryté hrobové jámě. Jedná se o kresbu tuší na vlnitém kartonu. Rozměry 20,3 x 12 cm. V pravém dolním rohu je signatura s vročením: 11. 9. 1891 a Wolf J (obr. 15).
- Na listu č. 5 (inv. č. 2245/12-5) je namalován obsah hrobu in situ. Na obrázku lze rozpoznat pět celých slezských nádob a několik rozbitých. Jedná se o malbu akvarelem na měkkém papíru, na několika místech natrženém. Rozměry malby 20 x 13 cm, celkové rozměry papíru 27,4 x 19,3 cm. Malba není signována.
- Na listu č. 6 (inv. č. 2245/12-6) je nakreslen obsah hrobu in situ. Na kresbě je rozeznatelných jedenáct slezských nádob. Jedná se o kresbu tužkou na měkkém papíru. V pravém dolním rohu a na spodní části dvě skvrny akvarelem. Rozměry kresby přibližně 20,4 x 12 cm, celkové rozměry papíru 28,8 x 21 cm. Kresba není signována (obr. 15).

³⁵ Na této kresbě se daly určit 4 předměty (inv. č. 2748, 2840, 2856 a 2858). Víme tedy, že z Měníku I pochází, ale z jakého hrobu už ne.

- Na listu č. 7 (inv. č. 2245/12-7) jsou nakresleny tři raně středověké nádoby v kompozici na stole. Jedná se o kresbu tužkou na silnějším papíru. Vpravo dole signatura Wolf J. Rozměry 27,4 x 23,1 cm.
- Na listu č. 8 (inv. č. 2245/12-8) je zachycen laténský náramek. Jedná se o kresbu tužkou na silnějším papíru. Vpravo pod kresbou signatura Wolf J. Rozměry 15,4 x 11,2 cm.
- Na listu č. 9 (inv. č. 2245/12-9) je namalován obsah hrobu in situ. Na obrázku lze rozpoznat devět nádob slezské kultury. Jedná se o malbu akvarelem na silnějším papíru. Vpravo dole signatura Wolf J. Rozměry malby 17 x 10,8 cm, celkové rozměry papíru 21,5 x 15,4 cm.
- Na listu č. 10 (inv. č. 2245/12-10) je zachycen obsah hrobu in situ. Na obrázku lze rozpoznat osm slezských nádob. Jedná se o kresbu tužkou na silnějším papíru. Kresba je zachycena v oválném rámečku. V pravé části dole je vročení 11. 9. 1891. Kresba není signována. Rozměry papíru 21,5 x 15,3 cm.
- Na listu č. 11 (inv. č. 2245/12-11) je nakreslena výbava hrobu in situ. Na obrázku lze rozpoznat osm slezských nádob. Jedná se o kresbu tuší na silnějším papíru. Kresba je zachycena v oválném rámečku a původní papír přelepen papírem černým s oválným výřezem, aby se zvýraznila kresba. V pravé dolní části dole je vročení 11. 9. 1891 a signatura Wolf J. Rozměry papíru 21,5 x 15,3 cm.
- Na listu č. 12 (inv. č. 2245/12-12) je namalován obsah hrobu in situ. Na obrázku lze rozpoznat pět slezských nádob. Jedná se o malbu akvarelem na silnějším papíru. Rozměry malby 17 x 10,6 cm, celkové rozměry papíru 21,4 x 15,6 cm. Malba není signována.

8.3 Zápisy muzejního spolku a kuratoria

Muzejní spolek a kuratorium vznikly ve stejný rok, pár měsíců po sobě (viz kap. 4.1, 4.2) a fungovaly v letech 1888 až 1940. Z jejich působení se dochovaly tři knihy zápisů ze schůzí – „*Protokolly Muzejního spolku v Novém Bydžově 1888 – 1907*“ (Archiv MMNB, uloženo zde), „*Muzejní spolek v Novém Bydžově. Protokoly schůzí 1908 - 1938*“ (SOkA HK, fond Muzejní spolek a kuratorium městského muzea Nový Bydžov, č. arch. 950, kniha č. 2, inv. č. 2) a „*Zápisník protokollů kuratoria městského muzea v Novém Bydžově 1888 – 1938*“ (SOkA HK, fond

Muzejní spolek a kuratorium městského muzea Nový Bydžov, č. arch. 950, kniha č. 3, inv. č. 4).

8.3.1 Zápisy Muzejního spolku

Knihy „*Protokolly Musejního spolku v Novém Bydžově 1888 - 1907*“ (bez signatury, archiv MMNB) patří v Městském muzeu k cennému zdroji informací. Jedná se o knihu s pevnými deskami a celkovými rozměry 33,4 x 21,7 cm. V knize je celkem 188 očíslovaných stran.

První zápis z valné hromady spolku pochází z 23. září 1888, poslední je z 11. ledna 1908. Kniha obsahuje celkem 122 zápisů „*Protokollů*“ a 24 „*Zpráv jednatelejších*“. Na str. 186 je oddíl „*Čestní členové*“ a na str. 187-188 „*Členové zakládající*“ s uvedenými roky vstupu do spolku. Na konci je volně vložený sešit s názvem „*Spolek musejní v Novém Bydžově*“, který obsahuje pět listů se jmény členů spolku, se všemi poplatky za členství.

• Zápis ze dne 11. února 1889, str. 4

V tomto zápisu byla hlavním předmětem schůze dohoda s nájemcem pole, Aloisem Volejníkem, na nájmu pole u Měníku. Přítomní apelovali, aby došlo k dohodě co nejdříve. „*Spolku musí na tom mnoho záležeti, aby sám tam směl kopati dáti, aby takto věci vzácné starožitnosti bez pohromy byly zachovány*“. K vyjednávání s nájemcem pole byli ustanoveni František Formánek a Oldřich Jedlička. Jedná se o vůbec první zmínku v protokolech o měnickém pohřebišti.

• Zápis ze dne 2. března 1889, str. 5 – 6

Po předešlých vyjednáváních se zmocněnci František Formánek s Oldřichem Jedličkou dohodli s Aloisem Volejníkem, který svolil k dalšímu výzkumu na svém pozemku. Dohodli se však jen částečně, poněvadž na poli bylo zaseto žito a nájemce nechtěl přijít o úrodu. Došlo proto k pronájmu ¼ pole, kde nebylo zaseto ani kopáno. Po sklizni si mohl Muzejní spolek najmout zbytek pole.

Také byla dohodnuta cena 25 zl., kterou zaplatili p. Volejníkovi jako náhradu za to, že na ploše určené k výzkumu nemohl zasít; kdyby se nájemci zdála cena nízká, mohli přidat nejvýše dalších 5 zlatých. Sedm zlatých bylo Aloisi Volejníkovi

vyplaceno předem a také byla sepsána smlouva, kterou sestavil JUDr. František Formánek.

- Zápis ze dne 17. dubna 1889, str. 7

Pouze krátká zmínka o plánovaném výzkumu. Čekalo se na příznivé počasí. Také je zaznamenáno, že „*dispozice kopání a dohled bude určen až při příležitosti.*“

- Zápis ze dne 25. července 1889, str. 8

V tomto zápisu je pouze uvedeno „*Rozhodovati se má 1.) o tom, co činiti s kopáním na poli u Měníka najatém. (Odloženo, až budou zde potřební dozorcí z výboru.)*“. Dále zápis rozveden není.

- Zápis ze dne 30. srpna 1889, str. 8 – 9

Předseda Václav Otakar Slavík apeloval na přítomné, že se nesmí otálet s prací na pohřebišti. Šlo pouze o příhodnou dobu k zahájení práce na poli, jak časově, tak počasím. Stavitel Bedřich Špatný přislíbil dodání pracovní síly – zkušeného staršího dělníka, na kterého se podle něho dalo plně spolehnout, a dva jeho učedníky. Také se zaručil za obstarání pracovního nářadí.

V dalším bodě bylo projednáno, že zvláštní komise ve složení - Václav Otakar Slavík, Bedřich Špatný, Jan Wolf a Jan Konůpek dostaví se následujícího dne (1. září) na měnické pole a projednají na místě následující postupy.

Na závěr zápisu byly zvoleny dozorčí skupiny: 2. září Jan Konůpek a Jan Wolf, 3. září Bedřich Špatný a Václav Otakar Slavík, 4. září Jan Wolf a Jan Bromovský (továrník, NBy, v zastoupení Bedřicha Špatného), 5. září Jan Konůpek a Václav Otakar Slavík, 6. září Jan Konůpek a Jan Wolf, 7. září Jan Konůpek a Václav Otakar Slavík.

- Zápis ze dne 8. září 1889, str. 9 – 11

První zápis pojednávající přímo o výkopech Muzejního spolku ve dnech 2. až 7. září, který obsahuje informace k jednotlivým nálezům v daných dnech. Bohužel k zápisu nebyl pořízen plán ani alespoň označeno číslo parcely, kde by byly vyznačené přesné polohy hrobů. Pouze bylo uvedeno, že se kopalo na líze č. XY či byla zvolena lícha/líha XY. Také u jednotlivých popisů dnů chybí přesný počet

vyzvednutých nádob. S jistotou víme, že šlo pouze o pole Aloise Volejníka (č. parcel 498, 499, 507, 508 a 511). Všechna označení nádob jsou shodná s názvy v zápisu.

Den první (2. 9.) se kopalo na 3. líze a bylo odkryto celkem pět hrobů. Jak je uvedeno výše, chybí přesné označení výkopů, pouze bylo poznamenáno, že se kopalo od severozápadu k jihovýchodu vpravo. Také nebyly nálezy rozděleny podle hrobů, ale zapsány hromadně.³⁶ Hroby byly ve většině poškozeny, protože ležely mělko. Z celých nádob byl zachován jeden květináč a několik³⁷ menších misek. Ostatní střepy byly uloženy pod jedním inventárním číslem. V jedné popelnici mezi kostmi byly nalezeny dva zlomky jehlice, hlavice však chyběla.

Druhého dne (3. 9.) byl prokopán neuvedený počet hrobů. V zápise je poznamenáno, že bylo kopáno v hloubce 1/2 až 3/4 metru, což bylo více než dne předešlého. Nádobky byly ve velmi špatném stavu, proto nebylo možné všechny vyzvednout celé. Z nespécifikovaného počtu keramických nádob byly v celku vyzvednuty dva okřínky a několik³⁸ menších misek a květináčů. Nalezeny byly dva bronzové kroužky.

Třetí den (4. 9.) bylo nalezeno větší množství popelnic, květináčů i misek. Dále jeden kamenný přeslen, „kamenné vrtané závaží“. V jedné popelnici byla „bronzová lopatkovitá jehlice, bronzová jehlice s hlavici (19, 5 cm dlouhá)³⁹, jedna ozdoba z drátu, dva kusy ozdoby z dvojitého drátu, kousky bronzových kroužků a jedna hlavice bronzové jehlice⁴⁰.“

Den čtvrtý (5. 9.) byl odkryt celý hrob⁴¹, který před vybráním nakreslil Jan Wolf. Výbava se skládala ze dvou velkých mís, šesti malých misek, dvou větších a tří menších popelnic, tří květináčů a dvou koflíků. „V okolním popelu nalezen byl dlouhý hřeb, dva prstýnky a jeden bronzový závitek. V dětské urně mezi kostmi byly nalezeny dva prstýnky.“

³⁶ Pravděpodobně se jednalo o inv. č. 184. Nádobky se do dnešních dnů nedochovaly.

³⁷ Přesný počet uveden není, a to ani v přírůstkové knize, kde je také uvedeno "několik" pod jedním inventárním číslem.

³⁸ Opět počet neuveden, viz výše.

³⁹ Bohužel není uvedeno, o jakou hlavici se jednalo.

⁴⁰ Také bez uvedení typu hlavice.

⁴¹ Dodatečně k zápisu připsáno, že se jednalo o dětský hrob.

V pátek (6. 9.) byla práce pozdržena kvůli deštivému počasí. Nalezena byla zachovalá velká popelnice – „*podoby barvy měděné a u dna 5 výstupky ozdobenou*“, dále několik menších nádob a dvě bronzové jehlice.

Šestý den (7. 9.) odkryto několik hrobů. Nalezeny „*čtyři misky celé a dvě misky porušené, jedna popelnice velká, pět popelnic malých, čtyři květináče porušené.*“ Taktéž je uvedeno, že „*bylo nalezeno několik kousků bronzových*“ - kolik a o jaké artefakty se jednalo, uvedeno není. Tento den byl poslední, práce byla ukončena. Dělníci následující den navrátili pole do původního stavu.

V závěru zápisu je poznamenáno, že nádoby z těchto dnů byly z větší části uloženy na zemi ve velké síni radnice (původní umístění muzejní sbírky, viz kap. 4.1) a část ve školní budově gymnázia (v katedře třídy VIII.). Část bronzových artefaktů měl u sebe uložen Václav Otakar Slavík a část Jan Konůpek.

Za tyto dny prokopali zhruba třetinu najatého pole. Zaznamenán je i finanční náklad - tento týden výzkumu přišel na 13 zlatých, přičemž zkušený dělník dostával denně 80 krejcarů a učedníci po 65 a 50 krejcarech.

• Zápis ze dne 4. října 1889, str. 14

Vznesen požadavek dr. Otakara Haněla, aby byla vypracována obsírnější zpráva o průběhu výzkumu na měnickém pohřebišti. Ještě týž měsíc vyšel krátký článek pod názvem *Ze spolku muzejního (Anonym 1889, 3)*.

Dalším bodem jednání bylo rozhodnutí, jak v dalších dnech zacházet s nabytými artefakty. Václav Otakar Slavík vznesl otázku, zda všechny artefakty mají být do muzea odvezeny v nálezovém stavu nebo mají být nejdříve řádně očištěny. Na tuto otázku zareagoval Jan Honza a podotkl, že se nabídl Vilém Sýkora (c. k. berní inspektor, NBy) k tomu, že všechny nádoby slepí. Jan Honza dále dodal, že všechny nádoby srovná řádně podle velikostí.

Na konec tohoto zápisu byla uvedena poznámka o výši příspěvku, který měl Muzejní spolek schválit kuratoriu. Je zde zaznamenáno, že na začátku roku 1889 dostalo kuratorium příspěvek 50 zlatých a nyní to musí být více, poněvadž se do příspěvku musí také započítat pronájem měnického pole a mzdy dělníků, kteří byli placeni na výzkumu.

• Zápis ze dne 25. června 1890, str. 19

Hlavním bodem programu jednání byl další nájem pole u Měniku a odhadní cena již darovaných artefaktů do muzea. Hned v úvodu bylo uvedeno, že pole bylo v době zasedání oseto, proto se muselo vyčkat až do žní. Projednávaly se tedy další možnosti výzkumu a cena, za kterou byl Alois Volejník ochoten pole spolku znovu pronajmout.

Dále byl přednesen seznam artefaktů, které spolek věnoval muzeu. Odhad ceny u jednotlivých nádob a bronzů provedli Jan Honza, Jan Wolf a Jan Konůpek. Ceny byly poté zapsány do "*příruční knihy jednatelské*"⁴².

• Zápis ze dne 19. října 1890, str. 22 – 23

V tomto zápisu je uvedeno, že nakonec roku 1890 Muzejní spolek na měnickém poli výzkum neprováděl. Je poznamenáno, že nebylo možno "*sbírky naše rozmnožiti*". Za hlavní důvod byla označena složitá domluva s nájemcem pole. Následující věta zdůrazňuje, že Muzejní spolek "*bude si bedlivě všímati*", aby mohl pokračovat ve výzkumu příští rok.

Na závěr je uvedena poznámka, že kustod Jan Honza detailně⁴³ zpracoval nálezy z předešlého roku. Tyto artefakty byly zapsány do přírůstkové knihy až v roce 1935 (od inv. č. 5371, viz Katalog nálezů), do té doby byly ve sbírkách uloženy bez inventárních čísel a složeny v krabicích. V *Přírůstkové knize I* je dobová poznámka, že „*byly ve sbírkách v oddělení měnickém, avšak nebyly zapsány v inventáři, ve sbírkách byly již r. 1903 neb dříve*“. S přihlédnutím na fakt, že Muzejní spolek zaznamenal a uchovával hlavně celé nádoby, nemůžeme s jistotou říci, kolik nádob bylo celkem vykopáno - některé střepy rozbitých nádob byly vloženy do jedné krabice a zacházeno s nimi různými způsoby.

• Zápis ze dne 9. prosince 1890, str. 28

Na této schůzi se jednalo o dalším počínání na měnickém poli, tentokrát s novými nájemci, pány Česákem a Smotlachou. Je zde poznámka, že se na jednání

⁴² Tato kniha je nezvěstná. S největší pravděpodobností se ani nedostala do žádného archivu.

⁴³ Jednalo se v podstatě jen o slepení poškozených nádob.

muselo naléhat, poněvadž byla obava z toho, že by Muzejní spolek mohl být předběhnout prof. Josefem Hladíkem o vánočních prázdninách.

Jan Honza proto naléhal na setkání s p. Česákem, aby ujednali potřebná opatření. Setkání se uskutečnilo za necelý týden (čtyři dny před touto schůzí) a bylo úspěšné, p. Česák byl ochoten pronajmout svoji část pole a přistoupil na návrh. Muzejní spolek, v zastoupení Jana Honzy, nabídl nájemci za výhradní právo na poli cenu pět zlatých a za výzkum dalších pět zlatých. Cena byla tedy stanovena na deset zlatých za sezónu, nakonec se předběžně domluvili na tříletém pronájmu. S podmínkou, že p. Česákovi bude vyplacena celá částka hned v prvním roce.

Druhý nájemce pole, p. Smotlacha, na první výzvy o setkání nereagoval. Pouze oznámil Janu Honzovi, že se nejdříve musí dohodnout s prof. Hladíkem. Setkání se nakonec uskutečnilo 8. prosince, ale netrvalo dlouho. Jan Honza nabídl nájemci částku 15 zlatých a schůzka byla podle protokolu přerušena – p. Smotlacha totiž požadoval částku 50 zlatých na rok. Nepřistoupil ani na návrh, že by dostal první rok 25 zlatých a druhý rok stejnou částku. Jan Honza přislíbil, že se s ostatními na schůzi domluví a předloží mu návrh, který by mu vyhovoval.

O schůzi se do toho vložil stavitel Bedřich Špatný, který poukazoval na to, že na poli p. Smotlachy nebylo oproti okolním polím dosud mnoho nálezů. Navrhoval proto, aby se možnost vyplacení 50 zlatých zamítla. Přímou řekl, že „*nic dobrého by z toho nevzniklo*“. JUDr. František Formánek naopak navrhoval možnost vyplacení sumy až po výzkumu, ne hned. Poukazoval tím na možnost, že p. Smotlacha mohl, v domnění zisku, nabídnout pole ještě někomu jinému. Nakonec se přistoupilo k návrhu vyplacení ceny podle množství odkopané plochy. František Formánek byl pověřen vypracovat obě smlouvy.

• Zápis ze dne 29. prosince 1890, str. 30

Jan Honza oznámil, že p. Smotlacha odmítl veškeré návrhy na pronájem, při několika setkáních byl vždy proti. V dalším bodě se projednávala druhá smlouva, kdy bylo panem Česákem oznámeno, že svoji část pole může pronajmout pouze na dva roky. Důvodem byla změna nájemce do dvou let, kdy mu končila smlouva a nadále ji nechtěl prodlužovat. Po vyjádření dr. Františka Formánka bylo schváleno podepsání původní smlouvy s majitelem.

• Zápis ze dne 24. března 1891, str. 31

Po přečtení protokolu z předešlé schůze Václav Otakar Slavík a Jan Honza uvedli, že pan Smotlacha nakonec svolil k pronájmu svého pole. Smlouvu podepsal a zároveň mu byla vyplacena první splátka. Ke smlouvě byl připojen dodatek o možnosti kopání i třetím rokem – tato poznámka se týkala pouze toho, kdyby první či druhý rok bylo špatné počasí a výzkum tak nemohl probíhat.

• Zápis ze dne 13. července 1891, str. 37

Krátká zmínka o tom, že výzkum byl přesunut na konec měsíce srpna. Důvodem bylo velmi deštivé počasí. Všichni přítomní se dohodli na termínu konce prázdnin, dozorem byl zvolen Jan Honza.

• Zápis ze dne 3. října 1891, str. 39 – 41

Tento zápis obsahuje shrnutí výzkumu na poli p. Smotlacha ve dnech 7. až 19. září. Jedná se o nejpodrobnější zápis Muzejního spolku z měnického výzkumu. Dne 6. září měla proběhnout schůzka na poli, kde by byly dohodnuty závěrečné detaily. Ke schůzce nedošlo, ale na pole se museli stejně vypravit jednatel spolku Jan Konůpek s Janem Wolfem. Bylo totiž oznámeno, že na poli kopou lidé bez jakéhokoli dozoru. Poté, co dorazili na pole, bylo přistiženo pět dělníků v plné práci. Po zhodnocení situace se v práci pokračovalo, již pod dozorem. I v tomto zápise nejsou uvedena přesná umístění výkopů, pouze je uvedena poznámka „začalo se kopati od konce hořejšího, západního k východu na dál a sice podél meze na pravo, blíže k západu, na pravé lize⁴⁴“.

Během prvního dne byly zjištěny čtyři hroby, v hloubce jednoho metru. Hroby byly zachovány zhruba metr a půl od sebe a obsahovaly mnoho nádob. Celkem bylo nalezeno několik menších nádob – „*dva květináče, misky⁴⁵, část velké popelnice, hrníčky, tuhovaná řehtačka*.“ Z bronzu to byl „*malý kroužek, malý závit, část zahnutého drátu (pravděpodobně zbytek jehlice)*.“ Zápis končí poznámkou, že nálezy byly odneseny na radnici, kde byly ponechány k dalšímu zpracování.

⁴⁴ Číslo liché však uvedeno není.

⁴⁵ Misky byly vloženy uvnitř v květináčích. Podle zápisu byly misky vloženy tak silně, že je nebylo možné na místě vyndat ven. Přesný počet uveden není.

7. září na poli spolek nepracoval. 8. září byli vysláni Václav Otakar Slavík, Bedřich Špatný a František Formánek, aby dohodli a ustanovili další postup ve výzkumu. Podle zápisu museli důrazně obhajovat záměry Muzejního spolku před nájemcem pole, panem Smotlachou, který byl opět proti dalšímu kopání a vyžadoval více peněz.

Dne 9. září bylo zachyceno dalších pět hrobů, přičemž pátý byl porušen a dochovaly se z něho pouze dna nádob. Hrob V a VI⁴⁶ byly od sebe vzdáleny 1,5 m. V téměř pětmetrové vzdálenosti se nacházely hroby VII a VIII. Porušený hrob, který ležel u hrobu sedmého, nedostal číslo. V pětmetrovém prostoru mezi hroby bylo zachyceno žároviště s velkou hromadou popela. Do zápisu byly některé hroby⁴⁷ stručně nakresleny a popsány. Celkem bylo v daný den odkryto „deset misek, čtyři velké popelnice, dva hrnečky, malá nádobka, tři květináče, tři hrníčky, řehťačka, dvanáct různých nádob ve střepech a bronzový háček (zahnutý drát), bronzová jehlice, dva bronzové kroužky a malý kousek bronzu.“

10. září došlo k porušení několika nádob pluhem. Podle zápisu se nepředpokládalo mělké uložení hrobů a byly proto nedopatřením rozorány. V tento den se našel pouze jeden hrob, který obsahoval „malou popelnici, mísu, květináč, pokličku, část hřebu⁴⁸ a železný nůž.“ Kopáno bylo na 4. líze, kde přesně, nevíme.

Následující den, 11. září, bylo kopáno na 1. líze a odkryto devět hrobů. Hrob XI obsahoval „velkou popelnici, jedenáct nádobek a dva přesleny, jeden hliněný a druhý tuhovaný“. V hrobě XII byly „tři velké popelnice“, ve kterých se našly „různé bronzы – jehlice a prsteny.“ Jeden hrob (není uvedeno číslo) byl zcela zetlelý a našel se v hloubce 75 cm.

Dne 12. září bylo prokopáno jedenáct hrobů (označeno XIV – XXIV) na 2. líze. Všechny hroby zde popsány nebyly, stručně pouze XV a XVIII. V hrobě XV se nacházely „rozpadlé nádoby, jeden bronzový hřeb a kostěná šipka.“ Hrob XVIII obsahoval „menší popelnici, ve které byla nalezena jehlice s točeným drátem na

⁴⁶ Označení podle Muzejního spolku.

⁴⁷ Jedná se o hroby V, VI, VII, X, XI a XII.

⁴⁸ Druh kovu uveden nebyl, v muzeu se artefakt nenachází.

*konci*⁴⁹.“ Mezi těmito hroby se nacházelo žároviště s velkým množstvím popela, bez nálezů.

14. září ukončili výkopy předešlých dvou dnů a přesunuli se na 4. líhu. Je zde poznámka, že se již dostali do hloubky 80 – 90 cm až na štěrk, proto zvolili návrat na místo s dřívějšími nálezy. Tento krok se ukázal jako správný. V hloubce cca 50 cm bylo nalezeno deset hrobů, které téměř všechny obsahovaly bronz. Tyto nálezy nejsou dále rozebrány, pouze stručný zápis – „*bronz kroucený, náramek, pět větších kroužků, čtyři jehlice, „celá řada“ menších kroužků.*“ Dále kostěné šipky a nádoby.

Následující den, 15. září, pokračovali na 4. líhu a odkryli zde 16 hrobů "*rovněž bohatých na bronz a celé nádoby*". V šestém hrobě bylo ve velké popelnici pod pokličkou nalezeno „*několik bronzových kroužků, úlomků z náramku a jehlice*“. V jedenáctém hrobě "*podobně mnoho bronzů*" - bližší informace uvedeny nejsou. Dále je uvedeno, že od desátého hrobu se kopalo maximálně do 35 cm, hlouběji nebylo třeba. Odpoledne byla ukončena práce na 4. líze a přesunuli se zpět na 2. líhu. Zde vykopali další čtyři hroby, ze kterých je opět jen stručný popis – „*dvě velké popelnice, zachovaný bronzový náramek, tři jehlice, dva malé kousky bronzu a tři kousky ze širokého náramku.*“

Ve dnech 16., 17. a 18. září byla dokopána zbývající část pole pana Smotlachy. Nálezy z těchto dnů byly ve špatném stavu a v podstatě se z nádob nedalo zachránit téměř nic. Hroby byly velmi mělko, do 25 cm, a nádoby s bronzem se rozsypaly pod rukama.

V závěrečný den, 19. září, se výzkum konečně přesunul na pole pana Česáka, kde tento den provedl Jan Honza několik sond. Zjištěno bylo další pokračování pohřebiště. Hroby se nacházely poměrně hluboko, v hloubce 80 až 100 cm. Pole navrátili do původní podoby a práce byla ukončena.

8.3.2 Zápisy kuratoria

Kniha „*Zápisník protokollů kuratoria městského musea v Novém Bydžově 1888 - 1938*“ (SOkA HK, fond Muzejní spolek a kuratorium městského muzea Nový Bydžov, č. arch. 950, kniha č. 3, inv. č. 4). Jedná se o knihu s pevnými deskami a

⁴⁹ Pravděpodobně se jednalo o jehlici s hlavicí úzce roztepanou a svinutou do očka.

celkovými rozměry 32,8 x 22 cm. V knize je celkem 174 očíslovaných stran, plus 13 prázdných.

První zápis ze schůze kuratoria pochází z 9. listopadu 1888, poslední je z 11. dubna 1938. Kniha obsahuje celkem 73 zápisů „*Protokollů*“, 35 „*Zápisů*“ a 3 „*Výborové schůze kuratoria*“. V knize je volně vložený list, na stroji psaný „*Fond archivu města Nového Bydžova*“. Protokoly obsahují také dvě „*Prohlášení*“ – První pochází z 16. dubna 1915 a týká se restaurování dvou obrazů Petra Brandla (Matky Bolestné a Ukřižovaného, oba z r. 1733), které provedl akademický malíř Augustin Vlček (1865 – 1934). Druhé pochází z 18. června 1915 a týká se restaurování čtyř obrazů z novobydžovské sbírky (Epitafia Jindřicha Kapouna ze Svojkova z r. 1599; Epitafia Salomona Alexia z r. 1669; portrétů rytíře Gustava Ledvinky z Adlerfelsu⁵⁰ a jeho manželky Eleanory Marie Terezie od Františka Wiehla, oba obrazy vznikly r. 1856), které také provedl akademický malíř Augustin Vlček. Dále kniha obsahuje „*Opis*“ týkající se založení nadace manželů Arnošta Mádl⁵¹ a Anny Mádlové (velcí mecenáši muzea), která měla za úkol podporovat chudé absolventy novobydžovského gymnázia. Na konci je pak volně vložená „*Muzejní zpráva za rok 1933*“, skládající se ze čtyř na stroji psaných listů.

• Protokol čísl. VI. ze dne 21. února 1891, str. 10

V tomto zápise se projednávalo zastoupení na Zemské (tj. Jubilejní) výstavě v Praze. František Fousek navrhoval, aby bylo vyhověno přání Josefa Ladislava Píče a na výstavu byly poslány i měnické nálezy. Ustanovilo se, že budou prezentovány nejzajímavější artefakty, a to hlavně bronzy. Jan Honza uvedl, že se obrátil na Josefa Smolíka, aby pomohl s výběrem vhodných předmětů.

⁵⁰ Manželé byli majiteli statku ve Skřivanech, kde roku 1862 založili cukrovar. Ten byl po velkém požáru v roce 1882 (to již měl jiného majitele) přestaven na rafinerii cukru, která svojí výrobou patřila k největším v celém Rakousku – Uhersku (*Prokop 2019, 173*) a ve které pracoval Albín Stocký.

⁵¹ JUDr. Arnošt Mádl (1870 – 1930), sekční šéf ministerstva železnic a nadšený kulturní činitel v české menšině ve Vídni. Bratr prof. dr. Karla Boromejského Mádl (1859 – 1932), významného historika umění a kritika. Oba bratři byli novobydžovští rodáci a díky jejich bohatému odkazu muzeu, kdy darovali do sbírky většinu svých uměleckých děl, mohla v budoucnu vzniknout samostatná muzejní galerie (*Interní muzejní dokumentace*).

9. HROBOVÁ VÝBAVA

Podle dochované dokumentace a inventáře byly na sledovaném pohřebišti skladby nádob typické pro pohřebiště závěru kultury lužických popelnicových polí doby bronzové (hlavně slezského období). Podle Víta Vokolka řadíme I. stupeň slezskoplatěnické kultury souběžně s nejmladším stupněm lužické kultury Lu IIIb (Ha B1), kdy se keramika začíná výrazněji oddělovat od lužického keramického inventáře (*Jiráň ed. 2008, 157*).

Funerální keramika se v tomto období zřetelněji liší od keramiky sídlištní, byť jsou tvary nádob podobné, tak ve kvalitě zpracování je to horší. Hrobová keramika má často velmi bohatou výzdobu, ale horší provedení výpalu (*Vokolek 2008, 87*). V rámci zpracování můžeme funerální keramiku dělit na jemnou, středně hrubou a hrubou. Jemná keramika (např. koflíky, džbánky, misky) je buď jemně plavená bez příměsí, nebo s malým množstvím, vyznačuje se malou tloušťkou střepu do 5 mm a s povrchem často tuhovaným či leštěným (*Jiráň ed. 2008, 178, 192*). Hrubá keramika (např. květináče, zásobnice, některé mísy) se vyznačuje silnou tloušťkou střepu od 8 do 20 mm, s velkým procentem příměsí (organickými látkami, recyklovanou starší keramikou či kamínky), povrch je ve většině případů na vnější straně zdrsňený a na vnitřní hlazený (*Jiráň ed. 2008, 178*). Středně hrubá keramika (např. mísy, amfory) obsahuje méně příměsí (převážně recyklovanou starší keramiku a kamínky), tloušťka střepu je od 5 do 8 mm, povrch je více tuhován a hlazen i na vnější straně (*Jiráň ed. 2008, 178, 192, 198*). Co se týká typů nádob, tak na sledovaném pohřebišti byly tvary typické pro slezskoplatěnickou kulturu fáze starší a střední – mísy, misky, amforovitě a okřínovitě nádoby, koflíky, džbánky, pokličky (talíře), chřestítka a hrncovitě nádoby (*Vokolek 2008, 87*).

Pohřební ritus byl žárový jako v kultuře lužické. Keramické nádoby byly orientovány ve směru západ-východ⁵² a byly uspořádány v řadách (*Vokolek 1999a, 60*). Toto rozložení nádob prezentoval prof. J. L. Píč jako symbol nebožtíkova těla (*Neustupný 1941, 66*). Umístění keramiky mělo přibližovat tvar pozice, ve které bylo na pohřební hranici tělo položeno (*Neustupný 1941, 66*). V hrobech, pokud se dochovala, byla velká okřínovitá nádoba, která sloužila jako popelnice/urna, a

⁵² Tuto informaci na lokalitě Měník I nemůžeme potvrdit jistě u všech hrobů, ale v zápisech Muzejního spolku se takové pozorování uvádí (viz kap. 8.3.1) a dá se předpokládat, že tato situace byla stejná jako na jiných pohřebištích z této doby.

přikrytá byla poklicí, velkým hliněným kotoučem, velkou mísou nebo koflíkem (inv. č. 1749/6)⁵³. V několika případech jako popelnice posloužil i květináč⁵⁴, u dětského hrobu to byl i koflík (viz kap. 8.3.1). K popelnici bylo přidáno dalších několik menších i větších nádob, jejichž počet se různí. Přesné počty nádob se, u řady hrobů, nedaly určit přesně - některé nádoby byly do sebe vloženy pevně a při vybírání se rozpadly nebo byl vnitřek větší nádoby vysypán úplně a dále neevidován. Tento fakt je několikrát zmiňován v protokolech Muzejního spolku, kdy například v zápise z 3. října 1891 je přímo poznámka, že „*misky byly stlačeny do větší popelnice velmi silně a nešlo je proto vyjmout na místě*“ (viz kap. 8.3.1). Ve většině dochovaných záznamů se bohužel počty neuváděly, byly shrnuty stručným zápisem „*misky*“ či „*květináče*“, ale přesné množství již uvedeno nebylo. Na příkladu ze Skalice víme, že se v slezskoplatěnické kultuře nádoby různé vrstvy, byly pokládány na sebe v několika vrstvách a menší nádoby se běžně vkládaly do větších (Vokolek 1999b).

U několika hrobů byly nalezeny i zvířecí kostry⁵⁵, ale v těchto případech se nejspíše jednalo o pozdější zakopání zdechlých zvířat (místo leží u hranic k. ú. Vysočany) – v jednom případě zvířecí kostra⁵⁶ zcela narušovala žárový hrob. Podle dokumentace se tyto kosti nevyzvedávaly a ani nebyly ukládány. Zda se na měnickém pohřebišti; v některých hrobech; nacházely spálené zvířecí kosti, s lidskými, s jistotou říci nemůžeme – ve třech nádobách se sice dochovaly zbytky lidských kostí (inv. č. 5700 a 6509), ale kvůli dřívějšímu špatnému uložení nevíme, zda nebyly sesypány či rozsypány jen do některých nádob⁵⁷ nebo k nim nebyly přidány zvířecí kosti. Také jsou, až na pár výjimek, v sypkém, rozdroleném stavu.

⁵³ Inv. č. 1749/6 – na koflíku je připevněna dobová poznámka, že sloužil jako poklice jiné nádobě.

⁵⁴ Tuto informaci mám z Přírůstkové knihy I. Není tam však uvedeno, které květináče to byly – je připojen pouze dodatek, že „*kosti nebyly převezeny*“. Bylo jen zmíněno, že v některých květináčích kosti byly, ale pravděpodobně byly vysypány a dále neevidovány.

⁵⁵ V zápisech je uvedeno pouze „*kostra zvířecí*“, dále blíže popsáno není. Kostí se nedochovaly.

⁵⁶ Není uvedeno, o které zvíře se jednalo.

⁵⁷ Např. v nádobě (inv. č. 3629) bylo uvnitř uloženo velké množství spálených úlomků kostí a střepy z nádob – zda tyto zbytky pocházely z jednoho hrobu nebo „byly sesypány“ při ukládání, můžeme pouze předpokládat. Vzhledem k okolnostem zacházení s měnickými artefakty to klidně mohly být kremační zbytky z více nádob. Nádoba se ve sbírce již nenachází – vycházela jsem z katalogizační karty s přilepenou fotografií, na které byly kosti viditelné.

Díky nákresům prof. Jana Wolfa můžeme říci, že se na sledovaném pohřebišti Měník I, v jednom hrobě, nalézalo zhruba od pěti do jedenácti nádob⁵⁸. Podle ostatních, dosud nalezených, pohřebišť ve východních Čechách víme, že se počet nádob pohybuje průměrně od desíti do dvaceti. Jsou však doloženy hroby jen s jednou keramickou nádobou nebo naopak s velkým množstvím více jak padesáti kusů, např. v Kostelci nad Labem (*Vokolek 1999b*).

Podle záznamů byly hroby v Měníku I poměrně blízko sebe, v rozmezí od několika desítek centimetrů, do 1,5 metru. Na pohřebišti bylo zachyceno i několik žárovišť. Prof. Josef Hladík do svého alba (viz kap. 8.1) zakreslil 13 žárovišť (obr. 16) – jedná se o samostatné nákresy hrobů v oddílu alba „*Půdorysy hrobů Měnických*“, kdy se žároviště měla nacházet u hrobů 5, 7, 12, 24, 27, 29, 30, 35, 40, 50, 56 a 58. V rámci pohřebiště můžeme žároviště poté zařadit díky nákresu „*Situační plán hrobů na pohřebišti Měnickém*“ (obr. 4).

9.1 Typy keramických nádob

V dochovaném inventáři převládají keramické nádoby amforovitých a okřínovitých tvarů, dále to jsou koflíky a květináče. Vít Vokolek rozdělil keramický inventář hrobů na pohřebišti u Ostroměře do deseti kategorií, které označil A až J. „*A. Okřínovitá nádoba, Aa drobná okřínovitá nádobka, B. amfora, Ba. drobná amforka, C. amforovitá nádoba, D. mísa, Da. miska, E. koflík, F. džbánec, G. květináč, H. poklice, I. hrneček, J. chřestítka*“ (*Vokolek 1999b, 20-32*)“.

• Okřínovité tvary

Okřín je typickou keramickou nádobou charakteristickou pro kulturu lužických popelnicových polí. Jedná se o velkou dvojkonickou nádobu se širokým hrdlem. Ve větší míře se vyrábí od střední fáze lužického období. Ve starší fázi lužického období mají okříny vysoké hrdlo a ostrý lom, který může být ozdoben důlky, žlábkami či svislými rýhami. Na dolní části výdutí se objevuje zdrsňení (*Jiráň ed. 2008, 152*). Od mladší fáze lužického období se lom začíná zaoblovat, s nejčastějším zdobením drsněním, hrdlo je vysoké i nízké (*Jiráň ed. 2008, 157*). Ve slezském období pak převažuje u okřínů pouze oblý lom a plynulá profilace těla. Na

⁵⁸ Celkový počet mohl být i mnohem vyšší. Vycházela jsem z dochovaných kreseb. U dochovaných písemných popisů byly nádoby evidovány shrnutím jednoho dne, nikoli jednotlivých hrobů.

povrchu se stále objevuje drsnění, spíše však převládá hladký povrch. V slezskoplatěnických hrobech starší a střední fáze má primárně funkci urny/popelnice. Konec vývoje okřínů se dá datovat do první poloviny slezského období (*Štrof 1993, 324*). V novobydžovské sbírce se dochovalo celkem 10 okřínů. Tři patří období lužickému – jsou ostře profilované (*Vokolek 2003, 33*), s hladkým povrchem a bez ozdob. Analogie vývoje těchto nádob je dobře popsána na pohřebišti Hradec Králové - Pouchov (*Martinec 1960, 860-902*). Dva okříny (inv. č. 2847 a 2851⁵⁹) byly zapsány v roce 1920 a podle přeškrtnuté dobové poznámky⁶⁰ je možné, že z Měníku I vlastně ani nepochází, ale byly objeveny v Měníku II-III nebo někde poblíž. Víme však, že patřily k jednomu hrobu⁶¹. Sedm okřínů poté řadíme do slezského období – všech osm je měkce esovitě profilovaných, mají hladký povrch a jsou bez ozdob (*Skalice – Vokolek 2002; Vokolek 2003*).

Okřínek prošel stejným vývojem jako jeho větší varianta. Také se jedná o dvojkónickou nádobu, jen v malé/menší variantě (*Jiráň ed. 2008, 194*). Spolu s amforkami se jednalo o častou součást pohřební výbavy, v hrobech bohatě zastoupenou (*Vokolek 2003, 33, 257-259*). V slezskoplatěnické kultuře mladšího a středního stupně se objevují dva typy okřínků. První jsou hladké, plynule profilované a nezdobené, s tuhovaným či hlazeným povrchem. Druhé mají bohatou rytou výzdobu složenou z vodorovných rýh, rytých šrafovaných trojúhelníků nebo také „vlčích zubů“ (*Jiráň ed. 2008, 198*), které se nejčastěji vyskytují na nadlomem/maximální výdutí. Tato výzdoba se objevuje od nejmladšího stupně lužické kultury (*Jiráň 2008, 192*). I zdobené okřínky mají plynulou profilaci a hlazený či tuhovaný povrch. V měnickém souboru se dochovalo 35 okřínků. Většina z nich je hladkých, nezdobených. Ze zdobených převládají s vlčími zuby.

• Amforovité tvary

Za amforu považujeme velkou nádobu se dvěma uchy nebo plastickými výčnělky, které jsou umístěné na rozhraní hrdla a výdutí (*Jiráň ed. 2008, 192*). Od mladší fáze mohylového období jsou amfory s nižším hrdlem, od starší fáze období

⁵⁹ Nyní je z nádoby dochovaný pouze střep. Vycházela jsem podle fotografie přilepené ke staré katalogizační kartě.

⁶⁰ „Naleziště: Měník /poblíže slezského pohřebiště nebo přímo v jeho poloze/, pravděpodobně“.

⁶¹ Přírůstková kniha I: „Nádoby jest částí hrobového nálezů č. inv. 2847 – 2854“. Spolu s nimi se v hrobě nacházel koflík a bronzové kroužky.

lužického se hrdlo zvyšuje. Od střední fáze se objevuje výzdoba širokými žlábkami, př. inv. č. 6526, v mladším stupni žlábkami svislými (*Jiráň 2008, 192*). Amfory se ve slezskoplatěnické kultuře liší hlavně ve způsobu výzdoby. Od stupně mladší fáze lužického období se objevuje výzdoba vodorovných rýh, důlků či šikmých třásní nebo svislých rýžek na spodní části hrdla, př. lokalita Jeřice (*Vokolek 2003, 118-120*). Tento typ výzdoby je typický pro starší a střední fázi slezskoplatěnické kultury. Od mladší fáze slezského období a v průběhu střední fáze platěnického období se na amforách začínají objevovat jazykovité výčnělky na spodku nádoby, s široce vychýleným okrajem a výčnělky na rozhraní hrdla a těla (*Vokolek 2008, 86-87*). Vývoj těchto nádob je dobře dokumentovaný v souborech pohřebišť v Ostroměři (*Vokolek 1999a, 115*) a z Dobřenic (*Vokolek 1999b, 183*). Spolu se zdobenými typy se vyskytují i amfory bez jakékoli výzdoby, pouze s hladkým povrchem. K velkým amforám řadíme i amforovité nádoby, které jsou označovány jako „bezuchá osudí“. V muzeu se z Měníku I dochovaly 2 amforovité nádoby a 5 amfor – dvě (inv. č. 5695 a 6526) lze přiřadit do období lužického, dvě (inv. 1743/5 a 6527) do období slezského a dvě patří platěnickému období (inv. č. 1744/1 a 1744/4). V případě lužických amfor se dala zjistit analogie v souboru z Pouchova (*Vokolek 1994*). V případě platěnických amfor se jedná o typickou výzdobu této kultury – obě mají na horní výduti hrotité výčnělky označené kruhovými žlábkami (*Vokolek 2008, 86*).

Druhým typem je amforka. Jedná se o menší/malou nádobku, v hrobové výbavě velmi často zastoupenou. Amforka má také dvě malá ouška, případně dva malé výčnělky, na rozhraní hrdla a těla. Většinou bývají bohatě zdobené svislými rýhami a žlábkami, šikmými třásněmi, či půlobloučkami. Hrdlo může být ostře oddělené, ale i téměř neznatelné. Okraj je mírně ven vychýlen (*Jiráň ed. 2008, 198*). V novobydžovské sbírce se dochovalo 62 amforek 4 amforkovité nádoby.

• Květináč

Květináč je podtyp hrnce. Tento typ nádoby je znám po celou dobu lužické i slezskoplatěnické kultury. Jedná se velikostně o různorodou skupinu nádob, kdy se objevují od malých přes středně velké až po velké. U velkých květináčů se předpokládá, že sloužily na sídlištích jako zásobnice (*Vokolek 1999, 10*). Starší typy, v mladší fázi slezského období, mají vesměs vejčitý tvar těla. Na těle jsou dvě

pásková ouška a někdy i jazykovité či polokulovité výčnělky. Povrch je většinou drsný (*Vokolek 1978a, 512*). Od střední fáze se začínají objevovat typy pouze s výčnělky, kdy ouška sice z nádob mizí, ale typy s oušky se využívají i nadále. Ve III. stupni mají květináče tělo soudkovitě profilované, s plastickou páskou, záseky či výčnělky na podhrdlí (*Vokolek 2008, 86*). V novobydžovské sbírce se z Měníku I dochovalo 32 květináčů. Patnáct z nich by se dalo přiřadit k prvnímu typu, dvanáct ke druhému a pět ke třetímu. Skladba je podobná nálezům z pohřebiště ve Sklatici (*Vokolek 2002*).

• Mísy a misky

Mísy a misky představují častou součást výbavy slezskoplatěnického hrobu. Mísy většinou sloužily k přikrytí velké popelnice nebo se do nich vkládaly menší nádoby (*Vokolek 1978a, 510*). Podle Víta Vokolka se dají mísy rozdělit na pět základních tvarů. Ve starší a střední fázi slezskoplatěnické kultury jsou obvyklé dva typy mís. Prvním typem je mísa s ostře odděleným, širokým hrdlem a okrajem ven vychýleným, na rozhraní mezi hrdlem a tělem má malé ouško nebo plastický výčnělek, na okraji může být jeden i více jazykovitých výčnělků. Druhým typem jsou mísy se zaoblenou profilací, které jsou zdobeny důlky, záseky nebo přesekávaným okrajem (*Jiráň ed. 2008, 198*). Ve střední fázi platěnického období se objevují mísy s výčnělkem pod okrajem, připomínajícím ouško a zdobené šikmými trásněmi, svislými rýzkami či žlábkami (*Vokolek 2008, 87*). Z Měníku I se dochovalo 10 mís, které mají nejbližší shodu s mísami ze Skalice (*Vokolek 2002*).

Misky jsou menší variantou mís. Mají nálevkovitě otevřené hrdlo s okrajem mírně ven vychýleným. Řada z nich jsou velmi podobné koflíkům – poněvadž velké procento těchto nádob je nalezeno rozbito bez ouška, dají se snadno zaměnit za misky nebo naopak. Můžou mít drobné ouško pod okrajem i na těle. Většinou jsou nezdobené, ale i zdobené. Z výzdoby vnější převládají ryté linie, trásně, důlky i skupiny trojúhelníků nejčastěji na hrdle nádoby. Nad podstavou či na spodku a maximální výduti se objevují vodorovné rýhy nebo žlábků (*Jiráň ed. 2008, 198*). Od mladší fáze slezského období je i častá výzdoba vnitřní strany, kdy se objevuje dno šikmo rýhované, rozdělené na 4 pole nebo žlábkované (*Jiráň ed. 2008, 201*). Ze sledovaného pohřebiště se dochovalo 6 misek.

• Koflíky

Tento typ nádoby je nejrozšířenější v hrobové výbavě, téměř každý hrob obsahuje několik koflíků. V případě této nádoby lze rozlišit dva typy. První je hladký, oble profilovaný, s okrajem rovným a přesahujícím ouškem. Druhý je koflík s ostře odděleným hrdlem, které je nízké s okrajem ven vychýleným a rytou výzdobou (*Jiráň ed. 2008, 198*). Z výzdoby převládají vodorovné rýhy na spodní části hrdla, maximální výduti výduti či na spodku. Často jsou doplněny šikmými třásněmi nebo svislými rýžkami. V posledním stupni slezskoplatěnické kultury se výzdoba rozšiřuje o ryté trojúhelníčky a bohaté zdobení na vnitřní straně, které je nejčastěji z půlobloučků a svislých rýh (*Vokolek 2008, 87*). Koflíky zastupují v měnické sbírce nejbohatší skupinu, kdy se jich dochovalo 94. Většinou jsou jednoduché, nezdobené. Dochovaly se však i tři platěnické koflíky s bohatou vnitřní výzdobou, které se dají porovnat s koflíky ze Skalice (*Vokolek 2008, 203, obr. 6-7*).

• Džbánek

Džbánky ve sledované kultuře nejsou již tak bohatě zastoupeny jako v kultuře lužické. Vyznačují se oblou profilací těla a ostře odsazeným hrdlem. Zdobené bývají jako koflíky, vodorovnými rýhami, svislými rýžkami či šikmými třásněmi. Z Měníku I se nám dochoval 1 džbán a 2 džbánky.

• Hrnečky

V hrobové výbavě je tento typ nádob také poměrně často obsažen. Jedná se o menší nádobky s oblou profilací těla a ostře odsazeným hrdlem. Na podhrdlí jsou dvě malá ouška s vodorovným otvorem, výjimečně s výčnělky. Zdobeny bývají na podhrdlí a spodku vodorovnými rýhami a skupinami svislých rýžek či třásněmi, nebo důlky pod maximální výduti (*Jiráň ed. 2008, 198*). V souboru se dochovalo 9 hrnečků, které se také dají nejlépe porovnat s těmi ze Skalice (*Vokolek 2002*).

• Poklice

Poklice sloužily hlavně k přikrytí urny/popelnice. Také je můžeme rozdělit do dvou typů. Prvním je plochý kulatý terč, který typický pro celý průběh slezského období. Tento typ může být zdobený nebo jen s hladkým povrchem. Druhým je

kruhový terč s mírně zvednutými okraji kolmo nebo šikmo. Tyto typy se objevují hlavně ve starší a střední fázi slezského období (*Jiráň ed. 2008, 198*). Ze sledovaného pohřebiště máme dochovány 3 poklice. Dvě jsou jednoduché kotouče bez výzdoby. Třetím je poklice se zvednutými okraji.

• Chřestítka

Chřestítka patří do zvláštní skupiny keramických předmětů. Řadíme je spíše k artefaktům kultovním. Jedná se o duté artefakty, které jsou vyplňovány hliněnými kuličkami, aby vydávaly zvuk. Dříve se někdy přisuzovaly dětským hrobům jako hračky (*Filip 1934-35, 108*), dnes je tento názor odmítnut. Vít Vokolek zastává názor, že se jedná o součást rituálních tanců, kdy chřestítka sloužila jako zvukový doprovod (*Vokolek 1998, 31*). Chřestítka jsou ve slezskoplatěnické kultuře zastoupeny od starší fáze, kdy mají hruškovitý či vejčitý tvar, někdy i „polštářkovitý“ (*Filip 1934-35, 107*). Od mladší fáze mají tvarovanou rukojeť, která vybíhá do laloků a od střední fáze období platěnického jsou zastoupena chřestítka s kulovitým tvarem (*Vokolek 1999a, 15*). Z Měníku I se dochovalo 5 chřestítek, mezi kterými převládá výzdoba vlčími zuby.

9.2 Typy bronzových artefaktů

Bronzové artefakty nejsou v kulturách lužických popelnicových polí častým nálezem. Buď se vlivem žáru pohřební hranice nedochovaly vůbec, nebo jsou poškozené a zdeformované do slitků, takže se nedají určit.

V novobydžovské sbírce se dochovalo celkem 41 zapsaných inventárních čísel přidělených předmětům z bronzů. Z celkového počtu je nejvíce jehlic, a to 82 kusů pod 20 inventárními čísly – pod inv. č. 2783 bylo zapsáno 31 různě dlouhých fragmentů bez hlavic, pod inv. č. 2786 17 středně velkých fragmentů a pod inv. č. 2809 se nachází 17 fragmentů jehlic větší délky (viz Katalog nálezů). Dále se ve sbírce nachází 4 spirálky, 5 korálků, 7 náramků, 7 kroužků, 1 ozdoba a 1 fragment nákrčníku. Podle starých zápisů byla v muzeu i bronzová sekerka a nástroj ve tvaru listu, předměty se nedochovaly a jsou bez bližšího popisu.

Bronzové jehlice jsou nejpočetnější skupinou, ale také nejvíce diskutabilní, všechny byly zapsány až v roce 1979, proto se nedá říci, zda z Měníku I nebo alespoň z jeho okolí vůbec pocházejí. Z dochovaných je to 5 jehlic s vázičkovitou

hlavicí (*Jiráň 2008, 162*), 3 s hřebíkovitou hlavicí, 1 s rozšířenou hlavicí, 4 s vřetenovitou hlavicí, 1 s velkou vázičkovitou hlavicí, 2 s hlavicí úzce roztepanou a svinutou do očka.

Z dochovaných náramků jsou 3 spirálovité z úzkého drátu a 4 tyčinkovité. Tyčinkovité náramky jsou 2 otevřené s rytou výzdobou a 2 s přeloženými konci. A jeden fragment nákrčníku z tordované tyčinky (*Jiráň 2008, 160*).

Ze železných nástrojů se ve sbírce nedochoval ani jeden, ani nebyly podle *Přirůstkové knihy I* zaevidovány. V zápisech je o železných artefaktech jedna zmínka, ale pravděpodobně byly ve špatném stavu a dále se s nimi nepracovalo. Podle zápisu Muzejního spolku 10. září 1889 našli *část hřebu* (tj. asi železnou jehlici) a *železný nůž*.

10. KATALOG NÁLEZŮ

V katalogu jsou uvedeny artefakty identifikované fyzicky v novobydžovském muzeu. Ty, které v muzeu byly, ale z nějakých důvodů se nedochovaly a nešlo je tedy revidovat, jsou uvedeny pouze okrajově. Jedná se o artefakty, které fyzicky dohledatelné nebyly, ale jsou doloženy v Přírůstkové knize I či v dochované dokumentaci.

Při tvorbě katalogu jsem v rámci terminologie vycházela především z Archeologického slovníku Národního muzea (*Sklenář 1992; Sklenář 1994*) a z katalogů Víta Vokolka (*Vokolek 1999, 2003*). Katalogy jsem sestavila dva – psaný v textu a druhý v excelové tabulce. Obsahově se katalogy neliší, rozdíl je pouze v uspořádání. V Excelu jsem také vytvořila navíc dvě tabulky týkající se výzdoby na keramice a na bronzových artefaktech.

Textový katalog je vytvořen tak, aby co nejvíce odpovídal katalogizačním kartám v muzeu. Jak bylo zmíněno výše, u několika předmětů se karty dochovaly, ale již nevyhovují současným standardům. Proto byly nádoby nově určeny, popsány a přeměřeny.

V textovém katalogu jsou použity tyto položky:

- *Inventární číslo (Inv. č.)* – ačkoli je v novobydžovském muzeu používán dvojstupňový systém evidence, v případě psaného katalogu byla použita pouze čísla inventární. *Přírůstková čísla (Př. č.)* byla u některých artefaktů zaznamenána do excelové tabulky – nejsou u všech, poněvadž u starších akvizic se často dávala rovnou čísla inventární.
- *Nález* – v katalogu jsou uvedeny pouze movité artefakty nalezené na lokalitě Měník I.
- *Zapsáno* – den, měsíc a rok, kdy byl artefakt zaznamenán do přírůstkového inventáře novobydžovského muzea, nikoli kdy byl nalezen.
- *Odevzdal/a* – kdo a za jakých okolností předmět našel nebo odevzdal. V drtivé většině je záznam bez údajů, poněvadž k věci nejsou žádné doplňující informace.
- *Datace* – zařazení do kultury lužické, slezské či platěnické.

- *Popis* – slovní popis artefaktu, jak vypadá a v jakém stavu se dochoval. Sledují barvu střepu, případně zda nádoba prošla žárem, či se dochovaly zbytky tuhování. Popis výzdoby a zachování artefaktu – procenta dochované nádoby, množství doplněné sádrou či zcela chybějící části.
- *Rozměry* – nově přeměřeno podle popisovaného artefaktu (blíže viz v excelovém katalogu).
- *Tabulka (Tab.)* – odkaz na tabulkové vyobrazení artefaktu, buď fotografické či kresebné.

Excelová tabulka obsahuje více sloupců pro lepší orientaci a k vytvoření grafů, ale obsahově odpovídá textovému katalogu. Tato tabulka slouží k snadnějšímu vyhledávání ve sbírce – pro potřeby muzea byla přidána i kolonka „uložení“, ale tu jsem z této práce vyňala.

V excelovém katalogu jsou použity tyto položky:

- *Instituce* – Městské muzeum Nový Bydžov (MMNB).
- *Sbírka/skupina* – archeologie (archo).
- *Podsbírka/podskupina* – doba bronzová (DB).
- *Inventární číslo (Inv. č.)* – viz výše.
- *Přírůstkové číslo (Př. č.)* – viz výše.
- *Způsob nabytí (Zp. nabytí)* – kdo předmět do muzea daroval, jakým způsobem se do sbírky dostal.
- *Datum nabytí* – kdy byl předmět zapsán do přírůstkového inventáře.
- *Materiál* – rozdělení artefaktů na základě použitého materiálu (keramika, bronz, kámen).
- *Předmět* – o jaký movitý nález se jedná.
- *Počet kusů* – tato kolonka byla přidána z toho důvodu, že v několika případech bylo pod jedním inventárním číslem zapsáno více předmětů nebo některé nádoby byly uloženy v rozbitém stavu bez slepení.

- *Rozměry* – všechny rozměry jsou uváděny v milimetrech a maximální dochované hodnoty. U jednotlivých předmětů se sleduje délka (celková), délka těla (u jehlic), šířka, šířka ostří, průměr hlavice, průměr krčku, výška, výška s ouškem, průměr okraje (měřen okraj, nikoli ústí), průměr podstavy (vnitřní dno měřeno nebylo), průměr maximální výduti, průměr vnitřní a průměr vnější (u náramků, korálek, kroužků), průměr (měřen u bronzových předmětů, poklic a samostatných střepů), tloušťka.
- *Výzdoba* – popsány výzdobné prvky (vlčí zuby, trásně, rýhy, žlábký, výčnělky, klikatky, ...) a jejich kombinace.
- *Barva* – barva střepu.
- *Tuhování* – „ano či ne“, zda se dochovaly zbytky tuhy.
- *Žár* – „ano či ne“, zda artefakt jeví známky žáru.
- *Dochování* – zda je nádoba poškozena či některé části schází, případně jsou doplněny sádrou, rozsah poškození je uváděn formou zlomku.
- *Poznámka 1* – případné doplňující informace k danému předmětu (patina, slepování).
- *Poznámka 2* - okolnosti nálezu či jiné důležité údaje navíc.
- *Popis* – odpovídá textovému katalogu.

10.1 Předměty prokazatelně pocházející z měnického pohřebiště

• Inv. č. 1311/3 (160)

NÁLEZ: Lahvovitý tvar?; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATAČE: kultura slezská nebo platěnická?; POPIS: Od rovné podstavy, se rozevírají stěny k maximální výduti, od níž se zužují v hrdlo. Hrdlo je nízké, odsazené, dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na podhrdlí jsou tři vodorovné rýhy a pod nimi linie svislých rýžek. Na výduti jsou čtyři svislé rýhy. Barva střepu hnědá. Nádoba prošla žárem. Zhruba polovina nádoby schází; ROZMĚRY: Výška 65 mm, průměr podstavy 28 mm, průměr maximální výduti 75 mm, průměr okraje 47 mm; TAB.: I/1

• **Inv. č. 1743/1**

NÁLEZ: Okřín; ZAPSÁNO: 10. listopadu 1910; ODEVZDAL/A: Hedvika Hladíková; DATACE: kultura slezská; POPIS: Okřínovitá nádoba plynulé profilace. Od rovné, mírně odsazené podstavy se rozevírají stěny k oblé maximální výduti, od níž se plynule zužují k hrdlu. Hrdlo je vysoké, s okrajem nepatrně vychýleným. Barva střepu světlehnědá, povrch hladký. Bez ozdob. Zhruba jedna čtvrtina těla a jedna polovina okraje schází. Nádoba slepována a prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 153 mm, průměr podstavy 80 mm, průměr maximální výduti 176, průměr okraje 145 mm; TAB.: I/2

• **Inv. č. 1743/5**

NÁLEZ: Amfora; ZAPSÁNO: 10. listopadu 1910; ODEVZDAL/A: Hedvika Hladíková; DATACE: kultura slezská/platěnická; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je vyšší, s okrajem ven vychýleným. Na horní výduti jsou dvě protilehlá lomená pásková ouška. Bez ozdob. Barva střepu šedohnědá, se stopami tuhování. Nádoba prošla žárem a je slepovaná. Zhruba jedna polovina okraje schází; ROZMĚRY: Výška 186 mm, průměr podstavy 106 mm, průměr maximální výduti 216 mm, průměr okraje 144 mm; TAB.: I/3

• **Inv. č. 1744/1**

NÁLEZ: Amfora; ZAPSÁNO: Do inventáře zapsáno dodatečně v dubnu 1935. Nádoba však byla ve sbírkách mezi předměty měnickými již v roce 1903; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně prof. Josef Hladík; DATACE: kultura platěnická; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují v hrdlo. Hrdlo je rovné, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na rozhraní hrdla a těla jsou dvě malá tunelovitá ouška. Na maximální výduti je šest koleček obklopených žlábků, které jsou ve stejných vzdálenostech rozdělené po obvodě. Na spodní části hrdla jsou dva mělké, vodorovné žlábků. Barva střepu na vnitřní straně světlehnědá, vnější povrch tuhován a leštěn; ROZMĚRY: Výška 111 mm, průměr podstavy 47 mm, průměr maximální výduti 165 mm, průměr okraje 113 mm; TAB.: I/4

• **Inv. č. 1744/2**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: 10. listopadu 1910; ODEVZDAL/A: Hedvika Hladíková; DATACE: kultura platěnická; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají stěny k maximální výduti, od níž se zužují v hrdlo. Hrdlo je dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na rozhraní hrdla a těla jsou tři mělké, vodorovné rýhy. Barva střepu černá, povrch tuhová. Jedna třetina nádoby schází, je doplněna sádrou a slepovaná; ROZMĚRY: Výška 84 mm, průměr podstavy 32 mm, průměr maximální výduti 127 mm, průměr okraje 90 mm; TAB.: I/5

• **Inv. č. 1744/3**

NÁLEZ: Lahvovitý tvar?; ZAPSÁNO: 10. listopadu 1910; ODEVZDAL/A: Hedvika Hladíková; DATACE: kultura slezská/platěnická?; POPIS: Od rovné podstavy, se rozevírají stěny k maximální výduti, od níž se zužují v hrdlo. Hrdlo je nízké, dovnitř prohnuté s okrajem ven vychýleným. Na rozhraní hrdla a těla jsou tři vodorovné rýhy. Na střední výduti jsou kolem obvodu krokvice z trojic svislých rýh, pod nimi tři vodorovné rýhy. Dvě třetiny hrdla schází. Barva střepu šedohnědá, povrch tuhován. Nádobu prošla žárem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 89 mm, průměr podstavy 49 mm, průměr maximální výduti 110 mm, průměr okraje ? mm; TAB.: I/6

• **Inv. č. 1744/4**

NÁLEZ: Amfora; ZAPSÁNO: 10. listopadu 1910; ODEVZDAL/A: Hedvika Hladíková; DATACE: kultura platěnická; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají stěny k maximální výduti, od níž se zužují v hrdlo. Hrdlo je ostře odsazené, dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na okraji jsou tři jazykovité výčnělky. Na spodním hrdle jsou čtyři vodorovné rýhy. Na výduti jsou tři půloblouky, s menšími půloblouky uvnitř, tvořeny jsou rýhami po třech. Mezi oblouky jsou tři kolečka obklopená žlábkami. Barva střepu na vnitřní straně cihlově červená, na povrchu tuhování. Hrdlo na jednom místě slepeno; ROZMĚRY: Výška 128 mm, průměr podstavy 36 mm, průměr maximální výduti 148 mm, průměr okraje 115 mm; TAB.: I/7

• **Inv. č. 1744/5**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, oblé podstavy se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na maximální výduti je kolem celého obvodu třináct malých, čočkovitých důlků. Barva hlíny šedohnědá, na povrchu stopy tuhování. Téměř polovina nádoby schází a je doplněna sádrou. Na rozhraní hrdla a těla je ze sádry vytvarováno tunelovité ouško, na původních pahýlech, druhé uraženo. Nádoba prošla žářem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 81 mm, průměr podstavy 36 mm, průměr maximální výduti 123 mm, průměr okraje 95 mm; TAB.: I/8

• **Inv. č. 1745/1**

NÁLEZ: Poklice; ZAPSÁNO: 10. listopadu 1910; ODEVZDAL/A: Hedvika Hladíková; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Tenký hliněný kotouč, okrouhlého obrysu. Tvaru téměř pravidelného. Poklice slepovaná. Barva hlíny šedohnědá, místy hnědá. Bez ozdob; ROZMĚRY: Tloušťka 8 mm, průměr 190 až 194 mm; TAB.: II/1

• **Inv. č. 1745/2**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: 10. listopadu 1910; ODEVZDAL/A: Hedvika Hladíková; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu, které téměř celé schází. Na rozhraní hrdla a těla jsou dva vodorovné žlábků. Na výduti poté pět svislých žlábků. Barva střepu hnědá, povrch tuhován. Přes polovinu těla je doplněno sádrou; ROZMĚRY: Výška ? mm, průměr podstavy 19 mm, průměr maximální výduti 44 mm, průměr okraje ? mm; TAB.: II/2

• **Inv. č. 1746/1**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: 10. listopadu 1910; ODEVZDAL/A: Hedvika Hladíková; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraj je nasazeno páskové ouško, které ho přečnává cca z jedné třetiny a vede 27 mm pod něj. Barva střepu světlehnědá, až načervenalá, vnitřek stopy po tuhování, povrch hladký. Zhruba jedna třetina okraje schází. Bez ozdob. Nádoba prošla žářem;

ROZMĚRY: Výška 79 mm, s ouškem 90 mm, průměr podstavy 44 mm, průměr okraje 132 až 136 mm; TAB.: II/3

• **Inv. č. 1746/2**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: 10. listopadu 1910; ODEVZDAL/A: Hedvika Hladíková; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají stěny k maximální výduti, od níž je ostře odsazeno hrdlo. Hrdlo je nízké, mírně prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na spodní části hrdla je trojice vodorovných rýh, nad nimi jsou tři skupiny svislých rýžek po šesti až třinácti. Na maximální výduti je linie krátkých, svislých rýžek. A pod nimi šest vodorovných rýh. Na spodku jsou čtyři vodorovné rýhy. Na okraji je jeden malý, jazykovitý výčnělek. Vnitřní strana je zdobena rytou výzdobou – Nad dnem jsou tři rýhy, tvořící kruhy. Na těle ornament připomínající slunce tvořený z půlobloučků ze čtyř rýh. Mezi kruhy a půlobloučky je dvanáct skupin svislých rýh po třech. Tento ornament zakončuje kruh ze tří rýh. Barva střepu tmavohnědá, povrch tuhován a obou stranách. Nádoba prošla žárem. Slepováno, zhruba jedna třetina schází; ROZMĚRY: Výška 51 mm, průměr podstavy 44 mm, průměr maximální výduti 148 mm, průměr okraje 154 mm; TAB.: II/4

• **Inv. č. 1746/3**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: 10. listopadu 1910; ODEVZDAL/A: Hedvika Hladíková; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Nad okrajem je nasazeno páskové ouško, které přečnívá okraj cca z jedné třetiny a vede 25 mm pod něj. Barva střepu hnědá, na povrchu zbytky tuhování. Jedna třetina nádoby schází je doplněna sádrrou. Nádoba prošla žárem a je slepovaná. Bez ozdob; ROZMĚRY: Výška 92 mm, s ouškem 110 mm, průměr podstavy 60 mm, průměr okraje 158 mm; TAB.: II/5

• **Inv. č. 1747/1**

NÁLEZ: Hrneček; ZAPSÁNO: 10. listopadu 1910; ODEVZDAL/A: Hedvika Hladíková; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny. Přes polovinu nádoby schází. Nad podstavou jsou tři mělké, vodorovné žlábků. Na střední výduti je sedm vodorovných žlábků a nad nimi jedna skupina svislých rýžek po pěti. Barva střepu světlehnědá, na povrchu stopy

tuhování. Nádoba prošla žářem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška ? mm, průměr podstavy cca 34 mm, průměr maximální výduti ? mm, průměr okraje ? mm; TAB.: III/1

• **Inv. č. 1747/2**

NÁLEZ: Okřínek; ZAPSÁNO: 10. listopadu 1910; ODEVZDAL/A: Hedvika Hladíková; DATACE: kultura slezská; POPIS: Okřínovitá nádoba plynulé profilace. Od rovné, okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké a s okrajem mírně ven vychýleným. Barva střepu světlehnědá se stopami tuhování, povrch hladký. Nádoba prošla žářem. Bez ozdob. Zhruba jedna třetina nádoby schází a na jednom místě je slepována; ROZMĚRY: Výška 63 mm, průměr podstavy 27 mm, průměr maximální výduti 88 mm, průměr okraje 62 mm; TAB.: III/2

• **Inv. č. 1747/3**

NÁLEZ: Květináč; ZAPSÁNO: 10. listopadu 1910; ODEVZDAL/A: Hedvika Hladíková; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, mírně odsazené, se rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, nepatrně dovnitř zatažený. Cca 38 mm pod okrajem je nasazeno páskové ouško. Povrch nádoby prstovaný. Barva střepu načervenalá, hnědá. Nádoba prošla žářem a je slepovaná. Uvnitř byly uloženy střepy z jiné nádoby, která nebyla evidována; ROZMĚRY: Výška 107 mm, průměr podstavy 70 mm, průměr okraje 139 mm; TAB.: III/3

• **Inv. č. 1748/a**

NÁLEZ: Květináč; ZAPSÁNO: 10. listopadu 1910; ODEVZDAL/A: Hedvika Hladíková; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy, mírně odsazené, se rozevírají stěny k okraji. Okraj je rovný a mírně dovnitř zatažený. Pod okrajem jsou na protilehlých místech dva jazykovitě protáhlé, prožlabené výčnělky. Mezi výčnělky, ve stejných vzdálenostech, jsou nasazena dvě pásková ouška s vodorovným otvorem. Zhruba jedna čtvrtina okraje schází. Barva střepu žlutočervená, povrch hrubý. Celá nádoba slepovaná; ROZMĚRY: Výška 157 mm, průměr podstavy 90 mm, průměr okraje 159 mm; TAB.: III/4

• **Inv. č. 1748/b**

NÁLEZ: Květináč; ZAPSÁNO: 10. listopadu 1910; ODEVZDAL/A: Hedvika Hladíková; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy, mírně odsazené, se rozevírají stěny k okraji, který je mírně ven vychýlený. Pod okrajem je jedno páskové ouško s vodorovným otvorem, které vede 25 mm pod něj. Druhá strana schází. Na levé i pravé straně od ouška je po jednom jazykovitém, prožlabeném výčnělku, jeden je z části uražen. Zhruba jedna třetina nádoby schází – jsou na ni zbytky po sádře, takže nádoba musela být celá. Barva střepu nažloutlá, vnitřní strana nádoby tmavší. Povrch na vnější straně hrubý, na vnitřní hladší; ROZMĚRY: Výška 160 mm, průměr podstavy 85 mm, průměr okraje 160 mm; TAB.: III/5

• **Inv. č. 1748/c**

NÁLEZ: Květináč; ZAPSÁNO: 10. listopadu 1910; ODEVZDAL/A: Hedvika Hladíková; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé postavy, mírně odsazené, se rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně ven vychýlený. Cca 30 mm pod okrajem je páskové ouško, druhé je celé uražené. Mezi oušky jsou dva jazykovité výčnělky. Barva střepu žlutohnědá. Povrch na vnější straně dost hrubý, na vnitřní hladší. Nádoba prošla žárem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 183 mm, průměr podstavy 94 mm, průměr okraje 182 mm; TAB.: IV/1

• **Inv. č. 1748/d**

NÁLEZ: Květináč; ZAPSÁNO: 10. listopadu 1910; ODEVZDAL/A: Hedvika Hladíková; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je ze dvou třetin poškozen a schází. Bez ozdob. Barva střepu cihlově červená, povrch hrubý. Nádoba prošla žárem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 238 mm, průměr podstavy 120 mm, průměr okraje 221 mm; TAB.: IV/2

• **Inv. č. 1748/e**

NÁLEZ: Květináč; ZAPSÁNO: 10. listopadu 1910; ODEVZDAL/A: Hedvika Hladíková; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se

vejčité rozevívají stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Pod okrajem jsou zachovány tři výčnělky, dva jsou polokulovité a jeden jazykovitě protáhlý, prožlabený. Barva střepu hnědočervená, povrch hrubý. Jedna třetina nádoby schází. Nádoba prošla žářem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 248 mm, průměr podstavy 126 mm, průměr okraje 175 mm; TAB.: IV/3

• **Inv. č. 1748/g**

NÁLEZ: Květináč; ZAPSÁNO: 10. listopadu 1910; ODEVZDAL/A: Hedvika Hladíková; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se rozevívají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně ven vychýlený. Pod okrajem je nasazeno páskové ouško s vodorovným otvorem, druhé je celé uraženo. Mezi oušky jsou dva malé, jazykovité výčnělky. Barva střepu žlutohnědá, povrch hrubý. Nádoba prošla žářem a je slepovaná, tři nepatrné části schází; ROZMĚRY: Výška 177 mm, průměr podstavy 92 mm, průměr okraje 186 mm.; TAB.: IV/4

• **Inv. č. 1748/h**

NÁLEZ: Květináč; ZAPSÁNO: 10. listopadu 1910; ODEVZDAL/A: Hedvika Hladíková; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se rozevívají stěny k okraji, který je mírně ven vychýlený. Pod okrajem byla na dvou protilehlých místech dvě pásková ouška s vodorovným otvorem – na jedné straně je ouško uraženo. Mezi oušky, ve stejných vzdálenostech, jsou dva okrouhlé a prožlabené výčnělky. Barva střepu žlutočervená, povrch hrubý. Jedna osmina okraje schází. Nádoba celá slepovaná a na několika místech doplněna sádrou; ROZMĚRY: Výška 128 mm, průměr podstavy 80 mm, průměr okraje 140 mm; TAB.: IV/5

• **Inv. č. 1749/2**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Do inventáře zapsáno v dubnu 1935. Nádoba však byla ve sbírkách mezi měnickými předměty již v roce 1903; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně prof. Josef Hladík; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevívají stěny k maximální výduti. Od níž je ostře odsazeno hrdlo. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které se celé nedochovalo. Na spodní části hrdla jsou čtyři vodorovné rýhy, nad nimi šest skupin krátkých šikmých třásní po šesti až dvanácti. Na horní výduti je devět skupin svislých mělkých žlábků po čtyřech až osmi. Barva střepu hnědá, povrch tuhován.

Nádoba prošla žárem. Ouško schází, zbytek je slepován; ROZMĚRY: Výška 40 mm, průměr podstavy 23 mm, průměr maximální výduti 121, průměr okraje 110 až 120 mm; TAB.: V/1

• **Inv. č. 1749/4**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: 10. listopadu 1910; ODEVZDAL/A: Hedvika Hladíková; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají vyklenuté stěny k okraji, který je mírně dovnitř zatažen. Na okraj bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 10 mm pod něj. Z ouška zbývají pouze pahýly. Barva střepu šedohnědá, stopy po tuhování. Nádoba prošla žárem. Bez ozdob; ROZMĚRY: Výška až 58 mm, průměr podstavy 27 mm, průměr okraje 102 až 107 mm; TAB.: V/2

• **Inv. č. 1749/5**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: 10. listopadu 1910; ODEVZDAL/A: Hedvika Hladíková; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 15 mm pod něj. Barva střepu hnědá se stopami tuhování, vnitřní strana tuhovaná celá. Nádoba prošla žárem a je slepovaná. Bez ozdob; ROZMĚRY: Výška 48 mm, průměr podstavy 27 mm, průměr okraje 103 až 109 mm; TAB.: V/3

• **Inv. č. 1749/6**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: 10. listopadu 1910; ODEVZDAL/A: Hedvika Hladíková; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vychýlené stěny k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným, na kterém se dochovaly dva jazykovité výčnělky. Na okraji je nasazeno páskové ouško, které ho přečnává z jedné poloviny a vede 16 mm pod něj. Barva střepu nahnědlá, stopy po tuhování. Nádoba prošla žárem a je slepovaná. Na nádobě je zavěšena cedulka s informací, že byl tento koflík pokličkou jiné nádoby; ROZMĚRY: Výška 39 mm, s ouškem 57 mm, průměr podstavy 23 mm, průměr maximální výduti 101, průměr okraje 103 až 109 mm; TAB.: V/4

• **Inv. č. 1749/7**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: 10. listopadu 1910; ODEVZDAL/A: Hedvika Hladíková; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají stěny k maximální výduti, od níž je odsazeno hrdlo. Hrdlo je nízké, dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Pod maximální výduti jsou čtyři vodorovné rýhy. Na okraji je nasazeno páskové ouško, které ho přečnává z jedné poloviny a vede 15 mm pod něj. Barva střepu šedohnědá, se stopami po tuhování. Nádobu prošla žárem. Celá nádoba, včetně ouška, slepovaná a ještě na několika místech zpevněna lepící páskou; ROZMĚRY: Výška 62 mm, s ouškem 81 mm, průměr podstavy 44 mm, průměr maximální výduti 151 mm, průměr okraje 141 až 159 mm; TAB.: V/5

• **Inv. č. 1749/8**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: 10. listopadu 1910; ODEVZDAL/A: Hedvika Hladíková; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají stěny k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na okraji je nasazeno ouško hranatého průřezu, které přečnává zhruba z jedné třetiny a vede 27 mm pod něj. Na spodní části hrdla jsou dvě skupiny šikmých trásní, střídajících se a tvořících trojúhelníčky („stříšky“). Pod maximální výduti jsou tři vodorovné rýhy. Pod ouškem je malý, mělký důlek. Po jeho stranách jsou dvě skupiny tří šikmých rýh. Zhruba jedna osmina okraje schází, nádoba slepována. Barva střepu tmavošedá, zbytky tuhování. Nádobu prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 51 mm, s ouškem 60 mm, průměr podstavy 25 mm, průměr maximální výduti 98, průměr okraje 99 až 104 mm; TAB.: VI/1

• **Inv. č. 1749/9**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: 10. listopadu 1910; ODEVZDAL/A: Hedvika Hladíková; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají stěny k maximální výduti, od níž je ostře odsazenou hrdlo. To je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Celé ouško a zhruba jedna polovina nádoby schází, zbytek slepován. Pod maximální výduti jsou čtyři vodorovné rýhy. Barva střepu šedohnědá, zbytky po tuhování. Nádobu prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 76, průměr podstavy 39 mm, průměr maximální výduti 135 mm, průměr okraje cca 140 mm; TAB.: VI/2

• **Inv. č. 1749/10**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: 10. listopadu 1910; ODEVZDAL/A: Hedvika Hladíková; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlého dna, ve středu mírně dovnitř prohnutého, se široce rozevírají stěny k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na okraji je nasazeno páskové ouško, které ho přečnívá zhruba z jedné čtvrtiny a vede 25 mm pod něj. Barva střepu hnědá, zbytky tuhování. Okraj a část ouška nepatrně porušeno. Bez ozdob. Nádoba prošla žářem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 46 mm, s ouškem 56 mm, průměr podstavy 22 mm, průměr maximální výduti 92 mm, průměr okraje 84 až 96 mm; TAB.: VI/3

• **Inv. č. 1749/11**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: 10. listopadu 1910; ODEVZDAL/A: Hedvika Hladíková; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vede 40 mm pod něj a nyní z něho zbyl pouze horní pahýl – na vnější straně je šest podélných rýh. Barva střepu světlehnědá se stopami tuhování, vnitřní strana až černá. Nádoba prošla žářem. Přes polovinu nádoby schází; ROZMĚRY: Výška 68 mm, s ouškem 81 mm, průměr podstavy 63 mm, průměr okraje 126 mm; TAB.: VI/4

• **Inv. č. 1749/12**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: 10. listopadu 1910; ODEVZDAL/A: Hedvika Hladíková; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo cca 18 mm pod něj. Zhruba jedna třetina nádoby schází a je slepována. Barva střepu žlutočervená, povrch poměrně drsný. Bez ozdob. Nádoba prošla žářem; ROZMĚRY: Výška 42 mm, průměr podstavy 28 mm, průměr okraje 107 až 114 mm; TAB.: VI/5

• **Inv. č. 1749/15**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: 10. listopadu 1910; ODEVZDAL/A: Hedvika Hladíková; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný,

mírně dovnitř zatažený. Na okraji je nasazeno páskové ouško, které ho přečnává téměř z jedné poloviny a vede 20 mm pod něj. Zhruba jedna třetina nádoby schází a je slepovaná. Barva střepu šedohnědá, u horního okraje a na vnitřní straně černá, se stopami tuhování. Bez ozdob. Nádoba prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 45 mm, s ouškem 50 mm, průměr podstavy 21 mm, průměr okraje 119 mm; TAB.: VI/6

• **Inv. č. 1973/1**

NÁLEZ: Okřín; ZAPSÁNO: 22. května 1913; ODEVZDAL/A: J. Rosmüller (řídící učitel v Měníku); DATACE: kultura lužická/slezská; POPIS: Okřínkovitá nádoba plynulé profilace. Od rovné, okrouhlé podstavy, mírně odsazené se rozevírají stěny k maximální výduti, od které se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, s okrajem slabě ven vychýleným. Barva střepu nahnědlá, zbytky tuhování. Povrch na několika místech oprýskán. Nádoba prošla žárem. Bez ozdob; ROZMĚRY: Výška 116 mm, průměr podstavy 62 mm, průměr maximální výduti 167 mm, průměr okraje 122 mm; TAB.: VI/7

• **Inv. č. 1973/2**

NÁLEZ: Poklice; ZAPSÁNO: 22. května 1913; ODEVZDAL/A: J. Rosmüller (řídící učitel v Měníku); DATACE: kultura slezská; POPIS: Tenký hliněný kotouč, uprostřed provrtaný malým otvorem. Barva hlíny světlehnědá. Povrch na jedné straně hrubý, na druhé hladký. Okraj na jednom místě nepatrně porušen; ROZMĚRY: Tloušťka 9 mm, průměr 150 mm; TAB.: VI/8

• **Inv. č. 2835**

NÁLEZ: Náramek; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Otevřený bronzový náramek tyčinkovitý, oválného tvaru. Vnější strana silně patinovaná. Vnější strana zaoblená, vnitřní plochá. Na dvou místech, na koncích náramku, je po třech krátkých příčných rýhách. Zakončení náramku je rovně odříznuté; ROZMĚRY: Šířka až 4 mm, výška až 6 mm, vnitřní průměr 50 až 56 mm, vnější průměr 57 až 60 mm; TAB.: XLIII/1

• **Inv. č. 2839**

NÁLEZ: Náramek; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATACE: kultura halštatská; POPIS: Tyčinkovitý bronzový náramek kruhového tvaru, s tordovaného drátu. Konce náramku jsou rovně odříznuté.

Zakončení je s přeloženými konci. Povrch silně patinován; ROZMĚRY: Šířka až 3 mm, výška až 3 mm, vnitřní průměr 40 až 45 mm, vnější průměr 50 až 53 mm; TAB.: XLIII/2

• **Inv. č. 2840**

NÁLEZ: Náramek; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Bronzový tyčinkovitý otevřený náramek, téměř kruhového tvaru. Na vnější straně zaoblený, na vnitřní téměř plochý. Na vnější straně se po celé délce střídají tři příčné rýhy se třemi krokvicemi, rytá výzdoba je velmi špatně viditelná. Jeden konec z části schází, je uražený. Druhý konec náramku má oble zeslabené zakončení. Povrch silně patinován; ROZMĚRY: Šířka až 3 mm, výška až 4 mm, vnitřní průměr 33 až 35 mm, vnější průměr 37 až 39 mm; TAB.: XLIII/3

• **Inv. č. 2841**

NÁLEZ: Náramek; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATACE: kultura halštatská; POPIS: Bronzový náramek téměř kruhového tvaru, vyrobený z ploché tyčinky. Náramek je s přeloženými konci. Povrch je hladký, bez ozdob a silně patinován. Zhruba v jedné pětině je náramek nalomen; ROZMĚRY: Šířka až 2 mm, výška až 6 mm, vnitřní průměr 31 až 37 mm, vnější průměr 40 až 43 mm; TAB.: XLIII/4

• **Inv. č. 2842**

NÁLEZ: Náramek; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Bronzový spirálovitý náramek z plochého drátu. Náramek je rozlomený, v celku jsou dvě a půl otočení, plus odlomený necelý kroužek a polovina kroužku. Konec náramku je rovně odříznutý, druhý viditelně zlomený. Povrch je hladký a prostý, bez ozdob. Místy porušeno, nerovná vrstva patiny; ROZMĚRY: Šířka až 2 mm, výška až 9 mm, vnitřní průměr 37 až 40 mm, vnější průměr 40 až 43 mm; TAB.: XLIII/5

• **Inv. č. 2843**

NÁLEZ: Náramek; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATACE: kultura lužická; POPIS: Bronzový spirálovitý náramek z úzkého drátu, kruhového tvaru. V celku jsou tři a půl otočení. Konce náramku jsou rovně

odříznuté. Povrch je hladký a prostý, bez ozdob. Povrch patinován; ROZMĚRY: Šířka až 1 mm, výška až 5 mm, vnitřní průměr 31 až 34 mm, vnější průměr 35 až 38 mm; TAB.: XLIII/6

• **Inv. č. 2847**

NÁLEZ: Okřín; ZAPSÁNO: 30. prosince 1920; ODEVZDAL/A: Muzejní spolek; DATAČE: kultura lužická; POPIS: Od okrouhlé, rovné podstavy, mírně odsazené, se široce rozevírají ven vychýlené stěny k maximální výduti, ostrému lomu, od kterého se pozvolna zužují k hrdlu. Hrdlo je vysoké s rovným okrajem. Bez ozdob. Barva střepu hnědá. Zhruba jedna třetina okřínu schází a je doplněna sádrou. Nádoba prošla žárem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 155 mm, průměr podstavy 81 mm, průměr maximální výduti 231 mm, průměr okraje 179 mm; TAB.: VII/1

• **Inv. č. 2848**

NÁLEZ: Náramek; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATAČE: kultura lužická; POPIS: Bronzový spirálovitý náramek z úzkého drátu, kruhového tvaru. V celku přibližně tři otočení. Neúplný, na jednom otočení schází 8 mm drátu. Konce náramku jsou rovně odříznuté. Povrch je hladký a prostý, bez ozdob. Povrch patinován; ROZMĚRY: Šířka až 2 mm, výška až 6 mm, vnitřní průměr 28 až 29 mm, vnější průměr 30 až 31 mm; TAB.: XLIII/7

• **Inv. č. 2849/1-3**

NÁLEZ: Kroužky; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Bronzové kroužky hladké a prosté, všechny mají pravidelný kruhový tvar. Kroužky jsou bez výzdoby. Povrch u všech patinován; ROZMĚRY: Šířka (1.) 3 mm, (2.) 2 mm, (3.) 2 mm, výška (1.) 2 mm, (2.) 3 mm, (3.) 1 mm, vnitřní průměr (1.) 11 mm, (2.) 8 mm, (3.) 8 mm, vnější průměr (1.) 15 mm, (2.) 12 mm, (3.) 12 mm; TAB.: XLIII/8

• **Inv. č. 2850/1-2**

NÁLEZ: Kroužky; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATAČE: kultura lužická až platěnická; POPIS: Bronzové kroužky hladké a prosté, bez ozdob. První mírně zdeformovaného kruhového tvaru, druhý zdeformovaného tvaru oválného. Kroužky pravděpodobně prošly žárem. Povrch silně patinován; ROZMĚRY: Šířka (1.) až 4 mm, (2.) 3 mm, výška (1.) 3 mm, (2.)

až 3 mm, vnější průměr (1.) 13 mm, (2.) 13 až 16 mm, vnitřní průměr (1.) 6 mm, (2.) 8 až 10 mm; TAB.: XLIII/9

• **Inv. č. 2851**

NÁLEZ: Okřín; ZAPSÁNO: 30. prosince 1920; ODEVZDAL/A: Muzejní spolek; DATACE: kultura lužická; POPIS: Pouze střep zlomku okraje. Podle staré katalogizační víme, že se jednalo o velký okřín⁶² s ostrým lomem a vyšším hrdlem, s rovným okrajem. V době zapsání scházela polovina nádoby a zbytek byl slepovaný. Barva střepu tmavohnědá. Nádoba prošla žárem. Bez ozdob. Do dnešních dnů se dochoval pouze tento fragment; ROZMĚRY: Střep 75 x 109 mm; TAB.: VII/2

• **Inv. č. 2852/1-3**

NÁLEZ: Korálky; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATACE: kultura lužická až platěnická; POPIS: Části bronzového spirálovitého korálku z úzkého kruhového drátu. Části korálku jsou zdeformované, dva téměř kruhového tvaru, třetí oválného. Povrch na všech je hladký a prostý, bez ozdob. Na povrchu hrubá vrstva patiny; ROZMĚRY: Šířka (1.) 1 mm, (2.) 1 mm, (3.) 1 mm, výška (1.) 5 mm, (2.) 1 až 3 mm, (3.) 4 až 5 mm, vnitřní průměr (1.) 8 až 9 mm, (2.) 6 až 7 mm, (3.) 3 až 9 mm, vnější průměr (1.) 11 až 12 mm, (2.) 10 až 11 mm, (3.) 6 až 12 mm; TAB.: XLIII/10

• **Inv. č. 2855**

NÁLEZ: Spirálka; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATACE: kultura lužická až platěnická; POPIS: Bronzová spirálka ze spirálovitě stočeného úzkého kruhového drátu. Spirálka je tvořena devíti stočeními. Jedna strana má zdeformovaný tvar, druhá pravidelný kruhový. Povrch je na téměř celé spirále hladký a prostý, na jednom a půl stočení je povrch tordovaný. Na povrchu je silná vrstva patiny, s nepatrně porušenými místy; ROZMĚRY: Šířka až 3 mm, výška 11 až 14 mm, vnitřní průměr 4 až 6 mm, vnější průměr 7 až 10 mm; TAB.: XLIII/11

• **Inv. č. 2856**

⁶² Na kartě je přilepena fotografie.

NÁLEZ: Korálek; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATACE: kultura lužická až platěnická; POPIS: Bronzový korálek ze spirálovitě stočeného plochého a širokého drátu. Korálek je tvořen třemi stočeními. Na dvou místech je povrch porušen. Povrch je hladký a prostý. Na povrchu je vrstva patiny; ROZMĚRY: Šířka 1 mm, výška 13 až 21 mm, vnitřní průměr 11 až 12 mm, vnější průměr 13 až 14 mm; TAB.: XLIII/12

• **Inv. č. 2857/1-2**

NÁLEZ: Spirálka; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATACE: kultura lužická až platěnická; POPIS: Bronzová spirálka ze spirálovitě stočeného úzkého a kruhového drátu. Spirálka je výrazně zdeformovaná, po celé délce je roztažený a přelomený na dva kusy. Na povrchu je místy silná vrstva patiny. Povrch je hladký a prostý. Spirálka pravděpodobně prošla žárem; ROZMĚRY: Šířka (1.) 2 mm, (2.) 2 až 3 mm, výška (1.) až 31 mm, (2.) až 33 mm, vnitřní průměr (1.) 6 až 8 mm, (2.) 3 až 9 mm; vnější průměr (1.) 9 až 12 mm, (2.) 6 až 13 mm; TAB.: XLIII/13

• **Inv. č. 2858**

NÁLEZ: Ozdoba; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATACE: kultura lužická až platěnická; POPIS: Část bronzové ozdoby z úzkého kulatého drátu. Z ozdoby se dochovala pouze malá část, která je výrazně zdeformovaná. Původně měla pravděpodobně kruhový tvar. Na ozdobě je navlečen malý hliněný korálek, který je plochý a má kruhový tvar. Konce jsou rovně odříznuté, mají tordovaný povrch a přesahují se. Zbytek povrchu dochované části je hladký a prostý. Na povrchu je silná vrstva patiny; ROZMĚRY: Šířka 2 mm, vnitřní průměr 21 mm, vnější průměr 23 mm; TAB.: XLIV/1

• **Inv. č. 2859**

NÁLEZ: Spirálka; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATACE: kultura lužická až platěnická; POPIS: Bronzová spirálka ze spirálovitě stočeného úzkého a kruhového drátu. Spirálka je rozlomená na dvanáct různě velkých kusů. Povrch je hladký a prostý, se silnou vrstvou patiny. Spirálka byla dodatečně navlečen na niť a všechny kusy jsou vedeny pod jedním

inventárním číslem; ROZMĚRY: Šířka 1 mm, výška 1 až 25 mm, vnitřní průměr 1 mm, vnější průměr 3 mm; TAB.: XLIV/2

• **Inv. č. 2860**

NÁLEZ: Spirálky; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATACE: kultura lužická až platěnická; POPIS: Bronzové spirálky ze spirálovitě stočených drátů. Jedná se o několik spirálek, nikoli z jednoho kusu, které jsou vedeny pod jedním inventárním číslem. Všechny kusy byly dodatečně navlečeny na jednu nit. Celkem je na niti devět kusů. Podle typu a velikosti drátů a průměru stočení se dá předpokládat, že pochází ze čtyř spirálek. Šest kusů je z plochého drátu a dvěma různými průměry stočení. Tři kusy jsou z drátů s kruhovým průřezem a dvěma různými průměry stočení. Všechny kusy mají povrch hladký a prostý, se silnou vrstvou patiny; ROZMĚRY: Šířka 1 až 2 mm, výška 1 až 8 mm, vnitřní průměr 3 až 5, vnější průměr 4 až 7 mm; TAB.: XLIII/3

• **Inv. č. 2861/1-2**

NÁLEZ: Kroužky; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATACE: kultura lužická až platěnická; POPIS: Bronzové kroužky kruhového tvaru. První je dochován z jedné poloviny, druhému jedna čtvrtina schází. Oba mají povrch patinovaný, hladký a prostý. Oba mají identické rozměry; ROZMĚRY: Šířka 1 mm, výška 1,5 mm, vnitřní průměr 3 mm, vnější průměr 6 mm; TAB.: XLIV/4

• **Inv. č. 5371**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve⁶³; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, mírně odsazené, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž přechází v hrdlo. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a okrajem ven vychýleným. Na okraji je nasazeno páskové ouško, které ho přečnívá zhruba z jedné třetiny a vede 23 mm pod něj. Na střední výduti je devět vodorovných rýh. Barva střepu hnědá, se stopami tuhování, povrch hladký. Nádoba prošla žářem a je slepovaná. Okraj je na

⁶³ Informace je uvedena v Přírůstkové knize I, kde je u inventárních čísel 5371 až 6533 připojena dobová poznámka: „Předměty slezské kultury č. inv. 5371 a další byly ve sbírkách v oddělení měnickém, avšak nebyly zapsány v inventáři. Ve sbírkách byly již r. 1903 neb dříve“.

jednom místě nepatrně poškozen; ROZMĚRY: Výška 86 mm, s ouškem 100 mm, průměr podstavy 43 mm, průměr maximální výduti 150 mm, průměr okraje 142 až 153 mm; TAB.: VII/3

• **Inv. č. 5372**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji je nasazeno páskové ouško, které ho přečnívá z jedné třetiny a vede 18 mm pod něj. Povrch je celý tuhovaný. Okraj na dvou místech nepatrně porušen; ROZMĚRY: Výška 61 mm, s ouškem 75 mm, průměr podstavy 38 mm, průměr okraje 91 až 98 mm; TAB.: VII/4

• **Inv. č. 5373**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE:; POPIS: Od rovné podstavy, mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, nad níž je odsazeno hrdlo. Hrdlo je nízké a široké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 18 mm pod něj. Na spodním hrdle jsou čtyři skupiny po desíti až patnácti mělkých vrypech. Na výduti jsou čtyři vodorovné rýhy. Na spodku je osm mělkých, vodorovných žlábků. Barva střepeu hnědá, povrch je tuhován. Okraj na třech místech poškozen, ouško z poloviny schází. Nádoba slepovaná; ROZMĚRY: Výška 65 mm, průměr podstavy 58 mm, průměr maximální výduti 135 mm, průměr okraje 122 až 132 mm; TAB.: VII/5

• **Inv. č. 5374**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezaká; POPIS: Od rovné podstavy, silně odsazené, se široce rozevírají stěny k maximální výduti, od níž se postupně zužují k hrdlu. Hrdlo je vysoké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem

ven vychýleným. Na rozhraní hrdla a těla je jeden malý jazykovitý výčnělek, druhý je uražený. Mezi nimi je pět vodorovných rýh a nad nimi linie šikmých třásní. Na výduti jsou čtyři skupiny svislých rýh po dvou, čtyři skupiny šikmých rýh po dvou, dva půlobloučky ze dvou rýh a čtyři čokovité důlky. Barva střepu hnědošedá, horní polovina tuhována. Nádoba prošla žárem. Zhruba jedna osmina okraje schází; ROZMĚRY: Výška 69 mm, průměr podstavy 26 mm, průměr maximální výduti 101 mm, průměr okraje 76 mm; TAB.: VII/6

• **Inv. č. 5375**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na rozhraní hrdla a těla jsou dva jazykovité výčnělky. Na spodní části hrdla jsou čtyři vodorovné rýhy. Na výduti je sedm skupin svislých rýh po pěti až osmi. Mezi třásněmi jsou čtyři protilehlé mělké a svislé žlábký. Barva hlíny šedohnědá, povrch tuhovaný. Na dvou místech nádoba nepatrně porušena. Nádoba prošla žárem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 59 mm, průměr podstavy 31 mm, průměr maximální výduti 95 mm, průměr okraje 70 mm; TAB.: VII/7

• **Inv. č. 5376**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se postupně zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Podhrdlí je zdobeno čtyřmi rovnoběžnými, mělkými rýhami, které byly na dvou protilehlých místech přerušeny malými pupíky – zachován je pouze jeden pupík, druhý s částí těla schází. Horní a střední výduť jsou po celém obvodu šikmo žlábkované. Spodní polovina nádoby je šedá, horní polovina a horní část vnitřní strany jsou tuhované. Zhruba jedna polovina okraje a jedna čtvrtina těla schází. Nádoba je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 44 mm,

průměr podstavy 26 mm, průměr maximální výduti 79 mm, průměr okraje 48 mm;
TAB.: VII/8

• **Inv. č. 5377**

NÁLEZ: Hrneček; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu nepatrně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se postupně zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Pod maximální výduti je vodorovné, páskové ouško s velmi malým otvorem. Na protilehlé straně je nádoba porušena. Na střední výduti jsou čtyři rovnoběžné mělké rýhy, pod nimi dva vodorovné žlábký a tři vodorovné rýhy. Na spodku linie krátkých, šikmých třásní, pod nimi linie ze svislých, šikmých třásní tvořících trojúhelníky. Celý vnější povrch je tuhován. Z horního okraje je zachována zhruba jedna třetina, chybějící část doplněna sádrou. Nádoba slepovaná; ROZMĚRY: Výška 64 mm, průměr podstavy 30 mm, průměr maximální výduti 84 mm, průměr okraje 82 mm; TAB.: VIII/1

• **Inv. č. 5379**

NÁLEZ: Okřínek; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od malé, rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se plynule zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na spodní části hrdla jsou dvě vodorovné rýhy, pod nimi jeden vodorovný žlábek. Na střední výduti jsou kolem celého obvodu vlčí zuby a pod nimi jeden vodorovný žlábek. Barva střepu světlehnědá až šedá. Nádoba prošla žárem. Zhruba jedna třetina nádoby schází, zbytek je slepován; ROZMĚRY: Výška 58 mm, průměr podstavy 25 mm, průměr maximální výduti 81 mm, průměr okraje 58 mm; TAB.: VIII/2

• **Inv. č. 5380**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská?; POPIS: Od

rovné, okrouhlé podstavy se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo bylo poměrně úzké, dochovala se zhruba polovina. Na výduti se dochoval jeden půloblouček, který není téměř vidět. Barva střepu šedohnědá, povrch tuhování. Nádobu prošla žárem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška ? mm, průměr podstavy 16 mm, průměr maximální výduti 54 mm, průměr okraje ? mm; TAB.: VIII/3

• **Inv. č. 5382**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE:; POPIS: Od rovné, malé podstavy se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se ostře zužují k hrdlu. Hrdlo nízké, mírně dovnitř prohnuté. Barva střepu světlehnědá. Na výduti jsou zbytky po třech skupinách svislých rýh, které nejsou skoro vidět. Jedna třetina nádoby schází a je doplněna sádrou; ROZMĚRY: Výška 33 mm, průměr podstavy 11 mm, průměr maximální výduti 49 mm, průměr okraje 36 mm; TAB.: VIII/4

• **Inv. č. 5383**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé, rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k rovnému okraji. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 10 mm pod něj. Přímo pod ouškem je jeden okrouhlý důlek. Ve stejné linii od ouška jsou poté ve stejných vzdálenostech od sebe tři skupiny okrouhlých důlků po dvou. Barva střepu hnědá, povrch na vnější straně tuhován, na vnitřní straně světlehnědá. Jedna třetina nádoby s ouškem schází. Nádobu prošla žárem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 38 mm, průměr podstavy 20 mm, průměr okraje 91 mm; TAB.: VIII/5

• **Inv. č. 5385**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají stěny k maximální výduti, od

níž je odsazeno hrdlo. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 20 mm pod něj. U ouška, na okraji, jsou čtyři skupiny šikmých třásní po sedmi až devíti a dva malé, jazykovité výčnělky. Na maximální výduti jsou tři skupiny krátkých, svislých rýžek po dvaceti až dvaceti devíti. Pod maximální výduti je devět vodorovných rýh. Na vnitřní straně je rytá výzdoba – Osm skupin svislých rýh po čtyřech, mezi nimi jsou tři svislé žlábků. Na okraji těla pak čtyři skupiny půlobloučků tvořených čtyřmi liniemi vrypů. Vnitřek tuhován, na vnější straně je barva světlehnědá a černá. Nádoba prošla žárem. Koflík je slepován, na dvou místech schází malá část těla, okraj je na třech místech otlučen a ouško schází z jedné poloviny; ROZMĚRY: Výška 54 mm, průměr podstavy 36 mm, průměr maximální výduti 154 mm, průměr okraje 151 až 165 mm; TAB.: VIII/6

• **Inv. č. 5387**

NÁLEZ: Chřestítko; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od zakulacené podstavy se rozevírají stěny k maximální výduti, od níž se postupně zužují k držadlu. Na výduti jsou kolem celého obvodu vlčí zuby, které lemují dvě skupiny vodorovných rýh po třech. Na držadle je chřestítko provrtáno dvěma protilehlými a vodorovnými otvory. Zakončení schází. Barva hlíny střepu hnědá, tuhování. Předmět prošel žárem; ROZMĚRY: Výška 94 mm, průměr podstavy 20 mm, průměr maximální výduti 101 mm; TAB.: IX/1

• **Inv. č. 5388**

NÁLEZ: Chřestítko; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od zakulacené podstavy se rozevírají stěny k maximální výduti, od níž se postupně zužují k zakončení. Chřestítko má hruškovitý tvar. Zakončení je ploché, trojhranné. Na držadle je pět vodorovných rýh, pod nimi jsou tři skupiny šikmých rýh po dvou a na spodku čtyři vodorovné rýhy. Barva hlíny šedohnědá, zbytky tuhování.

Chřestítko prošlo žárem a je slepováno; ROZMĚRY: Výška 84 mm, průměr podstavy 16 mm, průměr maximální výduti 68 mm, průměr zakončení 19 mm; TAB.: IX/2

• **Inv. č. 5389**

NÁLEZ: Chřestítko; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od zakulacené podstavy se rozevírají stěny k maximální výduti, od níž se postupně zužují k zakončení. Pod kruhovým zakončením je chřestítko provrtané dvěma protilehlými otvory. Na výduti jsou tři vodorovné rýhy, pod nimi devět skupin šikmých žlábků po dvou a pod nimi dvě vodorovné rýhy. Kruhové zakončení je zdobeno křížem, složeným ze čtyř skupin svislých rýžek po třech. Barva střepeu šedohnědá; ROZMĚRY: Výška 84 mm, průměr podstavy 26 mm, průměr maximální výduti 72 mm, průměr zakončení 33 mm; TAB.: IX/3

• **Inv. č. 5390**

NÁLEZ: Chřestítko; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od zakulacené podstavy se rozevírají stěny k maximální výduti, od níž se postupně zužují k držadlu a zakončení, které je okrouhlé. Na horní a dolní výduti je po třech vodorovných rýhách. Mezi rýhami jsou po celém obvodu vlčí zuby. Na zakončení jsou čtyři skupiny vodorovných rýžek. Povrch chřestítka byl tuhován a prošel žárem; ROZMĚRY: Výška 57 mm, průměr podstavy 19 mm, průměr maximální výduti 58 mm, průměr zakončení 22 mm; TAB.: IX/4

• **Inv. č. 5392**

NÁLEZ: Chřestítko; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají stěny k maximální výduti, od níž se postupně zužují k zakončení. Celé držadlo se zakončením schází. Na horní výduti je pět vodorovných rýh, nad nimi tři vodorovné žlábků. Barva hlíny

hnědá, místy zbytky tuhování. Nádoba prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 43 mm, průměr podstavy 24 mm, průměr maximální výduti 62 mm; TAB.: IX/5

• **Inv. č. 5394**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura lužická; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k ostré maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na rozhraní hrdla a těla jsou dva protilehlé, malé výčnělky, mezi nimi je jeden žlábek. Na horní výduti je šest skupin dvojic svislých rýh po čtyřech, mezi druhou a třetí rýhou je vždy mělký žlábek. Na střední výduti, mezi svislými rýhami, jsou čtyři skupiny půlobloučků tvořených ze třech rýh. Barva střepu světlehnědá, zbytky tuhování. Nádoba prošla žárem. Okraj je na jednom místě nepatrně porušen; ROZMĚRY: Výška 60 mm, průměr podstavy 25 mm, průměr maximální výduti 94 mm, průměr okraje 76 mm; TAB.: IX/6

• **Inv. č. 5395**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je poměrně vysoké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem nepatrně ven vychýleným. Na rozhraní hrdla a výduti jsou dvě protilehlá, malá ouška s vodorovným otvorem. Barva střepu na dolní polovině světlehnědá, zbytek nádoby nese stopy tuhování. Nádoba prošla žárem. Okraj je na třech místech nepatrně poškozen; ROZMĚRY: Výška 84 mm, průměr podstavy 50 mm, průměr maximální výduti 120 mm, průměr okraje 84 mm; TAB.: IX/7

• **Inv. č. 5397**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž

se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké a mírně dovnitř prohnuté. Celý okraj schází. Na rozhraní hrdla a těla jsou dvě protilehlá pásková ouška. Mezi oušky jsou čtyř vodorovné rýhy a nad nimi čtyři skupiny šikmých třásní. Na výduti šest skupin svislých rýh po šesti a mezi nimi šest skupin svislých žlábků po třech až pěti. Barva střepu hnědá, povrch tuhován. Nádoba prošla žárem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška ? mm, průměr podstavy 51 mm, průměr maximální výduti 149 mm, průměr okraje ? mm; TAB.: IX/8

• **Inv. č. 5399**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je ostře odsazeno, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na výduti jsou po celém obvodu šikmé žlábků. Na spodní části hrdla jsou čtyři vodorovné rýhy. Barva střepu v dolní polovině šedohnědá, horní polovina tuhovaná. Nádoba prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 58 mm, průměr podstavy 23 mm, průměr maximální výduti 98 mm, průměr okraje 76 mm; TAB.: X/1

• **Inv. č. 5400**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem mírně ven vychýleným. Na rozhraní hrdla a výduti jsou dva protilehlé, malé výčnělky. Na horní výduti jsou čtyři skupiny šikmých rýh po šesti až devíti, které se střídají s žlábků. Na spodní části hrdla jsou čtyři vodorovné rýhy, nad nimi jsou dvě skupiny se třemi trojúhelníčky, mezi je linie šikmých třásní. Barva střepu světlehnědá, se stopami tuhování. Nádoba prošla žárem. Amforka je slepována; ROZMĚRY: Výška 78 mm, průměr podstavy 27 mm, průměr maximální výduti 115 mm, průměr okraje 83 mm; TAB.: X/2

• **Inv. č. 5401**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je poměrně vysoké, mírně dovnitř prohnuté s okrajem ven vychýleným. Na rozraní hrdla a výduti jsou dva protilehlé, vodorovně protáhlé, jazykovité výčnělky. Na spodní části hrdla jsou čtyři vodorovné rýhy. Na výduti je čtrnáct skupin svislých rýh ze čtyř až šesti. Barva střepu hnědá, se zbytky po tuhování. Nádoba prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 61 mm, průměr podstavy 41 mm, průměr maximální výduti 112 mm, průměr okraje 69 mm; TAB.: X/3

• **Inv. č. 5402**

NÁLEZ: Lahvovitý tvar; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: Kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je silně odsazeno, téměř válcovitého tvaru a s okrajem ven vychýleným. Na podhrdlí jsou dvě vodorovné rýhy. Na horní výduti se střídají čtyři skupiny svislých a pět skupin šikmých rýh. Barva hlíny šedohnědá, místy až černá, se stopami tuhování. Nádoba prošla žárem. Okraj nepatrně porušen; ROZMĚRY: Výška 62 mm, průměr podstavy 21 mm, průměr maximální výduti 75 mm, průměr okraje 48 mm; TAB.: X/4

• **Inv. č. 5403**

NÁLEZ: Amforkovitá nádobka; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: Kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Barva střepu světlehnědá, místy načervenalá. Bez ozdob. Nádoba prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 56 mm, průměr

podstavy 26 mm, průměr maximální výduti 73 mm, průměr okraje 52 mm; TAB.: X/5

• **Inv. č. 5404**

NÁLEZ: Amforkovitá nádobka; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: Kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se pomalu zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na horní výduti je pět vodorovných rýh. Na nimi tři skupiny viditelných šikmých třásní po pěti. Pod rýhami jsou čtyři skupiny svislých, krátkých rýh po třech až pěti. Barva střepu šedá, z poloviny načervenalá, se stopami po tuhování. Zachovány jsou stopy povlaku ze světlehnědé hlíny. Nádoba prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 53 mm, průměr podstavy 21 mm, průměr maximální výduti 82 mm, průměr horního okraje 65 mm; TAB.: X/6

• **Inv. č. 5406**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je ostře odsazené a poměrně široké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na horní výduti jsou čtyři skupiny mělkých, svislých žlábků. Na spodní části hrdla jsou dvě vodorovné rýhy a nad nimi čtyři skupiny vrypů. Barva střepu světlehnědá. Nádoba prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 45 mm, průměr podstavy 36 mm, průměr maximální výduti 80 mm, průměr okraje 74 mm; TAB.: XIII/1

• **Inv. č. 5407**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od nepatrně zaoblené podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se postupně zužuje k hrdlu. Hrdlo je

nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na spodním hrdle jsou čtyři vodorovné, mělké rýhy. Na výduti jsou čtyři skupiny svislých rýžek po šesti až osmi, které se střídají se čtyřmi skupinami šikmých třásní po pěti až deseti. Barva střepu šedohnědá, zbytky tuhování. Nádoba prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 52 mm, průměr podstavy 38 mm, průměr maximální výduti 70 mm, průměr okraje 48 mm; TAB.: XI/1

• **Inv. č. 5408**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: Kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužuje k hrdlu. Hrdlo je ostře odsazené, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na rozhraní hrdla a těla je jeden malý výčnělek, druhý je uražen. Mezi nimi jsou tři skupiny vodorovných rýh, nad nimi linie svislých rýžek. Na horní výduti je šestnáct skupin šikmých rýh po třech. Barva střepu šedohnědá, zbytky tuhování. Nádoba prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 34 mm, průměr podstavy 21 mm, průměr maximální výduti 65 mm, průměr okraje 44 mm; TAB.: XI/2

• **Inv. č. 5409**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: Kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na podhrdlí jsou tři vodorovné rýhy, nad nimi dvě skupiny svislých rýžek. Na horní a střední výduti je šest skupiny svislých žlábků po dvou. Barva střepu světlehnědá, zbytky tuhování. Nádoba prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 47 mm, průměr podstavy 23 mm, průměr maximální výduti 68 mm, průměr okraje 49 mm; TAB.: XI/3

• **Inv. č. 5411**

NÁLEZ: Lahvovitý tvar; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A:

Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je poměrně vysoké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na spodní části hrdla jsou dvě vodorovné rýhy. Na horní výduti je šest skupin svislých rýžek po třech. Barva střepe světlehnědá, zbytky tuhování. Povrch hladký. Nádoba prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 43 mm, průměr podstavy 16 mm, průměr maximální výduti 49 mm, průměr okraje 33 mm; TAB.: XI/4

• **Inv. č. 5412**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: Kultura slezská; POPIS: Od zakulacené podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Bez ozdob. Barva střepe hnědá, zbytky tuhování. Nádoba prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 52 mm, průměr podstavy 17 mm, průměr maximální výduti 59 mm, průměr okraje 37 mm; TAB.: XI/5

• **Inv. č. 5413**

NÁLEZ: Okřínek; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: Kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Bez ozdob. Barva střepe na spodní polovině hnědá, horní polovina tuhovaná. Nádoba prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 35 mm, průměr podstavy 24 mm, průměr maximální výduti 44 mm, průměr okraje 34 mm; TAB.: XI/6

• **Inv. č. 5414**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k hornímu okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji je nasazeno páskové ouško, které ho přečnává z jedné poloviny a vede 13 mm pod něj. Barva střepe tmavošedá,

stopy po tuhování. Bez ozdob; ROZMĚRY: Výška 30 mm, s ouškem 46 mm, průměr podstavy 27 mm, průměr okraje 69 až 77 mm; TAB.: XI/7

• **Inv. č. 5415**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se ostře zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na okraji je nasazeno páskové ouško, které ho přečnává z jedné poloviny a vede 10 mm pod něj. Na hrdle jsou čtyři vodorovné rýhy. Barva střepu světlehnědá, tuhování. Nádobu prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 45 mm, s ouškem 55 mm, průměr podstavy 28 mm, průměr maximální výduti 81 mm, průměr okraje 79 až 83 mm; TAB.: XII/1

• **Inv. č. 5416**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská/platěnická; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se ostře zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 17 mm pod něj. Na spodním hrdle jsou tři vodorovné rýhy. Na výduti je třináct skupin šikmých a dvě skupiny svislých rýh. Barva střepu šedohnědá, zbytky tuhování. Nádobu prošla žárem. Zhruba jedna třetina okraje schází; ROZMĚRY: Výška 46 mm, průměr podstavy 31 mm, průměr maximální výduti 88 mm, průměr okraje 74 až 85 mm; TAB.: XII/2

• **Inv. č. 5417**

NLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, která je ostře odsazená a od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na okraji je nasazeno

páskové ouško, které ho přečnává z jedné poloviny a vede 20 mm pod něj. Na spodním hrdle jsou čtyři vodorovné rýhy, nad nimi šest skupin šikmých trásní po devíti až třinácti. Na maximální výduti je deset skupin svislých rýžek sedmi až desíti. Spodní polovina nádoby je hnědá, hrdlo černé se stopami tuhování. Nádoba prošla žářem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 49 mm, s ouškem 65 mm, průměr podstavy 18 mm, průměr maximální výduti 109 mm, průměr okraje 103 až 115 mm; TAB.: XII/3

• **Inv. č. 5422**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji je nasazeno páskové ouško, které ho přečnává z jedné poloviny a vede 17 mm pod něj. Barva střepu světlehnědá, se stopami po tuhování. Nádoba prošla žářem a je slepovaná. Bez ozdob; ROZMĚRY: Výška 41 mm, s ouškem 59 mm, průměr podstavy 35 mm, průměr okraje 116 až 128 mm; TAB.: XII/4

• **Inv. č. 5423**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé, rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zvedají k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na okraji je nasazeno páskové ouško, které ho přečnává z jedné poloviny a vede 21 mm pod něj. Vedle ouška je jeden malý, jazykovitý výčnělek. Nad maximální výduti je pět vodorovných rýh, nad nimi šest skupin šikmých trásní po třech až osmnácti. Na maximální výduti jsou dvě vodorovné linie šikmých trásní tvořících „šipky“. Na střední výduti je šest vodorovných rýh, pod nimi čtyři skupiny šikmých trásní po třech až třinácti. Na spodku je pět vodorovných rýh. Barva střepu tmavě hnědá až černá, se stopami tuhování. Nádoba prošla žářem. Zhruba jedna čtvrtina okraje schází, doplněno sádkou a část nádoby slepovaná; ROZMĚRY: Výška 54 mm, s ouškem 76 mm,

průměr podstavy 37 mm, průměr maximální výduti 152 mm, průměr okraje 153 až 164 mm; TAB.: XII/6

• **Inv. č. 5424**

NÁLEZ: Okřínek; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se plynule zužují k hrdlu, které téměř celé schází. Na rozhraní hrdla a těla jsou čtyři vodorovné rýhy. Na horní a střední výduti jsou po celém obvodu vlčí zuby a pod nimi čtyři vodorovné rýhy. Barva střepu hnědá, na povrchu stopy tuhování. Dvě třetiny hrdla schází. Nádoba prošla žářem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška ? mm, průměr podstavy 35 mm, průměr maximální výduti 125 mm, průměr okraje ? mm; TAB.: XII/5

• **Inv. č. 5425**

NÁLEZ: Okřínek; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Okřínovitá nádoba plynulé profilace. Od rovné, okrouhlé podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Bez ozdob. Povrch hrubý. Barva střepu na vnější straně hnědošedá, se stopami po tuhování, na vnitřní straně načervenalá. Nádoba prošla žářem a je slepovaná. Jedna třetina nádoby schází; ROZMĚRY: Výška 84 mm, průměr podstavy 34 mm, průměr maximální výduti 110 mm, průměr okraje 83 mm; TAB.: XIII/2

• **Inv. č. 5426**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji je nasazeno páskové ouško, které ho přečnívá z jedné poloviny a vede 18 mm pod něj. Na okraji jsou dva malé jazykovité výčnělky. Barva střepu světlehnědá, povrch hladký, zbytky tuhování. Nádoba prošla

žárem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 54 mm, s ouškem 63 mm, průměr podstavy 35 mm, průměr okraje 104 mm; TAB.: XIII/3

• **Inv. č. 5427**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř prohnutý. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 12 mm pod něj a zbývají z něho pouze pahýly. Pod ouškem je dvojice okrouhlých, mělkých důlků. Ve stejné výšce jsou po celém obvodu další tři dvojice stejných důlků. Barva střepu hnědá, zbytky tuhování. Nádobu prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 48 mm, průměr podstavy 33 mm, průměr okraje 102 až 114 mm; TAB.: XIII/4

• **Inv. č. 5428**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný a mírně dovnitř. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 21 mm pod něj. Barva střepu šedohnědá se zbytky tuhování, vnitřní strana tuhovaná celá. Nádobu prošla žárem a je slepovaná. Zhruba jedna třetina okraje schází; ROZMĚRY: Výška 62 mm, průměr podstavy 32 mm, průměr okraje 131 mm; TAB.: XIII/5

• **Inv. č. 5429**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se ostře zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na okraji je nasazeno páskové ouško, které ho přečnívá z jedné třetiny a vede 20 mm pod něj. Na maximální výduti jsou kolem celého obvodu skupiny mělkých, někde téměř neznatelných, šikmých trásní. Na

dolní výduti je pět vodorovných rýh. Nad podstavou je šest mělkých, vodorovných rýh. Barva hlíny na vnější straně šedohnědá se stopami po tuhování, vnitřní strana tuhovaná. Povrch hladký. Nádoba prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 71 mm, s ouškem 84 mm, průměr podstavy 40 mm, průměr maximální výduti 157 mm, průměr okraje 156 až 162 mm; TAB.: XIII/6

• **Inv. č. 5430**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se ostře zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na podhrdlí jsou dvě vodorovné, mělké rýhy. Nad nimi je kolem celého obvodu linie krátkých, šikmých třásní. Na maximální výduti je linie šikmých třásní. Na střední výduti jsou tři vodorovné rýhy. Na spodku je pět vodorovných, velmi mělkých rýh. Barva střepe nahnědlá, místy stopy po tuhování, vnitřní strana tuhovaná celá. Nádoba prošla žárem. Na nádobě pravděpodobně bylo malé ouško nebo výčnělek. Okraj je z jedné třetiny otlučen; ROZMĚRY: Výška 71 mm, průměr podstavy 38 mm, průměr maximální výduti 158 mm, průměr okraje 156 mm; TAB.: XIII/7

• **Inv. č. 5431**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které je celé uraženo. Nad podstavou jsou čtyři mělké, vodorovné rýhy. Barva na vnější straně hnědá, vnitřní strana černá se stopami tuhování. Jedna třetina nádoby schází; ROZMĚRY: Výška 66 mm, průměr podstavy 49 mm, průměr okraje 103 až 113 mm; TAB.: XIV/1

• **Inv. č. 5432**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně

Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které je celé uraženo. Barva na vnější straně hnědá, vnitřní strana černá. Celé ouško a jedna čtvrtina nádoby schází. Nádobu prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 42 mm, průměr podstavy 25 mm, průměr okraje 110 až 132 mm; TAB.: XIV/2

• **Inv. č. 5433**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, ze kterého zůstal pouze jeden pahýl. Barva vnější strany hnědá, vnitřní strana tuhovaná. Tři čtvrtiny ouška a jedna třetina okraje schází. Bez ozdob. Nádobu prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 49 mm, průměr podstavy 24 mm, průměr okraje 100 až 106 mm; TAB.: XIV/3

• **Inv. č. 5434**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je téměř rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji je nasazeno páskové ouško, které ho přečnívá z jedné třetiny a vede 17 mm pod něj. Barva vnější strany hnědá, vnitřek černý se stopami tuhování. Zhruba jedna třetina ouška, dvě místa na okraji a jedna nepatrná část na těle schází. Nádobu je slepovaná. Bez ozdob; ROZMĚRY: Výška 40 mm, s ouškem 61 mm, průměr podstavy 39 mm, průměr okraje 103 až 111 mm; TAB.: XIV/4

• **Inv. č. 5435**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu nepatrně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se ostře zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 21 mm pod něj a nyní z něho zbývají pouze pahýly. Na podhrdlí jsou čtyři vodorovné rýhy, které jsou téměř neznatelné. Na maximální výduti je kolem celého obvodu osm skupin mělkých, kolmých žlábků po šesti. Barva na vnější straně hnědá se stopami po tuhování, vnitřní strana šedá se stopami po tuhování. Nádobu slepovanou, prošla žářem; ROZMĚRY: Výška 51 mm, průměr podstavy 27 mm, průměr maximální výduti 141 mm, průměr okraje 131 až 142 mm; TAB.: XIV/5

• **Inv. č. 5436**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé, rovné podstavy se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji je nasazeno páskové ouško, které vede 20 mm pod něj a zbývá z něho pouze polovina. Barva střepu hnědá, zbytky tuhování, na vnitřní tmavošedá se zbytky tuhování. Nádobu prošla žářem. Zhruba jedna třetina okraje schází. Bez ozdob; ROZMĚRY: Výška 58 mm, průměr podstavy 24 mm, průměr okraje 122 mm; TAB.: XIV/6

• **Inv. č. 5437**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k hornímu okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji je nasazeno páskové ouško, které ho přečnává z jedné třetiny a vede 20 mm pod něj. Barva střepu šedohnědá se zbytky tuhování. Zhruba jedna pětina okraje schází. Nádobu slepovanou, prošla

žárem. Bez ozdob; ROZMĚRY: Výška 47 mm, s ouškem 59 mm, průměr podstavy 26 mm, průměr okraje 113 až 120 mm; TAB.: XIV/7

• **Inv. č. 5439**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 20 mm pod něj a nyní jsou z něho zachovány pouze pahýly. Barva na vnější straně hnědá až černá, se stopami po tuhování, vnitřní strana tuhování. Nádoba prošla žárem. Bez ozdob. Nádoba slepovaná; ROZMĚRY: Výška 45 mm, průměr podstavy 24 mm, průměr okraje 106 až 114 mm; TAB.: XIV/8

• **Inv. č. 5440**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 10 mm pod něj a nyní jsou z něho zachovány pouze pahýly. Barva střepu světlehnědá a šedá, se stopami po tuhování. Nádoba prošla žárem. Bez ozdob. Nádoba je na jednom místě slepovaná; ROZMĚRY: Výška 49 mm, průměr podstavy 36 mm, průměr okraje 107 až 121 mm; TAB.: XIV/9

• **Inv. č. 5441**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 14 mm pod něj a nyní jsou z něho zachovány pouze pahýly. Barva na vnější straně hnědá a černá, se stopami po tuhování, vnitřní strana tuhována. Ouško a jedna čtvrtina horního okraje schází. Bez ozdob. Nádoba prošla

žárem; ROZMĚRY: Výška 41 mm, průměr podstavy 30 mm, průměr okraje 106 až 123 mm; TAB.: XV/1

• **Inv. č. 5442**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je téměř rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 20 mm pod něj, nyní z něho zbývají pouze pahýly. Barva na vnější straně hnědá a černá, vnitřní strana tuhována. Bez ozdob; ROZMĚRY: Výška 52 mm, s ouškem 71 mm, průměr podstavy 33 mm, průměr okraje 114 až 125 mm; TAB.: XV/2

• **Inv. č. 5443**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které je celé uraženo. Barva střepu hnědá a šedá, se stopami po tuhování. Nádoba prošla žárem. Spolu s ouškem schází zhruba jedna čtvrtina okraje. Bez ozdob. Nádoba slepována; ROZMĚRY: Výška 59 mm, průměr podstavy 38 mm, průměr okraje 114 až 132 mm; TAB.: XV/3

• **Inv. č. 5444**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 20 mm pod něj. Barva střepu světlehnědá, místy tmavošedá. Nádoba prošla žárem. Bez ozdob. Nádoba slepovaná. Dvě třetiny ouška schází; ROZMĚRY: Výška 56 mm, průměr podstavy 31 mm, průměr okraje 125 až 132 mm; TAB.: XV/4

• **Inv. č. 5445**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je téměř rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji je nasazeno páskové ouško, které ho přečnává zhruba z jedné třetiny a vede 22 mm pod něj. Barva na vnější straně hnědá, vnitřní strana černá se stopami tuhování. Zhruba jedna třetina ouška schází. Bez ozdob; ROZMĚRY: Výška 58 mm, s ouškem 67 mm, průměr podstavy 34 mm, průměr okraje 96 až 103 mm; TAB.: XV/5

• **Inv. č. 5446**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Zhruba jedna třetina nádoby schází. Barva střepu hnědá, zbytky tuhování. Nádoba prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 54 mm, průměr podstavy 31 mm, průměr okraje 124 mm; TAB.: XV/6

• **Inv. č. 5447**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 12 mm pod něj. Z ouška zbyl pouze pahýl. Barva střepu světlehnědá, zbytky tuhování. Nádoba prošla žárem a je slepovaná. Bez ozdob; ROZMĚRY: Výška 36 mm, průměr podstavy 27 mm, průměr okraje 112 mm; TAB.: XV/7

• **Inv. č. 5448**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny

k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji je nasazeno páskové ouško, které ho přečnává z jedné třetiny a vede 20 mm pod něj. Barva střepu světlehnědá, zbytky tuhování. Okraj na dvou místech neúplný. Bez ozdob. Nádoba prošla žářem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 53 mm, s ouškem 62 mm, průměr podstavy 23 mm, průměr okraje 122 mm; TAB.: XV/8

• **Inv. č. 5449**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se ostře zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na okraji je nasazeno páskové ouško, které ho přečnává z jedné poloviny a vede 14 mm pod něj. Barva na vnější straně světlehnědá, místy černá, vnitřní strana je tuhovaná. Nádoba slepovaná. Jedna třetina okraje schází; ROZMĚRY: Výška 42 mm, s ouškem 54 mm, průměr podstavy 20 mm, průměr maximální výduti 100 mm, průměr okraje 101 až 110 mm; TAB.: XV/9

• **Inv. č. 5450**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na horním okraji je nasazeno páskové ouško, které ho přečnává z jedné poloviny a vede 17 mm pod něj. Na spodní části hrdla jsou tři vodorovné rýhy a nad nimi pět skupin krátkých, šikmých trásní po 18 až 30. Na maximální výduti je pět skupin krátkých, šikmých rýh po 30 až 35. Na horní výduti je pět vodorovných rýh. Barva na vnější straně je světlehnědá, na hrdle stopy po tuhování, vnitřní strana tuhována celá. Nádoba prošla žářem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 46 mm, s ouškem 63 mm, průměr podstavy 25 mm, průměr maximální výduti 125 mm, průměr okraje 132 až 140 mm; TAB.: XVI/1

• **Inv. č. 5451**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi mimickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 12 mm pod něj. Na maximální výduti je šest skupin svislých, krátkých žlábků po 7 až 9. Barva na vnější straně tmavošedá, až černá. Na jednom místě u hrdla jsou zbytky tuhování, vnitřní strana tuhována celá a je pokryta naschlým světlehnědým povlakem. Nádoba prošla žářem. Jedna pětina okraje a z ouška se dochovaly pouze pahýly. Nádoba slepovaná; ROZMĚRY: Výška 52 mm, průměr podstavy 57 mm, průměr maximální výduti 150 mm, průměr okraje 134 až 164 mm; TAB.: XVI/2

• **Inv. č. 5452**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný. Na okraji je nasazeno páskové ouško, které ho přechází z jedné poloviny a vede 20 mm pod něj. Ouško je na vnější straně zdobeno dvěma podélnými, mělkými žlábků. Barva na vnější straně tmavošedá se zbytky tuhování, vnitřní strana šedohnědá. Nádoba prošla žářem. Nádoba slepovaná na jednom místě; ROZMĚRY: Výška 46 mm, s ouškem 63 mm, průměr podstavy 39 mm, průměr okraje 121 až 135 mm; TAB.: XVI/3

• **Inv. č. 5453**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V květnu 1934, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na spodní části hrdla jsou dvě skupiny šikmých třásní. Na maximální výduti jsou tři

vodorovné rýhy. Na dolní výduti jsou čtyři vodorovné rýhy. Nad podstavou jsou tři vodorovné rýhy. Barva střepu šedohnědá se zbytky tuhování na vnější i vnitřní straně. Zhruba jedna čtvrtina nádoby schází a je doplněna sádrou. Nádoba prošla žářem; ROZMĚRY: Výška 61 mm, průměr podstavy 42 mm, průměr maximální výduti 129 mm, průměr okraje 126 až 133 mm; TAB.: XVI/4

• **Inv. č. 5454**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé, nerovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Barva na vnější straně hnědá, na vnitřní straně černá se zbytky tuhování. Nádoba prošla žářem. Bez ozdob. Nádoba slepovaná. Zhruba jedna čtvrtina okraje a část těla s ouškem schází – tato část je doplněna sádrou; ROZMĚRY: Výška 41 až 54 mm, průměr podstavy 24 mm, průměr okraje 108 až 112 mm; TAB.: XVI/5

• **Inv. č. 5455**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je téměř rovný, mírně dovnitř zatažený a na dvou místech protažen do dvou jazykovitých laloků. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 17 mm pod něj a nyní z něho zbývá pouze pahýl. Barva na vnější straně světlehnědá, místy černá, vnitřní strana tuhovaná. Nádoba prošla žářem; ROZMĚRY: Výška 36 mm, průměr podstavy 22 mm, průměr okraje 89 až 92 mm; TAB.: XVI/6

• **Inv. č. 5456**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se ostře zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na okraji bylo pravděpodobně nasazeno

páskové ouško, které s částí nádoby schází. Na spodní části hrdla je vodorovná rýha a nad ní tři skupiny šikmých trásní po 8 až 13. Na podhrdlí je jeden vodorovný, mělký a úzký žlábek kolem celé nádoby. Na maximální výduti je pět skupin svislých, mělkých žlábků po třech. Zhruba jedna třetina horní poloviny těla a jedna polovina okraje schází. Barva střepu načervenalá, se stopami po tuhování. Nádoba prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 61 mm, průměr podstavy 34 mm, průměr maximální výduti 118 mm, průměr okraje 111 mm; TAB.: XVI/7

• **Inv. č. 5457**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 15 mm pod něj. Barva na vnější straně světlehnědá, místy černá, na vnitřní straně tuhování. Bez ozdob. Nádoba prošla žárem. Z ouška zbývá pouze pahýl; ROZMĚRY: Výška 38 mm, průměr podstavy 39 mm, průměr okraje 118 až 128 mm; TAB.: XVI/8

• **Inv. č. 5458**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se ostře zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na podhrdlí jsou tři vodorovné, mělké rýhy. Na spodní části hrdla kolem celého obvodu pás šikmých, krátkých trásní. Na horní výduti jsou čtyři skupiny tří svislých, mělkých žlábků, které jsou lemované na každé straně pěti až devíti svislými rýhami. Barva na spodku nádoby světlehnědá, horní polovina tuhovaná. Zhruba jedna třetina okraje schází. Nádoba prošla žárem; ROZMĚRY: Rozměry výška 50 mm, průměr podstavy 27 mm, průměr maximální výduti 83 mm, průměr okraje 62 mm; TAB.: XVI/9

• **Inv. č. 5459**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně

Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji je nasazeno páskové ouško, které ho přečnává z jedné poloviny a vede 10 mm pod něj. Barva na vnější straně šedohnědá, na vnitřní straně tmavohnědá až černá se stopami po tuhování. Nádoba prošla žářem. Zhruba jedna pětina okraje schází. Bez ozdob; ROZMĚRY: Výška 36 mm, s ouškem 49 mm, průměr podstavy 19 mm, průměr okraje 81 až 90 mm; TAB.: XVII/1

• **Inv. č. 5460**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé, rovné podstavy se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 9 mm pod něj. Na spodní části těla, nad podstavou, je osm vodorovných rýh. Barva na vnější straně světlehnědá, na vnitřní straně tuhování. Nádoba prošla žářem. Bez ozdob; ROZMĚRY: Výška 52 mm, průměr podstavy 36 mm, průměr okraje 87 až 91 mm; TAB.: XVII/2

• **Inv. č. 5461**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé, rovné podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný. Na okraji je nasazeno páskové ouško, které ho přečnává o jednu polovinu a vede 15 mm pod něj. Barva střepu světlehnědá se stopami tuhování. Nádoba prošla žářem. Zhruba jedna třetina nádoby mírně porušena. Bez ozdob; ROZMĚRY: Výška 33 až 37 mm, s ouškem 44 mm, průměr podstavy 30 mm, průměr okraje 55 až 63 mm; TAB.: XVII/3

• **Inv. č. 5462**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé

podstavy, mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na podhrdlí jsou dvě vodorovné rýhy. Hrdlo s výduti jsou rozděleny mělkým důlkem. Na horní výduti je sedm skupin mělkých, šikmých žlábků po čtyřech až šesti. Spodek nádoby hnědý, zbytek tuhování. Nádoba prošla žářem. Jedna polovina horního okraje a jedna třetina hrdla schází. Nádoba slepovaná; ROZMĚRY: Výška 55 mm, průměr podstavy 28 mm, průměr maximální výduti 89 mm, průměr okraje 69 mm; TAB.: XVII/4

• **Inv. č. 5463**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se ostře zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na horním okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 15 mm pod něj. Na podhrdlí jsou tři vodorovné rýhy. Na spodní části hrdla je pět skupin šikmých trásní. Na maximální výduti je deset skupin šikmých trásní. Barva na vnější straně světlehnědá a černá, na vnitřní straně tuhování. Dvě třetiny ouška a zhruba jedna třetina okraje schází; ROZMĚRY: Výška 46 mm, průměr podstavy 25 mm, průměr maximální výduti 114 mm, průměr okraje 110 mm; TAB.: XVII/5

• **Inv. č. 5464**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na podhrdlí jsou dvě protilehlá ouška s vodorovnými otvory. Barva střepu nahnědlá a šedá, se stopami po tuhování. Nádoba prošla žářem. Zhruba jedna třetina horní poloviny nádoby schází a je doplněna sádrou. Nádoba slepovaná. Bez ozdob; ROZMĚRY: Výška 59 mm, průměr podstavy 35 mm, průměr maximální výduti 92 mm, průměr okraje 74 mm; TAB.: XVII/6

• **Inv. č. 5465**

NÁLEZ: Lahvovitá nádobka; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura platěnická?; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Bez ozdob. Barva střepe světlehnědá. Jedna třetina horního okraje a hrdla schází; ROZMĚRY: Výška 58 mm, průměr podstavy 15 mm, průměr maximální výduti 70 mm, průměr okraje 46 mm; TAB.: XVII/7

• **Inv. č. 5466**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 8 mm pod něj. Barva na vnější straně světlehnědá, místy černá, na vnitřní straně tuhování. Z ouška se dochoval pouze malý pahýl, horní okraj je z jedné pětiny porušen; ROZMĚRY: Výška 43 mm, průměr podstavy 20 mm, průměr okraje 95 až 100 mm; TAB.: XVII/8

• **Inv. č. 5467**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je téměř rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 17 mm pod něj. Barva na vnější straně světlešedá, na vnitřní straně tuhování. Bez ozdob. Dvě třetiny z ouška a jedna pětina okraje schází; ROZMĚRY: Výška 55 mm, průměr podstavy 35 mm, průměr okraje 126 až 141 mm; TAB.: XVIII/1

• **Inv. č. 5468**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je téměř rovný. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo cca 15 mm pod něj. Barva světlehnědá. Bez ozdob. Jedna třetina okraje a celé ouško schází; ROZMĚRY: Výška 54 mm, průměr podstavy 40 mm, průměr okraje 102 až 109 mm; TAB.: XVIII/2

• **Inv. č. 5469**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNÍ: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se ostře zužuje k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na podhrdlí jsou dva protilehlé výčnělky, zdvojené přeseknutím. Pod výčnělky je po jednom malém, čočkovitým důlku. Na spodní části hrdla jsou tři vodorovné rýhy, nad nimi šest skupin šikmých trásní. Na horní až spodní výduti je osm skupin svislých rýh a mezi nimi dvojice velmi mělkých žlábků. Barva na dolní polovině nádoby světlehnědá, na horní polovině černá. Nádobu nese stopy po tuhování a prošla žářem. Zhruba jedna polovina horního okraje a jedna třetina hrdla schází; ROZMĚRY: Výška 58 mm, průměr podstavy 20 mm, průměr maximální výduti 78 mm, průměr okraje 55 mm; TAB.: XVIII/3

• **Inv. č. 5470**

NÁLEZ: Okřínek; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Barva střepeu šedohnědá, v horní polovině těla stopy po tuhování. Nádobu prošla žářem. Zhruba jedna třetina horního okraje a hrdla schází. Nádobu slepována; ROZMĚRY: Výška 48 mm, průměr podstavy 20 mm, průměr maximální výduti 69 mm, průměr okraje 52 mm; TAB.: XVIII/4

• **Inv. č. 5471**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k hornímu okraji. Okraj je nerovný, nestejně vysoký, mírně dovnitř zatažený. Na 5432okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 20 mm pod něj. Barva na vnější straně světlehnědá, místy načervenalá, na vnitřní straně načervenalá. Z ouška zbyly pouze malé pahýly; ROZMĚRY: Výška 57 mm až 68 mm, průměr podstavy 40 mm, průměr okraje 81 až 92 mm; TAB.: XVIII/5

• **Inv. č. 5472**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k hornímu okraji. Okraj je rovný, nepatrně dovnitř zatažený. Na horním okraji bylo nasazeno páskové ouško a vedlo 15 mm pod něj. Barva na vnější straně tuhována, na vnitřní straně černá. Zhruba jedna pětina těla a dvě třetiny ouška schází. Nádobu slepována; ROZMĚRY: Výška 53 mm, průměr podstavy 51 mm, průměr horního okraje 97 až 106 mm; TAB.: XVIII/6

• **Inv. č. 5473**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 12 mm pod něj. Barva střepeu šedohnědý se zbytky tuhování, na vnitřní tuhování. Jedna pětina okraje a ouško schází. Nádobu prošla žárem a je slepována; ROZMĚRY: Výška 59 mm, průměr podstavy 30 mm, průměr okraje 114 mm; TAB.: XVIII/7

• **Inv. č. 5474**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na podhrdlí byly dva protilehlé výčnělky, jeden je uražen, mezi nimi jsou tři vodorovné rýhy. Na spodní části hrdla, nad vodorovnými rýhami, je pět skupin šikmých třásní po pěti až osmi. Na horní a střední výduti jsou tři stromečky a mezi nimi svislé rýhy a třásně. Barva na vnější i vnitřní straně tuhována. Nádobu slepována. Zhruba jedna třetina těla a jedna pětina horního okraje schází. Nádobu prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 47 mm, průměr podstavy 23 mm, průměr maximální výduti 69 mm, průměr okraje 49 mm; TAB.: XVIII/8

• **Inv. č. 5475**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se ostře zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, odsazené, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 23 mm pod něj. Na podhrdlí jsou tři vodorovné rýhy, nad nimi linie krátkých třásní kolem celého obvodu. Na horní výduti je šest skupin svislých, krátkých rýžek. Dvě třetiny ouška a jedna třetina nádoby schází. Barva na spodku nahnědlá, zbytek nádoby tuhován; ROZMĚRY: Výška 51 mm, průměr podstavy 35 mm, průměr maximální výduti 106 mm, průměr okraje 101 mm; TAB.: XIX/1

• **Inv. č. 5476**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: Kultura platěnická; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na podhrdlí jsou špatně znatelné stopy tří vodorovných rýh. Na střední výduti jsou špatně znatelné stopy šikmých žlábků.

Barva střepeu světlehnědá, se stopami po tuhování. Nádoba prošla žářem. Zhruba jedna třetina nádoby schází a je doplněna sádro; ROZMĚRY: Výška 52 mm, průměr podstavy 14 mm, průměr maximální výduti 76 mm, průměr okraje 50 mm; TAB.: XIX/2

• **Inv. č. 5477**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: Kultura slezská/platěnická; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, ostře odsazené, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na spodní části hrdla jsou tři vodorovné rýhy. Na horní výduti je sedm skupin svislých rýh po pěti až sedmi. Barva na dolní polovině nádoby světlehnědá, na horní polovině stopy tuhování. Nádoba prošla žářem. Zhruba dvě třetiny okraje schází; ROZMĚRY: Výška 42 mm, průměr podstavy 24 mm, průměr maximální výduti 66 mm, průměr okraje cca 40 mm; TAB.: XIX/3

• **Inv. č. 5478**

NÁLEZ: Okřínek; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Okřínovitá nádoba plynulé profilace. Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Bez ozdob. Barva střepeu nahnědlá, se stopami tuhování. Nádoba prošla žářem a je slepovaná. Zhruba jedna třetina nádoby schází a jedna osmina je doplněna sádro; ROZMĚRY: Výška 81 mm, průměr podstavy 37 mm, průměr maximální výduti 120 mm, průměr okraje cca 100 mm; TAB.: XIX/4

• **Inv. č. 5479**

NÁLEZ: Okřínek; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny

k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je velmi nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Okraj je na jedné straně dovnitř, nejspíše deformace žárem. Barva střepu světlehnědá, místy načervenalá. Nádoba prošla žárem. Bez ozdob; ROZMĚRY: Výška 59 mm, průměr podstavy 38 mm, průměr maximální výduti 92 mm, průměr okraje 42 až 77 mm; TAB.: XIX/5

• **Inv. č. 5480**

NÁLEZ: Okřínek; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Bez ozdob. Barva střepu tmavohnědá, povrch tuhován. Nádoba prošla žárem. Necelá polovina nádoby schází; ROZMĚRY: Výška 56 mm, průměr podstavy 35 mm, průměr maximální výduti 85 mm, průměr okraje 62 mm; TAB.: XIX/6

• **Inv. č. 5481**

NÁLEZ: Okřínek; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se plynule zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Bez ozdob. Barva střepu světlehnědá, na horní polovině tuhovaná. Dvě třetiny hrdla schází. Nádoba prošla žárem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 107 mm, průměr podstavy 56 mm, průměr maximální výduti 137 mm, průměr okraje ? mm; TAB.: XIX/7

• **Inv. č. 5482**

NÁLEZ: Okřínek; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od oblé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k ostré maximální výduti, od níž se zužují neznatelně k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Okraj je ze stran zdeformovaný,

pravděpodobně deformace žárem. Bez ozdob. Barva střepu hnědá. Nádoba prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 50 mm, průměr podstavy 17 mm, průměr maximální výduti 68 mm, průměr okraje 46 až 60 mm; TAB.: XIX/8

• **Inv. č. 5483**

NÁLEZ: Okřínek; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od velmi malé podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se ostře zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na střední výduti jsou kolem celého obvodu vlčí zuby. Na horní a dolní výduti je po čtyřech vodorovných rýhách, které je lemují. Barva střepu světle okrová. Zhruba jedna třetina nádoby schází, slepována a rozlomena na dvě části. Nádoba prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 58 mm, průměr podstavy 19 mm, průměr maximální výduti 81 mm, průměr okraje 60 mm; TAB.: XX/1

• **Inv. č. 5484**

NÁLEZ: Okřínek; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se plynule zužují k hrdlu. Na střední výduti jsou kolem celého obvodu vlčí zuby, nad nimi jsou tři vodorovné rýhy a pod nimi čtyři vodorovné rýhy. Barva střepu světlehnědá, místy načervenalá, zbytky tuhování. Polovina nádoby schází. Nádoba prošla žárem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška ? mm, průměr podstavy 20 mm, průměr maximální výduti 92 mm, průměr okraje ? mm; TAB.: XX/2

• **Inv. č. 5485**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé, rovné podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k hornímu okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na horním okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 20 mm pod něj. Barva střepu světlehnědá, povrch hladký. Bez ozdob. Zhruba jedna

polovina nádoby a ouško schází; ROZMĚRY: Výška 54 mm, průměr podstavy 54 mm, průměr okraje 84 mm; TAB.: XX/3

• **Inv. č. 5486**

NÁLEZ: Hrneček; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj byl rovný, mírně dovnitř zatažený. Na spodku je šest mělkých, vodorovných rýh. Na jedné straně jsou tři mělké čočkovité důlky, nad nimi pravděpodobně začínalo ouško. Ouško i celý okraj, zhruba jedna třetina nádoby schází. Povrch tuhován. Nádobu prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 61 mm, průměr podstavy 47 mm, průměr okraje ? mm; TAB.: XX/4

• **Inv. č. 5487**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V květnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura platěnická; POPIS: Od podstavy, která schází, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je poměrně vysoké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Mezi hrdlem a výdutí je mělký žlábek, nad ním tři vodorovné rýhy. Na podhrdlí je pahýl po oušku. Na horní výduti jsou čtyři půloblouky, složené ze tří rýh. Mezi oblouky je po jednom mělkém, čočkovitém důlku. Barva střepu světlehnědá až černá, na horní polovině stopy po tuhování. Nádobu prošla žárem. Přes polovinu nádoby schází, zbytek slepován; ROZMĚRY: Výška 87 mm, průměr podstavy ? mm, průměr maximální výduti 137 mm, průměr horního okraje 93 mm; TAB.: XX/5

• **Inv. č. 5488**

NÁLEZ: Hrneček; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, široké a s okrajem ven vychýleným. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo

21 mm pod něj. Na střední výduti je pět vodorovných rýh, nad nimi tři skupiny malých vrypů po pěti až osmi. Na spodku jsou tři vodorovné rýhy, nad nimi čtyři skupiny vrypů po sedmi až devíti. Nad podstavou jsou čtyři vodorovné rýhy. Barva střepu šedohnědá, se stopami tuhování. Ouško a jedna pětina hrdla schází. Nádoba slepována; ROZMĚRY: Výška 79 mm, průměr podstavy 45 mm, průměr maximální výduti 111 mm, průměr okraje 101 mm; TAB.: XX/6

• **Inv. č. 5489**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které je s částí nádoby uraženo. Na spodku jsou tři skupiny čočkovitých důlků, prohloubené z vnější strany, po třech a jedna skupina po dvou. Povrch černý, místy stopy po tuhování. Zhruba polovina nádoby schází. Nádoba slepovaná; ROZMĚRY: Výška 85 mm, průměr podstavy 48 mm, průměr okraje ? mm; TAB.: XX/7

• **Inv. č. 5490**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 17 mm pod něj, a z něhož nyní zbývá pouze pahýl. Barva střepu světlehnědá, nádoba prošla žárem. Zhruba jedna třetina nádoby a ouško schází. Bez ozdob; ROZMĚRY: Výška 81 mm, průměr podstavy 52 mm, průměr okraje 86 mm; TAB.: XXI/1

• **Inv. č. 5491**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji je nasazeno páskové

ouško, které ho přečnává z jedné poloviny a vede 17 mm pod něj. Barva na vnější straně šedá, se stopami po tuhování, na vnitřní straně černá. Nádoba prošla žárem. Bez ozdob. Téměř polovina nádoby schází, zbytek slepován; ROZMĚRY: Výška 64 mm, s ouškem 83 mm, průměr podstavy 40 mm, průměr okraje 132 mm; TAB.: XXI/2

• **Inv. č. 5492**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 15 mm pod něj. Pod pahýlem ouška je skupina tří mělkých, čočkovitých důlků. Od důlků jdou, ve stejné výšce, kolem obvodu tři vodorovné rýhy. Na spodku jsou čtyři vodorovné rýhy. Barva střepu hnědá, povrch tuhován, vnitřní strana černá. Zhruba jedna polovina nádoby a celé ouško schází; ROZMĚRY: Výška 51 mm, průměr podstavy 35 mm, průměr okraje ? mm; TAB.: XXI/3

• **Inv. č. 5494**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se ostře zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na podhrdlí jsou čtyři vodorovné rýhy. Na spodní části hrdla jsou kolem celého obvodu skupiny šikmých, krátkých třásní. Na dolní části výduti jsou čtyři vodorovné rýhy a na spodku tři vodorovné rýhy. Barva na vnější straně hnědá a černá, na vnitřní straně tuhování. Téměř polovina nádoby schází; ROZMĚRY: Výška 44 mm, průměr podstavy 24 mm, průměr maximální výduti 105 mm, průměr okraje 107 mm; TAB.: XXI/4

• **Inv. č. 5496**

NÁLEZ: Miska; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně

Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na okraji je jeden jazykovitý výčnělek. Pod okrajem je nasazeno páskové ouško s vodorovným otvorem. Barva střepu hnědá, místy šedá, stopy po tuhování. Nádobu prošla žárem. Zhruba jedna třetina hrdla schází; ROZMĚRY: Výška 67 mm, průměr podstavy 65 mm, průměr maximální výduti 170 mm, průměr okraje 1874 mm; TAB.: XXI/5

• **Inv. č. 5497**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé, rovné podstavy se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se ostře zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, ze kterého zbyly pouze pahýly. Na okraji je jeden jazykovitě protáhlý výčnělek. Na spodní části hrdla jdou tři vodorovné rýhy, nad nimi linie šikmých třásní. Na maximální výduti je linie svislých rýžek, pod nimi tři vodorovné rýhy. Na spodku pak také tři vodorovné rýhy. Barva střepu hnědá se zbytky tuhování, vnitřní strana tuhovaná celá. Jedna třetina nádoby schází. Nádobu prošla žárem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 86 mm, průměr podstavy 71 mm, průměr maximální výduti 187 mm, průměr okraje 207 mm; TAB.: XXI/6

• **Inv. č. 5498**

NÁLEZ: Mísa; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se ostře zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na maximální výduti je jeden polokulovitý výčnělek. Svisle nad ním, na okraji, je jazykovitý výčnělek. Barva střepu světlehnědá, zbytky tuhování. Zhruba polovina nádoby schází a je doplněna sádrrou. Nádobu prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 95 mm, průměr podstavy 74 mm, průměr maximální výduti 199 mm, průměr okraje 210 mm; TAB.: XXI/7

• **Inv. č. 5499**

NÁLEZ: Květináč; ZAPSÁNO: Dodatečně v dubnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská nebo platěnická; POPIS: Od rovné podstavy se rozevírají mírně ven vyklenuté stěny k hornímu okraji. 15 mm pod horním okrajem jsou na protilehlých místech dva polokulovité výčnělky. Uprostřed mezi nimi je po jednom prožlabeném výčnělku. Barva střepu žlutočervená, povrch hrubý; ROZMĚRY: Výška 132 mm, průměr podstavy 105 mm, průměr okraje 156 mm; TAB.: XXI/8

• **Inv. č. 5501**

NÁLEZ: Květináč; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé postavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Cca 23 mm pod okrajem jsou dvě pásková ouška. Uprostřed mezi nimi je po jednom vodorovně protáhlém, jazykovitým výčnělku. Barva střepu žlutočervená, povrch hrubý. Nádoba prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 165 mm, průměr podstavy 95 mm, průměr okraje 164 mm; TAB.: XXI/9

• **Inv. č. 5502**

NÁLEZ: Květináč; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská nebo platěnická; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně ven vyklenutý. Cca 24 mm pod okrajem jsou tři vodorovně protáhlé, jazykovité výčnělky. Barva střepu žlutohnědá, povrch hrubý. Zhruba jedna pětina okraje schází; ROZMĚRY: Výška 185 mm, průměr podstavy 97 mm, průměr okraje 172 mm; TAB.: XXII/1

• **Inv. č. 5503**

NÁLEZ: Květináč; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská nebo platěnická; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k hornímu okraji. Okraj

je rovný, mírně dovnitř zatažený. Cca 15 mm pod horním okrajem jsou zachovány dva vodorovně protáhlé, jazykovité výčnělky. Barva střepu žlutohnědá, povrch hrubý. Nádoba prošla žářem a je slepovaná. Zhruba jedna osmina nádoby schází; ROZMĚRY: Výška 147 mm, průměr podstavy 80 mm, průměr okraje 145 mm; TAB.: XXII/2

• **Inv. č. 5504**

NÁLEZ: Květináč; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, mírně odsazené, se rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně ven vychýlený. Cca 20 mm pod okrajem je nasazeno páskové ouško, druhé celé schází. Barva střepu žlutohnědá. Nádoba prošla žářem a je slepovaná. Bez ozdob; ROZMĚRY: Výška 135 mm, průměr podstavy 91 mm, průměr okraje 146 mm; TAB.: XXII/3

• **Inv. č. 5505**

NÁLEZ: Květináč; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská nebo platěnická; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Cca 20 mm pod horním okrajem jsou dva protilehlé polokulovité výčnělky a dva přeseknuté výčnělky. Barva střepu žlutočervená, povrch hrubý. Okraj na dvou místech nepatrně porušen. Nádoba prošla žářem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 164 mm, průměr podstavy 80 mm, průměr okraje 167 mm; TAB.: XXII/4

• **Inv. č. 5506**

NÁLEZ: Květináč; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská nebo platěnická; POPIS: Původně se pravděpodobně jednalo o květináč, alespoň takto byl označen v Přírůstkové knize I. Dnes je z nádoby pouze hromádka drti (velmi malé kousíčky), nebyla proto kreslena ani fotografována.

• **Inv. č. 5507**

NÁLEZ: Květináč; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, nepatrně ven vychýlený. Cca 27 mm pod okrajem jsou na protilehlých místech dvě pásková ouška. Bez ozdob. Barva střepu hnědá, až načervenalá, povrch hrubý. Nádoba prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 118 mm, průměr podstavy 67 mm, průměr okraje 120 mm; TAB.: XXII/5

• **Inv. č. 5508**

NÁLEZ: Květináč; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská nebo platěnická; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy, mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Pod okrajem jsou dva jazykovité výčnělky a dva výčnělky prožlabené. Barva střepu žlutočervená, povrch drsný. Zhruba jedna třetina okraje schází. Nádoba prošla žárem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 112 mm, průměr podstavy 81 mm, průměr okraje 120 mm; TAB.:XXII/6

• **Inv. č. 5509**

NÁLEZ: Květináč; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy, mírně odsazené, se rozevírají ven vyklenuté stěny okraji. Zhruba 14 mm pod okrajem jsou nasazená dvě protilehlá pásková ouška s vodorovným otvorem. Mezi oušky je šest okrouhlých výčnělků. Barva střepu žlutočervená, povrch hrubý. Zhruba jedna osmina okraje schází. Nádoba prošla žárem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 150 mm, průměr podstavy 105 mm, průměr okraje 172 mm; TAB.: XXIII/1

• **Inv. č. 5510**

NÁLEZ: Květináč; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně

Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská nebo platěnická; POPIS: Od rovné postavy, která je mírně odsazená, se rozevírají ven vyklenuté stěny okraji. Okraj je rovný, mírně ven vychýlený. Cca 14 mm pod horním okrajem jsou ve stejných vzdálenostech kolem obvodu čtyři jazykovitě protáhlé výčnělky, jeden je uražen. Barva střepu načervenalá, povrch hrubý. Zhruba jedna třetina podstavy a spodku schází, nádoba slepovaná; ROZMĚRY: Výška 163 mm, průměr podstavy 90 mm, průměr okraje 170 mm; TAB.: XXIII/2

• **Inv. č. 5511**

NÁLEZ: Amfórka; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé, rovné podstavy, mírně odsazené, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na rozhraní hrdla a těla jsou dvě pásková ouška s vodorovným otvorem. Zhruba dvě třetiny okraje schází. Barva střepu hnědá, povrch spoty tuhování. Nádoba prošla žárem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 109 mm, průměr podstavy 47 mm, průměr maximální výduti 143 mm, průměr okraje 105 mm; TAB.: XXIII/3

• **Inv. č. 5512**

NÁLEZ: Květináč; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská nebo platěnická; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně ven vychýlený. Cca 25 mm pod okrajem je jedno páskové ouško a dva prožlabené výčnělky. Barva střepu žlutočervená, povrch hrubý. Nádoba prošla žárem. Zhruba polovina hrdla schází; ROZMĚRY: Výška 145 mm, průměr podstavy 88 mm, průměr okraje 149 mm; TAB.: XXIII/4

• **Inv. č. 5513**

NÁLEZ: Květináč; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská nebo platěnická; POPIS: Od okrouhlé podstavy, mírně odsazené, se rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj

je rovný, mírně ven vychýlený. Na nádobě bylo pravděpodobně nasazeno páskové ouško nebo výčnělek, tato část nádoby schází. Jedna polovina okraje schází, nádoby slepovaná. Barva střepu načervenalá, povrch hrubý; ROZMĚRY: Výška 178 mm, průměr podstavy 90 mm, průměr okraje 180 mm; TAB.: XXIII/5

• **Inv. č. 5514**

NÁLEZ: Květináč; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé, rovné podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně ven vychýlený. Cca 20 mm pod horním okrajem jsou dvě pásková ouška s vodorovným otvorem. Mezi oušky jsou dva jazykovité výčnělky. Barva střepu žlutohnědá, povrch hrubý. Okraj je na dvou místech porušen. Nádoba slepovaná; ROZMĚRY: Výška 174 mm, průměr podstavy 83 mm, průměr okraje 172 mm; TAB.: XXII/6

• **Inv. č. 5515**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská nebo platěnická; POPIS: Od rovné podstavy se rozevírají téměř válcovité stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na jedné straně je stěna více vypouklá. Barva střepu načervenalá, nesoucí stopy po tuhování. Zhruba jedna třetina okraje a ouško schází. Bez ozdob. Nádoba prošla žárem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 84 mm, průměr podstavy 75 mm, průměr okraje 111 mm; TAB.: XXIV/1

• **Inv. č. 5516**

NÁLEZ: Květináč; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, mírně odsazené, se rozevírají ven vyklenuté stěny k hornímu okraji. Okraj je rovný, mírně ven vychýlený. Cca 48 mm pod horním okrajem je páskové ouško s malým, vodorovným otvorem a vlevo od ouška je vodorovný jazykovitý, přeseknutý výčnělek. Barva střepu načervenalá. Zhruba jedna polovina z horní poloviny nádoby schází; ROZMĚRY: Výška 152 mm, průměr podstavy 76 mm, průměr horního okraje cca 130 mm; TAB.: XXIV/2

• **Inv. č. 5517**

NÁLEZ: Květináč; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k hornímu okraji. Okraj je rovný, mírně ven vychýlený. Cca 41 mm pod horním okrajem je jedno páskové ouško s vodorovným otvorem, druhé je celé uraženo. Uprostřed mezi oušky je po jednom vodorovně protáhlém výčnělku. Barva střepu nažloutlá, povrch hrubý. Okraj je na dvou místech porušen, nádoba slepována; ROZMĚRY: Výška 151 mm, průměr podstavy 100 mm, průměr okraje 174 mm; TAB.: XXIV/3

• **Inv. č. 5519**

NÁLEZ: Květináč; ZAPSÁNO: Dodatečně v červenci 1935, na nádobě je nalepena cedulka, že ji daroval Josef Hladík 6. srpna 1888; ODEVZDAL/A: Josef Hladík; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, nepatrně dovnitř zatažený. Cca 38 mm pod okrajem jsou dva protilehlé jazykovité výčnělky – oba jsou silně otlučené. Jedna třetina nádoby schází je doplněna sádrou. Barva střepu načervenalá, povrch hrubý. Nádoba prošla žářem a je slepována; ROZMĚRY: Výška 152 mm, průměr podstavy 80 mm, průměr okraje 152 mm; TAB.: XXIV/4

• **Inv. č. 5520**

NÁLEZ: Amforovitá nádoba; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura platěnická; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se plynule zužují k hrdlu. Na maximální výduti je zbytek kolečka. Barva střepu světlehnědá a šedá, se stopami tuhování. Celé hrdlo schází. Nádoba prošla žářem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška ? mm, průměr podstavy 62 mm, průměr maximální výduti 146 mm, průměr okraje ? mm; TAB.: XXIV/5

• **Inv. č. 5522**

NÁLEZ: Květináč; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská nebo platěnická; POPIS: Od

okrouhlé podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, nepatrně dovnitř zatažený. Cca 38 mm pod okrajem jsou dva protilehlé výčnělky – oba jsou jazykovité vodorovné a prožlabené. Na místech, kde byla pravděpodobně ouška, nádoba schází. Barva střepu načervenalá, povrch hrubý. Zhruba třetina nádoby schází a je slepována; ROZMĚRY: Výška 147 mm, průměr podstavy 90 mm, průměr okraje 159 mm; TAB.: XXIV/6

• **Inv. č. 5523**

NÁLEZ: Mísa; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská nebo platěnická; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na okraji jsou dva jazykovité výčnělky. Barva střepu nahnědlá, se stopami tuhování. Nádoba prošla žářem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 95 mm, průměr podstavy 70 mm, průměr maximální výduti 199 mm, průměr okraje 210 mm; TAB.: XXV/1

• **Inv. č. 5524**

NÁLEZ: Mísa; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská nebo platěnická; POPIS: Od okrouhlé podstavy, nepatrně odsazené, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se ostře zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na okraji jsou tři malé, jazykovité výčnělky. Barva střepu světlehnědá, na vnitřní straně stopy po tuhování. Nádoba prošla žářem. Téměř polovina nádoby schází; ROZMĚRY: Výška 91 mm, průměr podstavy 84 mm, průměr maximální výduti 222 mm, průměr okraje 224 mm; TAB.: XXV/2

• **Inv. č. 5525**

NÁLEZ: Miska; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se ostře k hrdlu. Hrdlo je nízké, odsazené, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven

vychýleným. Na okraji jsou dva jazykovité výčnělky. Na spodní části hrdla tři skupiny svislých rýžek po čtyřech až šesti. Na maximální výduti jsou tři skupiny vodorovně protáhlých, jazykovitých výčnělků – dvakrát po třech a jednou po dvou. Pod nimi tři vodorovné rýhy. Na spodku jsou čtyři vodorovné rýhy a nad podstavou tři vodorovné rýhy. Barva střepu šedohnědá, zbytky tuhování. Jedna čtvrtina okraje schází a je doplněna sádrou. Nádoba prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 76 mm, průměr podstavy 49 mm, průměr maximální výduti 121 mm, průměr okraje 129 mm; TAB.: XXV/3

• **Inv. č. 5526**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, odsazené, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na okraji je nasazeno páskové ouško, které ho přechází z jedné poloviny a vede 17 mm pod něj. Na okraji jsou dva jazykovité výběžky. Na spodní části hrdla jsou tři vodorovné rýhy, nad nimi dvě skupiny šikmých třásní. Na maximální výduti je linie šikmých třásní, pod nimi čtyři vodorovné rýhy a na spodní výduti tři vodorovné rýhy. Barva střepu šedohnědá, zbytky tuhování. Zhruba jedna třetina hrdla schází a je doplněna sádrou. Nádoba prošla žárem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 56 mm, s ouškem 75 mm, průměr podstavy 30 mm, průměr maximální výduti 134 mm, průměr okraje 131 až 142 mm; TAB.: XXV/4

• **Inv. č. 5527**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé, rovné podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k hornímu okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 22 mm pod něj. Barva střepu šedohnědá, stopy po tuhování. Povrch hladký. Nádoba prošla žárem. Bez ozdob. Zhruba jedna třetina nádoby schází a je doplněna sádrou, ouško celé; ROZMĚRY: Výška 50 mm, průměr podstavy 40 mm, průměr okraje 88 mm; TAB.: XXV/5

• **Inv. č. 5529**

NÁLEZ: Okřínek; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se ostře zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na spodním hrdle jsou tři vodorovné rýhy. Na střední výduti jsou po celém obvodu vlčí zuby a pod nimi dvě vodorovné rýhy. Barva střepu šedohnědá, zbytky tuhování. Zhruba jedna třetina nádoby schází a je doplněna sádrou. Nádoba prošla žářem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 55 mm, průměr podstavy 27 mm, průměr maximální výduti 74 mm, průměr okraje 54 mm; TAB.: XXV/6

• **Inv. č. 5530**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na horním okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 17 mm pod něj. Barva střepu světlehnědá, místy šedá se stopami tuhování, vnitřní strana tuhovaná celá. Nádoba prošla žářem a je slepovaná. Zhruba jedna pětina okraje a ouško schází. Bez ozdob; ROZMĚRY: Výška 54 mm, průměr podstavy 49 mm, průměr okraje 109 až 120 mm; TAB.: XXV/7

• **Inv. č. 5539**

NÁLEZ: Miska; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská nebo platěnická; POPIS: Od okrouhlé, rovné podstavy se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž je ostře odsazeno hrdlo. Hrdlo je nízké, dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Barva na vnější straně světlehnědá, u okraje černá se stopami tuhování, vnitřní strana tuhovaná celá. Zhruba jedna třetina nádoby schází, zbytek

slepován. Bez ozdob; ROZMĚRY: Výška 63 mm, průměr podstavy 48 mm, průměr maximální výduti 160 mm, průměr okraje 173 mm; TAB.: XXV/8

• **Inv. č. 5540**

NÁLEZ: Okřínek; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé, rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se plynule zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Barva na dolní polovině nádoby světlehnědá, horní polovina se zbytky tuhování. Nádobu prošla žárem. Zhruba dvě třetiny okraje poškozeny. Bez ozdob; ROZMĚRY: Výška 67 mm, průměr podstavy 35 mm, průměr maximální výduti 96 mm, průměr okraje 70 mm; TAB.: XXVI/1

• **Inv. č. 5541**

NÁLEZ: Květináč; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská nebo platěnická; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř prohnutý. 20 mm pod horním okrajem je na jedné straně vodorovně protáhlý, jazykovitý výčnělek. Druhá strana je poničena. Barva střepe světlehnědá, povrch hrubý. Nádobu prošla žárem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 96 mm, průměr podstavy 61 mm, průměr okraje 111 mm; TAB.: XXVI/2

• **Inv. č. 5543**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Na rozhraní hrdla a těla je na jedné straně zachován pahýl po malém, páskovém oušku. Druhá, protilehlá strana schází. Celkem schází jedna třetina celé nádoby. Bez ozdob. Barva na vnější straně šedohnědá se stopami tuhování, na vnitřní straně tuhování. Nádobu prošla žárem; ROZMĚRY: Výška ? mm, průměr podstavy 70 mm, průměr maximální výduti 168 mm, průměr okraje ? mm; TAB.: XXVI/3

• **Inv. č. 5544**

NÁLEZ: Hrneček; **ZAPSÁNO:** V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; **ODEVZDAL/A:** Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; **DATAČE:** kultura slezská nebo platěnická; **POPIS:** Od okrouhlé, rovné podstavy se rozevírají do výšky ven vyklenuté stěny k mírně maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na rozhraní hrdla a těla jsou dvě protilehlá malá ouška, s vodorovným otvorem. Barva střepu šedohnědá, stopy po tuhování. Nádoba prošla žářem a je slepovaná; **ROZMĚRY:** Výška 161 mm, průměr podstavy 56 mm, průměr maximální výduti 103 mm, průměr okraje 139 mm; **TAB.:** XXVI/4

• **Inv. č. 5545**

NÁLEZ: Koflík; **ZAPSÁNO:** V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; **ODEVZDAL/A:** Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; **DATAČE:** kultura slezská; **POPIS:** Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený a jsou na něm dva jazykovité výčnělky. Na okraji je nasazeno páskové ouško, které ho přechází z jedné poloviny a vede 19 mm pod něj. Ouško je z vnější strany zdobeno pěti vodorovnými žlábkami. Barva střepu hnědá, se zbytky tuhování. Nádoba prošla žářem; **ROZMĚRY:** Výška 57 mm, s ouškem 75 mm, průměr podstavy 29 mm, průměr okraje 110 až 129 mm; **TAB.:** XXVI/5

• **Inv. č. 5546**

NÁLEZ: Okřínek; **ZAPSÁNO:** V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; **ODEVZDAL/A:** Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; **DATAČE:** kultura slezská; **POPIS:** Od rovné, okrouhlé podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se plynule zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Bez výzdoby. Barva střepu šedočerná, se stopami po tuhování. Nádoba prošla žářem a je slepovaná; **ROZMĚRY:** Výška 56 mm, průměr podstavy 34 mm, průměr maximální výduti 76 mm, průměr okraje 58 mm; **TAB.:** XXVI/6

• **Inv. č. 5547**

NÁLEZ: Květináč; **ZAPSÁNO:** V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; **ODEVZDAL/A:** Pravděpodobně

Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, mírně odsazené podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k hornímu okraji. Okraj je rovný, mírně ven dovnitř zatažený. Cca 43 mm pod okrajem je páskové ouško s vodorovným otvorem. Barva střepu žlutočervená. Vnější povrch hrubý se stopami drsnění, vnitřní hladší. Jedna osmina okraje schází. Nádoba prošla žárem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 153 mm, průměr podstavy 106 mm, průměr okraje 17 mm; TAB.: XXVI/7

• **Inv. č. 5548**

NÁLEZ: Amfórka; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se ostře zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na rozhraní hrdla a výduti byly na protilehlých místech dva velmi malé výčnělky, jeden je uražen. Na spodní části hrdla jsou čtyři vodorovné rýhy a nad nimi linie krátkých, šikmých třásní. Na výduti je dvanáct skupin svislých žlábků po čtyřech. Barva na vnější straně šedočerná, vnitřek tuhovaný. Zhruba jedna třetina okraje schází a je doplněn sádrou, slepováno. Nádoba prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 52 mm, průměr podstavy 24 mm, průměr maximální výduti 109 mm, průměr okraje 93 mm; TAB.: XXVI/8

• **Inv. č. 5549**

NÁLEZ: Okřínek; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se neznatelně zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na horní části výduti jsou čtyři mělké, vodorovné žlábků. Barva střepu hnědá, povrch tuhován. Zhruba jedna čtvrtina nádoby schází. Nádoba prošla žárem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 51 mm, průměr podstavy 25 mm, průměr maximální výduti 70 mm, průměr okraje 57 mm; TAB.: XXVII/1

• **Inv. č. 5550**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se ostře zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 16 mm pod něj. Nad maximální výduti je pět skupin šikmých, krátkých třísní. Pod ní je pět vodorovných rýh a na spodku také pět vodorovných rýh. Barva střepu světlehnědá, tuhování. Necelá polovina nádoby a ouško schází. Nádoba prošla žářem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 57 mm, průměr podstavy 52 mm, průměr maximální výduti 137 mm, průměr okraje 140 mm; TAB.: XXVII/2

• **Inv. č. 5551**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se ostře zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na okraj je nasazeno páskové ouško, které ho přečnívá z jedné poloviny a vede 18 mm pod něj. Na spodní části hrdla jsou tři vodorovné rýhy, pod maximální výduti také tři vodorovné rýhy. Na střední výduti dvě skupiny vodorovných rýhy po třech a nad podstavou též tři vodorovné rýhy. Barva střepu hnědá, povrch tuhován. Nádoba prošla žářem a je slepovaná. Zhruba jedna třetina nádoby schází; ROZMĚRY: Výška 46 mm, s ouškem 55 mm, průměr podstavy 22 mm, průměr maximální výduti 92 mm, průměr okraje 87 mm; TAB.: XXVII/3

• **Inv. č. 5552**

NÁLEZ: Amfórka; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na rozhraní hrdla a těla jsou dvě vodorovné rýhy, nad

nimi čtyři skupiny vrypů po sedmi až devíti. Na výduti jsou čtyři skupiny svislých rýh po čtyřech až šesti. Barva střepu šedohnědá, až černá, zbytky tuhování. Zhruba jedna třetina nádoby schází a je doplněna sádrou. Nádoba prošla žářem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 40 mm, průměr podstavy 18 mm, průměr maximální výduti 55 mm, průměr okraje 46 mm; TAB.: XXVII/4

• **Inv. č. 5553**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATA: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na okraji je nasazeno páskové ouško, které ho přečnává z jedné poloviny a vede 23 mm pod něj. Nad maximální výduti jsou tři vodorovné rýhy, nad nimi pět skupin šikmých třásní po pěti až devíti. Na maximální výduti jsou tři skupiny šikmých třásní po třech až pěti. Na spodku je pět mělkých, vodorovných rýh. Barva střepu šedohnědá, s tuhováním. Nádoba prošla žářem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 61 mm, s ouškem 73 mm, průměr podstavy 40 mm, průměr maximální výduti 113 mm, průměr okraje 109 až 122 mm; TAB.: XXVII/5

• **Inv. č. 5554**

NÁLEZ: Amfórka; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATA: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na rozhraní hrdla a výduti jsou dva protilehlé, jazykovité výčnělky. Mezi nimi čtyři, špatně znatelné, vodorovné rýhy. Barva střepu načervenalá, se stopami tuhování. Povrch silně oprýskán, nádoba prošla žářem a je slepovaná. Zhruba jedna osmina nádoby schází; ROZMĚRY: Výška 50 mm, průměr podstavy 24 mm, průměr maximální výduti 65 mm, průměr okraje 36 mm; TAB.: XXVII/6

• **Inv. č. 5555**

NÁLEZ: Hrneček; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od malé, rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na podhrdlí je jedno malé ouško s vodorovným otvorem. K oušku se sbíhá šest vodorovných rýh. Na spodní části hrdla jsou čtyři skupiny krátkých, šikmých třásní po sedmi. Na střední výduti je pět vodorovných rýh. Pod ouškem, a ve stejné výšce na protilehlé straně, jsou dva mělké čočkovité důlky o průměru 24 mm. Mezi těmito důlky jsou dva stejné důlky, jen menší o průměru 18 mm. Barva na spodní polovině světlehnědá, v horní polovině černá se stopami po tuhování. Nádoba prošla žárem. Slepovaná. Jedna polovina horního okraje schází; ROZMĚRY: Výška 84 mm, průměr podstavy 35 mm, průměr maximální výduti 100 mm, průměr okraje 95 mm; TAB.: XXVII/7

• **Inv. č. 5556**

NÁLEZ: Miska; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na rozhraní hrdla a výdutě je jeden malý, čočkovitý výčnělek. Na spodní části hrdla jsou tři vodorovné rýhy, nad nimi šest skupin krátkých, šikmých třásní po devíti až třinácti. Na střední výduti je pět skupin svislých rýh po šesti až osmi. Na spodku jsou tři vodorovné rýhy. Barva střepu hnědá, se zbytky tuhování. Nádoba prošla žárem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 52 mm, průměr podstavy 30 mm, průměr maximální výduti 129 mm, průměr okraje 127 mm; TAB.: XXVII/8

• **Inv. č. 5557**

NÁLEZ: Mísa; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská nebo platěnická; POPIS: Od okrouhlé podstavy se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se ostře zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven

vychýleným. Na horním okraji je na jednom místě jazykovitý lalok, jinak bez ozdob. Barva střepu načervenalá, se stopami tuhování. Nádoba prošla žářem. Jedna polovina horního okraje a jedna třetina těla schází. Nádoba je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 101 mm, průměr podstavy 82 mm, průměr maximální výduti 217 mm, průměr okraje cca 215 mm; TAB.: XXVIII/1

• **Inv. č. 5560**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu, které téměř celé schází. Na rozhraní hrdla a těla jsou dva malé, okrouhlé výčnělky. Mezi nimi jsou tři vodorovné rýhy a nad dvě skupiny šikmých trásní po čtyřech šesti. Na výduti jsou čtyři skupiny svislých rýžek po třech až šesti. Barva střepu hnědá, na povrchu tuhování. Polovina nádoby schází, zbytek slepovaný; ROZMĚRY: Výška ? mm, průměr podstavy 36 mm, průměr maximální výduti 93, průměr okraje ? mm; TAB.: XXVIII/2

• **Inv. č. 5561**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se ostře zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na rozhraní hrdla a těla jsou na protilehlých místech dva výčnělky. Mezi výčnělky jsou tři vodorovné rýhy, nad nimi dvě skupiny krátkých, šikmých trásní po dvaceti dvou až třiceti. Na výduti jsou kolem celého obvodu je šest skupin svislých rýh po třech, mezi nimi vždy tři široké žlábků. Barva střepu hnědá, povrch tuhován. Nádoba prošla žářem a je slepovaná. Jedna polovina hrdla schází; ROZMĚRY: Výška 59 mm, průměr podstavy 50 mm, průměr maximální výduti 99 mm, průměr okraje 85 mm; TAB.: XXVIII/3

• **Inv. č. 5562**

NÁLEZ: Okřínek; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně

Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé, zakulacené podstavy se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Bez ozdob. Barva střepu šedohnědá, povrch hladký, zbytky tuhování. Nádoba prošla žářem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 56 mm, průměr podstavy 19 mm, průměr maximální výduti 82 mm, průměr okraje 57 mm; TAB.: XXVIII/4

• **Inv. č. 5563**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská nebo platěnická; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k hornímu okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji je jeden výčnělek, také na něm bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo cca 17 mm pod něj. Barva na vnější straně světlehnědá, na vnitřní straně tuhování. Nádoba prošla žářem. Okraj mírně poškozen a ouško schází celé; ROZMĚRY: Výška 53 mm, průměr podstavy 30 mm, průměr okraje 114 až 122 mm; TAB.: XXVIII/5

• **Inv. č. 5564**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vychýlené stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které i s částí nádoby schází. Na spodním hrdle jsou tři vodorovné rýhy, nad nimi jsou čtyři skupiny šikmých, krátkých třásní po dvanácti až devatenácti. Na střední výduti jsou tři vodorovné rýhy a nad nimi linie krátkých, šikmých třásní. Na spodku také tři vodorovné rýhy a nad nimi tři skupiny šikmých třásní po dvanácti až sedmnácti. Na vnitřní straně je rytá výzdoba – Nad dnem jsou dvě rýhy a nad nimi linie krátkých, šikmých třásní. Poté dva ornamenty připomínající slunce, tvořeny ze tří rýh v půlobloucích. Zakončeno je to rýhou kolem celého obvodu na maximální výduti. Barva na vnější straně světlehnědá, na vnitřní černá se stopami tuhování. Nádoba prošla žářem a je slepována. Zhruba polovina schází; ROZMĚRY: Výška 60 mm,

průměr podstavy 29 mm, průměr maximální výduti 133 mm, průměr okraje 139 mm; TAB.: XXVIII/6

• **Inv. č. 5565**

NÁLEZ: Okřínek; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Okřínovitá nádoba plynulé profilace. Od rovné, okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se plynule zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Bez ozdob. Barva střepu šedohnědá, povrch hladký se stopami tuhování. Nádoba prošla žářem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 63 mm, průměr podstavy 27 mm, průměr maximální výduti 87 mm, průměr okraje 62 mm; TAB.: XXIX/1

• **Inv. č. 5567**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž je odsazeno hrdlo. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na okraj je nasazeno páskové ouško, které ho přečnívá z jedné třetiny a vede 20 mm pod něj. Barva na vnější straně šedohnědá se stopami tuhování, vnitřní strana tuhovaná. Nádoba prošla žářem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 64 mm, s ouškem 82 mm, průměr podstavy 44 mm, průměr maximální výduti 127 mm, průměr okraje 114 až 133 mm; TAB.: XXIX/2

• **Inv. č. 5568**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na rozhraní hrdla a výdutě jsou dva protilehlé polokulovité výčnělky. Barva střepu žlutohnědá, místy černá se stopami tuhování. Nádoba prošla

žárem; ROZMĚRY: Výška 47 mm, průměr podstavy 28 mm, průměr maximální výduti 78 mm, průměr okraje 54 mm; TAB.: XXIX/3

• **Inv. č. 5569**

NÁLEZ: Poklice; ZAPSÁNO: Dodatečně v červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek; DATACE: kultura slezská; POPIS: Velký, poměrně tenký hliněný kotouč. Po obvodu s vyvýšenou hranou. Barva hlíny hnědá, hlazená, uprostřed světlehnědá. Poklice prošla žárem. Zhruba jedna osmina schází; ROZMĚRY: Tloušťka 11 až 26 mm, průměr 215 mm; TAB.: XXIX/4

• **Inv. č. 5571**

NÁLEZ: Okřín; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Okřínovitá nádoba plynulé profilace. Dochovala se zhruba jedna polovina hrdla s okrajem a s částí těla, bez spodku. Bez ozdob. Barva střepu hnědá, se stopami leštění. Nádoba prošla žárem. Dochovaný zbytek slepován; ROZMĚRY: Výška ? mm, průměr podstavy ? mm, průměr maximální výduti 240 mm, průměr okraje 178 mm; TAB.: XXIX/5

• **Inv. č. 5572**

NÁLEZ: Okřín; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Zachován pouze spodek s výdutí, hrdlo celé schází. Od rovné podstavy, mírně odsazené, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se postupně zužují. Barva střepu světlehnědá, se stopami hlazení nebo tuhování. Bez ozdob. Nádoba prošla žárem a je slepována; ROZMĚRY: Výška ? mm, průměr podstavy 85 mm, průměr maximální výduti 234 mm, průměr okraje ? mm; TAB.: XXIX/6

• **Inv. č. 5573**

NÁLEZ: Okřínek; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Okřínovitá nádoby plynulé profilace. Od rovné podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální

výduti, od níž se plynule zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Bez ozdob. Barva střepu šedohnědá, až černá se stopami po tuhování. Polovina nádoby schází; ROZMĚRY: Střep 111 x 94; TAB.: XXX/1

• **Inv. č. 5574**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V červenci 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na podhrdlí jsou čtyři vodorovné rýhy a nad nimi tři mělké, čočkovité důlky. Na střední výduti jsou čtyři skupiny svislých, mělkých žlábků po třech. Barva střepu šedohnědá, na hrdle stopy po tuhování. Zhruba polovina nádoby schází; ROZMĚRY: Výška ? mm, průměr podstavy 37 mm, průměr maximální výduti 108 mm, průměr okraje ? mm; TAB.: XXX/2

• **Inv. č. 5575**

NÁLEZ: Okřínek; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od podstavy, která schází, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na horní výduti jsou tři vodorovné rýhy, pod nimi vlčí zuby a zakončují je tři vodorovné rýhy. Barva střepu tmavošedá se stopami po tuhování. Dochovala se necelá polovina nádoby, která je rozlomena na dva střepy; ROZMĚRY: Výška 64 mm, průměr maximální výduti 80 mm, průměr okraje ? mm; TAB.: XXX/3

• **Inv. č. 5576**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na podhrdlí je jedno tunelovité ouško s vodorovným otvorem. Na spodní části hrdla jsou čtyři vodorovné rýhy a nad nimi linie šikmých trásní. Na

výduti jsou dva dvojité půlobloučky ze tří rýh a šest skupin svislých rýh po třech, mezi kterými jsou vždy dva mělké žlábků. Barva střepu šedohnědá, zbytky tuhování. Přes polovinu nádoby schází. Nádoba prošla žářem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 60 mm, průměr podstavy 31 mm, průměr maximální výduti 101 mm, průměr okraje ? mm; TAB.: XXX/4

• **Inv. č. 5577**

NÁLEZ: Okřínek; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Pouze střep. Z těla je zachována pouze střední a horní výduť, od níž je plynule odsazeno hrdlo. Hrdlo je poměrně nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na spodním hrdle jsou čtyři vodorovné rýhy, které lemují vlčí zuby na horní a střední výduti. Barva střepu šedohnědá, se stopami po tuhování. Nádoba prošla žářem. Dochovala se zhruba jedna třetina nádoby; ROZMĚRY: 54 x 84 mm; TAB.: XXX/5

• **Inv. č. 5578**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Pouze střep. Z těla je zachována pouze střední a horní výduť, od níž je ostře odsazeno hrdlo. Hrdlo je poměrně vysoké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na horní polovině hrdla jsou tři vodorovné rýhy, nad nimi dvě skupiny krátkých, šikmých třásní po sedmi až dvanácti. Na spodním hrdle je šest vodorovných rýh, nad nimi linie šikmých třásní, střídajících se tvořících „šipky“. Na střední výduti je pět skupin svislých rýh, složených ze čtyř až šesti. Na rozhraní hrdla a výduti se dochoval malý výčnělek. Střep slepován. Barva střepu černá se stopami tuhování. Přes polovinu nádoby schází; ROZMĚRY: 55 x 114 mm; TAB.: XXX/6

• **Inv. č. 5579**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Zachovaná pouze část horní výduti a hrdla s horním okrajem. Hrdlo je ostře odsazené, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na podhrdlí a horní výduti je tunelovité

ouško s vodorovným otvorem. Na spodní části hrdla je pět vodorovných rýh a nad nimi dvě skupiny krátkých, šikmých třásní. Na střední výduti je pět skupin svislých žlábků. Barva střepu tmavošedá, se zbytky tuhování; ROZMĚRY: 69 x 118 mm; TAB.: XXXI/1

• **Inv. č. 5580**

NÁLEZ: Okřínek; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: Lu III fáze a; POPIS: Okřínovitá nádoba plynulé profilace. Od malé, rovné podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se plynule zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na horní výduti jsou kolem celého obvodu vlčí zuby. Nad nimi jsou dvě a pod nimi tři vodorovné rýhy. Barva šedohnědá, povrch drsný, se stopami po tuhování. Nádoba prošla žářem. Téměř polovina nádoby schází; ROZMĚRY: Výška 79 mm, průměr podstavy 39 mm, průměr maximální výduti 111 mm, průměr okraje 75 mm; TAB.: XXI/2

• **Inv. č. 5581**

NÁLEZ: Džbánek; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura lužická; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k ostré maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, odsazené, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Mezi okrajem a výduti je nasazeno páskové ouško, které vede 28 mm pod něj. Barva na vnější straně tmavohnědá, na vnitřní straně cihlově červená, povrch hlazen. Okraj a jedno místo nad maximální výduti je nepatrně poškozeno. Nádoba slepovaná; ROZMĚRY: Výška 69 mm, průměr podstavy 33 mm, průměr maximální výduti 102 mm, průměr okraje 99 mm; TAB.: XXXI/3

• **Inv. č. 5582**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální

výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na rozhraní hrdla a těla jsou dva výčnělky. Mezi nimi čtyři vodorovné rýhy a nad nimi linie krátkých, šikmých třásní. Na výduti jsou dva žlábků a dva půlobloučky z jednoho žlábků – jsou téměř neznatelné. Barva střepu tmavošedá, povrch tuhován. Jedna třetina okraje schází. Nádoby prošla žářem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 65 mm, průměr podstavy 23 mm, průměr maximální výduti 109 mm, průměr okraje 84 mm; TAB.: XXXI/4

• **Inv. č. 5583**

NÁLEZ: Květináč; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně ven vychýlený. Cca 20 mm pod horním okrajem jsou dvě pásková ouška. Cca 14 mm pod horním okrajem, mezi oušky, je po jednom vodorovně jazykovitě protáhlém výčnělku. Barva střepu hnědá, načervenalá, tmavošedá, místy skvrnitá. Nádoba prošla žářem a je slepovaná. Barva střepu načervenalá. Povrch hrubý a drsný; ROZMĚRY: Výška 136 mm, průměr podstavy 66 mm, průměr okraje 129 mm; TAB.: XXXI/5

• **Inv. č. 5584**

NÁLEZ: Hrneček; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na hrdle jsou čtyři skupiny vrypů. Na podhrdlí je jedno páskové ouško s vodorovným otvorem, druhé je celé uraženo. Pod maximální výduti jsou čtyři vodorovné rýhy. Na spodku také čtyři vodorovné rýhy. Barva střepu šedohnědá, povrch hladký a tuhovaný. Nádoba prošla žářem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 125 mm, průměr podstavy 70 mm, průměr maximální výduti 144 mm, průměr okraje 129 mm; TAB.: XXXI/6

• **Inv. č. 5586**

NÁLEZ: Květináč; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, nepatrně ven vychýlený. Cca 28 mm pod horním okrajem jsou dvě pásková ouška, z jednoho zbývají pahýly. Mezi oušky je na každé straně pět polokulovitých výčnělků. Barva střepu světlehnědá, povrch hrubý. Horní okraj nepatrně porušen na třech místech. Nádoba prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 145 mm, průměr podstavy 87 mm, průměr okraje 152 mm; TAB.: XXXI/7

• **Inv. č. 5587**

NÁLEZ: Okřínek; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: Kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na podhrdlí je pět vodorovných rýh, nad nimi je pět skupin svislých rýžek po dvanácti až dvaceti. Na střední výduti jsou po celém obvodu vlčí zuby a pod nimi pět vodorovných rýh. Barva střepu hnědá, povrch tuhován. Nádoba prošla žárem a je slepovaná. Zhruba jedna třetina nádoby schází; ROZMĚRY: Výška 65 mm, průměr podstavy 34 mm, průměr maximální výduti 118 mm, průměr okraje 75 mm; TAB.: XXXI/8

• **Inv. č. 5588**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné postavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na rozhraní hrdla a těla jsou dvě pásková ouška, mezi nimi dvě vodorovné rýhy. Na výduti jsou čtyři skupiny půloblouků ze tří žlábků, mezi nimi čtyři mělké svislé žlábků. Barva šedočerná, zbytky po tuhování, povrch je značně poškozen. Nádoba prošla žárem. Polovina hrdla schází; ROZMĚRY:

Výška 76 mm, průměr podstavy 34 mm, průměr maximální výduti 106 mm, průměr okraje 75 mm; TAB.: XXXII/1

• **Inv. č. 5589**

NÁLEZ: Hrneček; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na maximální výduti jsou dvě pásková ouška. Mezi nimi jsou tři vodorovné žlábků a pod nimi linie vrypů. Nad podstavou jsou tři mělké vodorovné rýhy a nad nimi velmi slabě zratelná linie vrypů. Barva střepu šedohnědá se stopami po tuhování. Nádoba prošla žárem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 99 mm, průměr podstavy 57 mm, průměr maximální výduti 109 mm, průměr okraje 110 mm; TAB.: XXXII/2

• **Inv. č. 5590**

NÁLEZ: Okřínek; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Okřínovitá nádoby plynulé profilace. Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Bez ozdob. Barva střepu světlehnědá. Nádoba prošla žárem a je slepovaná. Zhruba jedna třetina nádoby schází; ROZMĚRY: Výška 58 mm, průměr podstavy 19 mm, průměr maximální výduti 75 mm, průměr okraje 59 mm; TAB.: XXXII/3

• **Inv. č. 5591**

NÁLEZ: Amforovitá nádoba; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská nebo platěnická; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy, mírně odsazené, se zvedají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se postupně zužují k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Bez ozdob. Barva střepu šedohnědá, místy načervenalá. Nádoba prošla žárem. Zhruba jedna třetina podstavy schází. Nádoba

slepovaná; ROZMĚRY: Výška 48 mm, průměr podstavy 58 mm, průměr maximální výduti 94 mm, průměr okraje 83 mm; TAB.: XXXII/4

• **Inv. č. 5592**

NÁLEZ: Okřínek; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Okřínkovitá nádoba plynulé profilace. Od malé, rovné podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je velmi nízké, téměř neznatelné od těla a s okrajem ven vychýleným. Barva střepu hnědošedá, povrch tuhován. Bez ozdob. Okraj na čtyřech místech nepatrně poškozen. Nádoba prošla žárem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 51 mm, průměr podstavy 21 mm, průměr maximální výduti 59 mm, průměr okraje 50 mm; TAB.: XXXII/5

• **Inv. č. 5593**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská nebo platěnická; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 18 mm pod něj, a něhož se dochoval pouze pahýl. Na střední výduti jsou tři vodorovné rýhy. Nad podstavou jsou také tři vodorovné rýhy. Barva střepu tmavošedá se zbytky po tuhování. Nádoba prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 43 mm, průměr podstavy 31 mm, průměr okraje 82 až 88 mm; TAB.: XXXII/6

• **Inv. č. 5596**

NÁLEZ: Džbáněk; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se ostře zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 21 mm pod něj. Na podhrdlí jsou čtyři vodorovné rýhy, nad nimi pět skupin svislých rýžek. Na maximální výduti jsou kolem celého obvodu dvě linie krátkých, šikmých trásní, které tvoří „šipky“. Pod nimi jsou čtyři vodorovné rýhy a

čtyři skupiny svislých rýžek. Na spodku jsou vodorovné rýhy tři. Barva střepu šedá, zbytky tuhování. Nádoba prošla žářem. Povrch místy poškozen; ROZMĚRY: Výška 49 mm, výška hrdla 23 mm, průměr podstavy 24 mm, průměr maximální výdutí 85 mm, průměr okraje 84 až 93 mm; TAB.: XXXII/7

• **Inv. č. 5597**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výdutí, od níž se ostře zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na okraji jsou dva jazykovité výčnělky a bylo zde nasazeno páskové ouško, které vedlo 17 mm pod něj. Na spodní části hrdla jsou tři vodorovné rýhy, nad nimi dvě skupiny šikmých třásní po třiceti. Na maximální výdutí je linie svislých rýžek, pod nimi tři vodorovné rýhy a na spodku také tři vodorovné rýhy. Barva střepu šedohnědá, se stopami po tuhování. Nádoba prošla žářem a je slepovaná. Zhruba jedna čtvrtina hrdla schází; ROZMĚRY: Výška 53 mm, průměr podstavy 38 mm, průměr maximální výdutí 113 mm, průměr okraje 110 až 121 mm; TAB.: XXXII/8

• **Inv. č. 5598**

NÁLEZ: Miska; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská nebo platěnická; POPIS: Od mírně zakulacené, okrouhlé podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny okraji. Okraj je rovný, nepatrně dovnitř zatažený. Barva střepu tmavošedá, se stopami tuhování. Nádoba prošla žářem. Na dvou místech miska slepovaná. Bez ozdob; ROZMĚRY: Výška 21 mm, průměr podstavy 76 mm, průměr horního okraje 92 mm; TAB.: XXXIII/1

• **Inv. č. 5599**

NÁLEZ: Květináč; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská nebo platěnická; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Cca 17 mm pod horním okrajem jsou dva protilehlé vodorovné, jazykovité výčnělky. Mezi výčnělky jsou dva páry hrotitých výčnělků. Barva střepu žlutočervená. Nádoba prošla žárem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 103 mm, průměr podstavy 77 mm, průměr okraje 120 mm; TAB.: XXXIII/2

• **Inv. č. 5600**

NÁLEZ: Květináč; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská nebo platěnická; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny okraji. Okraj je rovný, mírně ven vychýlený. Cca 25 mm pod okrajem jsou čtyři výčnělky – dva polokulovité a dva prožlabené. Barva střepu světlehnědá, místy načervenalá. Nádoba prošla žárem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 124 mm, průměr podstavy 76 mm, průměr okraje 138 mm; TAB.: XXXIII/3

• **Inv. č. 5680**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na podhrdlí jsou dva jazykovité výčnělky. Barva střepu nahnědlá až černá, se stopami po tuhování. Nádoba prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 63 mm, průměr podstavy 32 mm, průměr maximální výduti 79 mm, průměr okraje 61 mm; TAB.: XXXIII/4

• **Inv. č. 5681**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem

ven vychýleným. Na rozhraní hrdla a těla jsou dva jazykovité výčnělky, mezi nimi čtyři vodorovné rýhy a nad nimi linie šikmých trásní. Na střední výduti je sedm polooblouků, složených ze čtyř rýh. Mezi polooblouky jsou sedm skupiny svislých rýžek po čtyřech až pěti. Barva střepu hnědá, tuhování; ROZMĚRY: Výška 59 mm, průměr podstavy 26 mm, průměr maximální výduti 85 mm, průměr okraje 57 mm; TAB.: XXXIII/5

• **Inv. č. 5682**

NÁLEZ: Okřínek; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Okřínovitá nádoba plynuté profilace. Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se plynule zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Barva střepu tmavošedá. Zhruba jedna třetina horního okraje schází. Bez ozdob. Nádoba prošla žářem; ROZMĚRY: Výška 36 mm, průměr podstavy 19 mm, průměr maximální výduti 53 mm, průměr okraje 42 mm; TAB.: XXXIII/6

• **Inv. č. 5683**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se ostře zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na spodní části hrdla jsou čtyři vodorovné rýhy. Nad nimi jsou tři skupiny šikmých, krátkých trásní po čtyřech až šesti. Na výduti jsou vlčí zuby a na spodku čtyři vodorovné rýhy. Barva střepu tmavošedá, se stopami tuhování. Horní okraj a hrdlo ze dvou třetin schází, slepováno. Nádoba prošla žářem; ROZMĚRY: Výška 40 mm, průměr podstavy 21 mm, průměr maximální výduti 61 mm, průměr okraje 42; TAB.: XXXIII/7

• **Inv. č. 5684**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od zaoblené

podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, odsazené, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na spodní části hrdla jsou zbytky čtyř vodorovných rýh. Na střední výduti je linie šikmých, úzkých žlábků. Barva střepu cihlově červená, povrch drsný. Nádoba prošla žářem a je slepovaná. Zhruba jedna třetina hrdla schází; ROZMĚRY: Výška 35 mm, průměr podstavy 23 mm, průměr maximální výduti 60 mm, průměr okraje 53 mm; TAB.: XXXIII/8

• **Inv. č. 5685**

NÁLEZ: Okřínek; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Okřínovitá nádoba plynulé profilace. Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se ostře zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na spodní části hrdla jsou dvě vodorovné rýhy. Na střední výduti jsou tři vodorovné rýhy, nad nimi kolem celého obvodu vlčí zuby. Barva na dolní polovině nádoby světlehnědá, na horní polovině tmavošedá se stopami po tuhování. Nádoba prošla žářem. Povrch hladký. Zhruba jedna třetina těla a hrdla schází. Nádoba slepovaná; ROZMĚRY: Výška 54 mm, průměr podstavy 19 mm, průměr maximální výduti 73 mm, průměr okraje ? mm; TAB.: XXXIV/1

• **Inv. č. 5686**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/a: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od podstavy, která celá schází, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je poměrně vysoké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na spodní části hrdla jsou tři mělké, vodorovné rýhy, nad nimi tři skupiny malých důlků po pěti. Na střední výduti jsou tři skupiny svislých žlábků po čtyřech. Barva střepu tmavohnědá, se stopami tuhování. Zhruba jedna třetina nádoby schází a je slepovaná. Nádoba prošla žářem; ROZMĚRY: Výška 45 mm,

průměr podstavy ? mm, průměr maximální výduti 60 mm, průměr okraje 53 mm;
TAB.: XXXIV/2

• **Inv. č. 5687**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je vyšší, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na rozhraní hrdla a těla jsou dva malé výčnělky, téměř nepatrně viditelné. Na spodní části hrdla jsou tři vodorovné rýhy. Na výduti jsou kolem celého obvodu vlčí zuby. Barva střepu černá se zbytky po tuhování. Zhruba jedna polovina hrdla schází. Nádobu prošla žárem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 40 mm, průměr podstavy 20 mm, průměr maximální výduti 49 mm, průměr okraje 32 mm; TAB.: XXXIV/3

• **Inv. č. 5688**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je vyšší, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na rozhraní hrdla a těla je jeden jazykovitý výčnělek, druhý je uražen. Mezi výčnělky jsou čtyři vodorovné rýhy a nad nimi tři skupiny svislých rýžek po osmi až desíti. Na výduti jsou dva půlobloučky z jedenácti rýh, mezi nimi čtyři stromečky a dvě krokvice ze šesti rýh. Barva střepu tmavohnědá, povrch tuhovaný. Dvě třetiny hrdla schází; ROZMĚRY: Výška 42 mm, průměr podstavy 24 mm, průměr maximální výduti 64 mm, průměr okraje ? mm; TAB.: XXXIV/4

• **Inv. č. 5689**

NÁLEZ: Hrneček; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé, rovné podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se plynule

zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na maximální výduti jsou tři vodorovné rýhy, které jsou téměř neznatelné. Na spodku jsou dvě vodorovné rýhy, které také nejsou téměř vidět. Na rozhraní hrdla a výdutě bylo pravděpodobně ouško nebo výběžek. Barva hlíny světlehnědá se stopami tuhování. Nádoba prošla žářem. Přes polovinu nádoby schází; ROZMĚRY: Výška 70 mm, průměr postavy 31 mm, průměr maximální výduti 85 mm, průměr okraje ? mm; TAB.: XXXIV/5

• **Inv. č. 5690**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od malé, rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k rovnému okraji. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 20 mm pod něj. Bez ozdob. Barva střepu tmavohnědá, povrch tuhován. Nádoba prošla žářem. Zhruba jedna třetina okraje a ouško schází; ROZMĚRY: Výška 49 mm, průměr podstavy 25 mm, průměr okraje 72 mm; TAB.: XXXIV/6

• **Inv. č. 5691**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 19 mm pod něj, zbyl z něho pouze pahýl. Barva střepu hnědá, stopy tuhování. Nádoba prošla žářem. Bez ozdob; ROZMĚRY: Výška 54 mm, průměr podstavy 29 mm, průměr okraje 75 až 84 mm; TAB.: XXXIV/7

• **Inv. č. 5692**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od malé, rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na rozhraní hrdla a výdutě je na dvou protilehlých

místech po jednom jazykovitém výčnělku. Mezi výčnělky jsou tři vodorovné rýhy. Na střední výduti je šest skupin svislých žlábků po třech až šesti. Mezi skupinami žlábků je vždy jeden mělký, čočkovitý důlek. Barva střepu hnědá, povrch se zbytky tuhování. Nádoba prošla žářem. Jedna třetina nádoby schází, zbytek slepován; ROZMĚRY: Výška 39 mm, průměr podstavy 27 mm, průměr maximální výduti 66 mm, průměr okraje 45 mm; TAB.: XXXIV/8

• **Inv. č. 5693**

NÁLEZ: Cibulovitá nádobka; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura platěnická; POPIS: Od okrouhlé, rovné podstavy se rozevírají stěny k maximální výduti, od níž se postupně zužují k zakončení, které s držadlem zcela schází. Barva střepu světlehnědá, se stopami tuhování. Povrch hladký, na těle na dvou místech porušen. Nádoba prošla žářem. Bez ozdob; ROZMĚRY: Výška 54 mm, průměr podstavy 33 mm, průměr maximální výduti 60 mm; TAB.: XXXV/1

• **Inv. č. 5694**

NÁLEZ: Mísa; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská nebo platěnická; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, odsazené, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na rozhraní hrdla a těla je tunelovité ouško s vodorovným otvorem. Na okraji je jeden jazykovitý výčnělek. Barva střepu světlehnědá, na povrchu zbytky tuhování. Nádoba prošla žářem a je slepovaná. Zhruba jedna třetina nádoby schází a je doplněna sádrrou; ROZMĚRY: Výška 103 mm, průměr podstavy 70 mm, průměr maximální výduti 212 mm, průměr okraje 210 mm; TAB.: XXXV/2

• **Inv. č. 5695**

NÁLEZ: Amfora; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se ostře zužují k hrdlu. Hrdlo je vysoké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na

rozhraní hrdla a těla jsou dvě protilehlá pásková ouška s vodorovným otvorem. Na horní výduti je šest čokovitých důlků. Barva střepu hnědá, zbytky tuhování, vnitřní strana černá. Nádoba prošla žářem; ROZMĚRY: Výška 141 mm, průměr podstavy 77 mm, průměr maximální výduti 161 mm, průměr okraje 143 mm; TAB.: XXXV/3

• **Inv. č. 5696**

NÁLEZ: Mísa; ZAPSÁNO: V srpnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská nebo platěnická; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se ostře zvedají k hrdlu. Hrdlo je poměrně vysoké, nepatrně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na maximální výduti je malý, vodorovně protáhlý výčnělek. Barva střepu světlehnědá, povrch rovný s drsný. Bez ozdob. Okraj je na dvou místech poškozen; ROZMĚRY: Výška 130 mm, průměr podstavy 90 mm, průměr maximální výduti 298 mm, průměr okraje 310 mm; TAB.: XXXV/4

• **Inv. č. 5699**

NÁLEZ: Květináč; ZAPSÁNO: Dodatečně v srpnu 1935, na nádobě je přilepena cedulka, že nádobu daroval Josef Hladík 5. září 1888; ODEVZDAL/A: Josef Hladík; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, nepatrně dovnitř zatažený. Cca 30 mm pod okrajem je páskové ouško, druhé je zcela uraženo. Mezi oušky jsou dva jazykovitě protáhlé výčnělky. Barva střepu cihlově červená, povrch hrubý. Jedna polovina horního okraje schází; ROZMĚRY: Výška 178 mm, průměr podstavy 76 mm, průměr okraje 162 mm; TAB.: XXXV/5

• **Inv. č. 5700**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská nebo platěnická; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se široce rozevírají ven vychýlené stěny k rovnému okraji. Na okraji je nasazeno páskové ouško, které je v rovině a vede 16 mm pod něj. Barva střepu šedohnědá, místy načervenalá a černá, se stopami po tuhování. Nádoba prošla žářem. Jedna čtvrtina okraje schází. V koflíku jsou uloženy úlomky kostí. Bez

ozdob; ROZMĚRY: Výška 68 mm, průměr podstavy 74 mm, průměr okraje 149 mm; TAB.: XXXV/6

• **Inv. č. 6493**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek; DATACE: kultura slezská; POPIS: Pouze střep. Od rovné podstavy se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na podhrdlí jsou tři vodorovné rýhy. Na střední výduti dvě skupiny svislých rýh po čtyřech až šesti. Barva střepu nahnědlá. Nádoba prošla žárem. Z nádoby se dochovala necelá polovina; ROZMĚRY: Střep 54 x 90; TAB.: XXXVI/1

• **Inv. č. 6494**

NÁLEZ: Okřínek; ZAPSÁNO: V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se plynule zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na horní a střední výduti jsou tři, špatně viditelné, vodorovné rýhy, pod nimi vlčí zuby. Na spodku tři, téměř neznatelné, vodorovné rýhy. Barva střepu světlehnědá, nádoba prošla žárem. Přes polovinu hrdla schází; ROZMĚRY: Výška 52 mm, průměr podstavy 25 mm, průměr maximální výduti 81 mm, průměr okraje ? mm; TAB.: XXXVI/2

• **Inv. č. 6495**

NÁLEZ: Okřínek; ZAPSÁNO: V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se plynule zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na horní a střední výduti jsou tři vodorovné rýhy, pod nimi vlčí zuby. Na spodku dvě vodorovné rýhy. Barva střepu světlehnědá, nádoba prošla žárem. Přes polovinu nádobky schází; ROZMĚRY: Střep 75 x 42; TAB.: XXXVI/3

• **Inv. č. 6496**

NÁLEZ: Okřínek; **ZAPSÁNO:** V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; **ODEVZDAL/A:** Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; **DATAČE:** kultura slezská; **POPIS:** Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se plynule zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na spodní části hrdla jsou tři vodorovné rýhy. Na horní a střední výduti jsou dvě skupiny půlobloučků ze čtyř mělkých rýh, mezi nimi tři skupiny svislých rýh po třech. Barva střepu světlehnědá, nádoba prošla žářem. Jedna třetina nádoby schází; **ROZMĚRY:** Výška 69 mm, průměr podstavy 20 mm, průměr maximální výduti 91, průměr okraje ? mm; **TAB.:** XXXVI/4

• **Inv. č. 6497**

NÁLEZ: Amforka; **ZAPSÁNO:** V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; **ODEVZDAL/A:** Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; **DATAČE:** kultura slezská; **POPIS:** Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na spodním hrdle jsou čtyři vodorovné rýhy. Na střední výduti dvě skupiny svislých žlábků po čtyřech až šesti. Barva střepu hnědá, s tuhováním. Nádoba pravděpodobně prošla žářem. Skoro polovina nádoby schází a zbytek je slepován; **ROZMĚRY:** Výška 44 mm, průměr podstavy 19, průměr maximální výduti 68 mm, průměr okraje ? mm; **TAB.:** XXXVI/5

• **Inv. č. 6498**

NÁLEZ: Okřínek; **ZAPSÁNO:** V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; **ODEVZDAL/A:** Pravděpodobně Muzejní spolek; **DATAČE:** kultura slezská; **POPIS:** Pouze střep. Dochovala se necelá polovina výdutě a malá část hrdla. Na střední výduti jsou vlčí zuby. Nad nimi dvě vodorovné rýhy a linie krátkých, šikmých šraf. Pod vlčími zuby jsou čtyři vodorovné rýhy. Barva střepu hnědá, na povrchu tuhování. Nádoba prošla žářem a dochovaná část je slepovaná; **ROZMĚRY:** Střep 54 x 90; **TAB.:** XXXVI/6

• **Inv. č. 6499**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na spodním hrdle jsou tři vodorovné rýhy, nad nimi skupina šikmých trásní po dvanácti. Na střední výduti jsou tři skupiny svislých žlábků po třech. Barva střepu hnědá, s tuhováním. Přes polovinu nádoby schází, slepováno; ROZMĚRY: Střep 42 x 64 mm; TAB.: XXXVI/7

• **Inv. č. 6500**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na spodním hrdle jsou tři vodorovné rýhy. Na maximální výduti jsou dvě linie šikmých trásní, tvořících „šipky“. Na střední výduti jsou čtyři vodorovné rýhy a na spodku vodorovné rýhy tři. Přes polovinu nádoby schází. Barva střepu hnědá, se stopami tuhování. Nádoba prošla žářem; ROZMĚRY: Výška 69 mm, průměr podstavy 40 mm, průměr maximální výduti ? mm, průměr okraje ? mm; TAB.: XXXVI/8

• **Inv. č. 6501**

NÁLEZ: Okřín; ZAPSÁNO: V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Okřínovitá nádoby plynulé profilace. Od rovné, okrouhlé podstavy, mírně odsazené, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se plynule zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Bez ozdob. Barva hlíny šedohnědá, se stopami tuhování. Nádoba prošla žářem a je slepovaná. V okřínu je uloženo větší množství kostí; ROZMĚRY: Výška 166 mm, průměr podstavy 103 mm, průměr maximální výduti 238 mm, průměr okraje 169 mm; TAB.: XXXVII/1

• **Inv. č. 6502**

NÁLEZ: Hrneček; ZAPSÁNO: V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Cca 24 mm pod horním okrajem je nasazeno páskové ouško s vodorovným otvorem. Na maximální výduti, nad nimi dvě skupiny trojúhelníků po třech. Na střední výduti je pět vodorovných rýh a nad podstavou jsou rýhy tři. Barva střepu hnědá, povrch tuhován. Zhruba jedna třetina nádoby schází a je doplněna sádro. Nádoba prošla žářem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 126 mm, průměr podstavy 71 mm, průměr maximální výduti 145 mm, průměr okraje 146 mm; TAB.: XXXVII/2

• **Inv. č. 6503**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se ostře zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na rozhraní hrdla a těla je jedno páskové ouško, druhé je celé uraženo. Na spodní části hrdla jsou čtyři vodorovné rýhy, nad nimi dvě skupiny šikmých trásní. Na výduti je pět skupin svislých žlábků po čtyřech až pěti, čtyři skupiny půlobloučků tvořených ze třech žlábků a osm čokovitých důlků. Barva střepu nahnědlá, stopy tuhování. Jedna třetina hrdla schází a je doplněna sádro. Nádoba prošla žářem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 92 mm, průměr podstavy 42 mm, průměr maximální výduti 148 mm, průměr okraje 116 mm; TAB.: XXXVII/3

• **Inv. č. 6504**

NÁLEZ: Květináč; ZAPSÁNO: V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská nebo platěnická; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, nepatrně dovnitř zatažený. Na spodní polovině těla je patrné prstování. Cca 18 mm pod okrajem jsou dva polokulovité výčnělky, mezi

nimi dva jazykovitě protáhlé výčnělky. Barva hlíny světlehnědá, povrch hrubý a nerovný. Zhruba jedna třetina spodku schází. Nádobu prošla žárem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 118 mm, průměr podstavy 100 mm, průměr okraje 151 mm; TAB.: XXXVII/4

• **Inv. č. 6506**

NÁLEZ: Miska; ZAPSÁNO: V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na spodní části hrdla jsou tři vodorovné rýhy. Pod maximální výduti je pět vodorovných rýh. Nad podstavou je pět mělkých, vodorovných žlábků. Barva střepu šedohnědá, povrch hladký a tuhovaný. Zhruba jedna třetina nádoby schází je doplněna sádrou. Miska prošla žárem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 87 mm, průměr podstavy 48 mm, průměr maximální výduti 162 mm, průměr okraje 163 mm; TAB.: XXXVII/5

• **Inv. č. 6507**

NÁLEZ: Okřín; ZAPSÁNO: V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Okřínovitá nádoby plynulé profilace. Od rovné, okrouhlé podstavy, mírně odsazené, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se plynule zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Bez ozdob. Barva hlíny šedohnědá se stopami tuhování. Zhruba jedna polovina hrdla schází. Nádobu prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 170 mm, průměr podstavy 110 mm, průměr maximální výduti 224 mm, průměr okraje cca 155 mm; TAB.: XXXVII/6

• **Inv. č. 6510**

NÁLEZ: Okřínek; ZAPSÁNO: V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Okřínovitá nádoba plynulé profilace. Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce

rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Bez ozdob. Barva střepu hnědá se stopami po tuhování. Nádoba prošla žárem a je slepovaná. Okraj ze dvou třetin schází a je doplněn sádrou; ROZMĚRY: Výška 103 mm, průměr podstavy 37 mm, průměr maximální výduti 135 mm, průměr okraje 102 mm; TAB.: XXXVIII/1

• **Inv. č. 6512**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 23 mm pod něj. Barva na vnější straně světlehnědá, na vnitřní straně černá se stopami tuhování. Nádoba prošla žárem. Okraj má výrazný oválný tvar a na jednom místě je nepatrně poškozen. Bez ozdob; ROZMĚRY: Výška 89 mm, průměr podstavy 54 mm, průměr okraje 130 až 153 mm; TAB.: XXXVIII/2

• **Inv. č. 6515**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vychýlené stěny k oblé maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na okraji bylo nasazeno páskové ouško, které vedlo 19 mm pod něj, zbyl z něho pouze pahýl. Na spodním hrdle je pět vodorovných rýh. Pod maximální výduti jsou dvě vodorovné rýhy. Na spodku také tři vodorovné rýhy. Nádoba je slepována, zhruba jedna třetina schází a je doplněna sádrou. Povrch je silně poškrábán. Barva na vnější straně šedohnědá, na hrdle a vnitřní straně stopy po tuhování. Nádoba prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 52 mm, průměr podstavy 35 mm, průměr maximální výduti 117 mm, průměr okraje 102 až 116 mm; TAB.: XXXVIII/3

• **Inv. č. 6516**

NÁLEZ: Okřín; ZAPSÁNO: V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté. Zhruba polovina hrdla schází. Bez ozdob. Barva střepu hnědá, místy tmavošedá, stopy po tuhování. Nádobu prošla žárem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 125 mm, průměr podstavy 69 mm, průměr maximální výduti 159 mm, průměr okraje 116 mm; TAB.: XXXVIII/4

• **Inv. č. 6517**

NÁLEZ: Grafitová hruška; ZAPSÁNO: V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: (slezská nebo platěnická); POPIS: Kotouč přírodní tuhy. Na horní straně je ve středu prohlouben v důlek, v němž jsou stopy po mletí tuhy.; ROZMĚRY: Průměr 160 mm, tloušťka až 66 mm; TAB.: XXXVIII/5

• **Inv. č. 6518**

NÁLEZ: Mísa; ZAPSÁNO: V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská nebo platěnická; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na okraji jsou tři jazykovité výběžky. Na maximální výduti je malé, páskové ouško s vodorovným otvorem. Barva střepu šedohnědá, se stopami tuhování. Nádobu prošla žárem a je slepovaná. Zhruba jedna třetina nádoby schází a je doplněna sádrou; ROZMĚRY: Výška 110 mm, průměr podstavy 76 mm, průměr maximální výduti 201 mm, průměr okraje 198 mm; TAB.: XXXIX/1

• **Inv. č. 6520**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální

výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na spodní části hrdla jsou čtyři vodorovné rýhy, nad nimi čtyři skupiny krátkých, šikmých trásní. Na výduti se střídají tři skupiny svislých rýh po třech a čtyři půloblouky, každý ze čtyř rýh. Barva střepu tmavohnědá, povrch tuhován. Nádoba prošla žářem; ROZMĚRY: Výška 80 mm, průměr podstavy 31 mm, průměr maximální výduti 110 mm, průměr okraje 84 mm; TAB.: XXXIX/2

• **Inv. č. 6522**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se ostře zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na spodní části hrdla jsou dvě vodorovné rýhy. Na výduti jsou čtyři skupiny svislých rýh po dvou a čtyři čočkovité důlky. Na spodku jsou tři vodorovné rýhy. Barva střepu šedohnědá, zbytky tuhování. Nádoba prošla žářem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 91 mm, průměr podstavy 48 mm, průměr maximální výduti 119 mm, průměr okraje 94 mm; TAB.: XXXIX/3

• **Inv. č. 6523**

NÁLEZ: Okřínek; ZAPSÁNO: V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na spodní části hrdla je šest vodorovných rýh, nad nimi dvě skupiny svislých rýžek. Na střední výduti jsou kolem celého obvodu vlčí zuby. Pod nimi tři vodorovné rýhy, linie svislých rýžek a zakončují to dvě vodorovné rýhy. Barva střepu žlutohnědá, povrch místy oprýskán. Nádoba prošla žářem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 107 mm, průměr podstavy 44 mm, průměr maximální výduti 144 mm, průměr okraje 101 mm; TAB.: XXXIX/4

• **Inv. č. 6525**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně

Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura lužická nebo slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je vyšší, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na rozhraní hrdla a těla jsou dvě pásková ouška. Na horní výduti je kolem celého obvodu šest mělkých, čočkovitých důlků. Barva střepu šedohnědá, zbytky tuhování. Okraj na dvou místech nepatrně poškozen. Nádobu prošla žárem; ROZMĚRY: Výška 115 mm, průměr podstavy 85 mm, průměr maximální výduti 173 mm, průměr okraje 115 mm; TAB.: XXXIX/5

• **Inv. č. 6526**

NÁLEZ: Džbán; ZAPSÁNO: V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: Kultura lužická; POPIS: Od okrouhlé, odsazené podstavy se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se ostře zužují k hrdlu. Hrdlo je vysoké, dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na horní výduti bylo nasazeno páskové ouško, které je celé uraženo. Na výduti jsou kolem celého obvodu šikmé, mělké žlábkové. Barva střepu šedohnědá se stopami po tuhování, povrch hladký. Téměř polovina nádoby schází, část hrdla doplněno sádro⁶⁴; ROZMĚRY: Výška 123 mm, průměr podstavy 63 mm, průměr maximální výduti 171 mm, průměr okraje cca 150 mm; TAB.: XL/1

• **Inv. č. 6527**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura lužická nebo slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je poměrně vysoké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na rozhraní hrdla a těla jsou dvě pásková ouška, z jednoho zbývají pouze malé pahýly. Barva střepu šedohnědá, povrch hladký se stopami tuhování. Dvě třetiny okraje schází. Nádobu prošla žárem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 139 mm, průměr podstavy 78 mm, průměr maximální výduti 182 mm, průměr okraje 128 mm; TAB.: XL/2

⁶⁴ Podle staré katalogizační karty byla nádoba doplněna sádro celá.

• **Inv. č. 6528**

NÁLEZ: Mísa; ZAPSÁNO: V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od rovné, okrouhlé podstavy, mírně odsazené, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž je ostře odsazeno hrdlo. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na maximální výduti je nasazeno páskové ouško, druhé je zcela uražené. Barva střepu šedohnědá, zbytky tuhování. Zhruba jedna čtvrtina nádoby schází a je doplněna sádrou. Nádoba prošla žářem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 119 mm, průměr podstavy 83 mm, průměr maximální výduti 216 mm, průměr okraje 218 mm; TAB.: XL/3

• **Inv. č. 6529**

NÁLEZ: Okřínek; ZAPSÁNO: V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Okřínovitá nádoba plynulé profilace. Od rovné podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně ven vychýlený. Bez ozdob. Barva střepu světlehnědá, se stopami tuhování. Nádoba prošla žářem. Okraj je na jednom místě nepatrně porušen, zhruba jedna třetina nádoby schází a je doplněna sádrou; ROZMĚRY: Výška 68 mm, průměr podstavy 36 mm, průměr okraje 77 mm; TAB.: XL/4

• **Inv. č. 6530**

NÁLEZ: Okřín; ZAPSÁNO: V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATAČE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Bez ozdob. Barva střepu hnědá, místy tmavošedá. Nádoba prošla žářem a je slepovaná. Povrch hladký; ROZMĚRY: Výška 208 mm, průměr podstavy 108 mm, průměr maximální výduti 267 mm, průměr okraje 194 mm; TAB.: XL/5

• **Inv. č. 6531**

NÁLEZ: Koflík; ZAPSÁNO: V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: lužická nebo slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k okraji. Okraj je rovný, mírně dovnitř zatažený. Zhruba 30 mm pod horním okrajem je nasazeno páskové ouško s vodorovným otvorem. Bez ozdob. Barva na vnější straně hnědá, na vnitřní straně černá se stopami tuhování. Zhruba jedna polovina nádoby schází a je doplněna sádro. Nádoba prošla žářem a je slepovaná; ROZMĚRY: Výška 123 mm, průměr podstavy 93 mm, průměr okraje 240 mm; TAB.: XL/6

• **Inv. č. 6532**

NÁLEZ: Amforka; ZAPSÁNO: V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Od okrouhlé podstavy, ve středu mírně dovnitř prohnuté, se rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž se zužují k hrdlu. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na rozhraní hrdla a těla jsou dvě pásková ouška, mezi nimi tři rýhy a nad nimi linie vrypů. Na výduti je jedenáct skupin svislých rýh po dvou až čtyřech a mezi nimi osmnáct žlábků. Barva střepu hnědá, zbytky tuhování. Nádoba prošla žářem a je slepovaná. Téměř celé hrdlo schází a je doplněno sádro; ROZMĚRY: Výška 98 mm, průměr podstavy 48 mm, průměr maximální výduti 138 mm, průměr okraje 98 mm; TAB.: XL/7

• **Inv. č. 6533**

NÁLEZ: Mísa; ZAPSÁNO: V říjnu 1935, předmět byl ve sbírce mezi měnickými artefakty již v roce 1903 nebo dříve; ODEVZDAL/A: Pravděpodobně Muzejní spolek, bez údajů; DATACE: kultura slezská nebo platěnická; POPIS: Od okrouhlé podstavy se široce rozevírají ven vyklenuté stěny k maximální výduti, od níž je odsazeno hrdlo. Hrdlo je nízké, mírně dovnitř prohnuté a s okrajem ven vychýleným. Na maximální výduti je nasazeno malé, tunelovité ouško s vodorovným otvorem. Na okraji jsou tři jazykovité výčnělky. Barva na vnější straně šedohnědá, vnitřní strana tuhovaná. Nádoba prošla žářem a je slepovaná. Zhruba jedna pětina nádoby chybí a je doplněna sádro; ROZMĚRY: Výška 87 mm,

průměr podstavy 66 mm, průměr maximální výduti 219 mm, průměr okraje 217 mm; TAB.: XLI/1

10.2 Předměty sporného původu

V této kapitole jsou zařazeny předměty, které byly uloženy v muzeu mezi měnickými artefakty, avšak bez inventárních čísel – buď nebyly zapsány vůbec, nebo během let byla čísla nějakým způsobem odstraněna či se odrolila. V roce 1979 zpracoval Jaroslav Prokop dva katalogy „Dosud neevidovaných předmětů“ (archiv MMNB, interní katalogizace), kterým při jeho nástupu do muzea chyběla inventární čísla, ať už z jakéhokoli důvodu. Jaroslav Prokop u řady artefaktů dohledal původní čísla⁶⁵, u mnoha se to již nepovedlo, proto dostaly čísla nová a tak s jistotou nemůžeme říci, že se jedná o předměty z Měníku (ačkoli byly uloženy s ostatními měnickými artefakty).

• Inv. č. 2740

NÁLEZ: Jehlice; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Bronzová jehlice s vázičkovitou hlavicí. Pod hlavicí je rytá výzdoba – skupiny rýh kolem obvodu těla a mezi nimi krokvice, celkem čtyři skupiny rýh a tři skupiny krokvic. Výzdoba je pouze na zhruba horní třetině těla, zbytek jehlice je hladký a prostý. Jehlice není úplná, schází dolní část těla. Na povrchu silná vrstva patiny s porušenými místy; ROZMĚRY: Celková délka 84 mm, délka těla 78 mm, průměr krčku 4 mm, průměr hlavice 3 mm; TAB.: XLI/2

• Inv. č. 2741

NÁLEZ: Jehlice; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Bronzová jehlice s vázičkovitou hlavicí. Pod hlavicí je rytá výzdoba – skupiny rýh kolem obvodu těla a mezi nimi krokvice, celkem čtyři skupiny rýh a tři skupiny krokvic. Ve druhé třetině těla jsou kolem obvodu dvě rýhy, povrch zbytku jehlice je hladký a prostý. Jehlici schází špička těla.

⁶⁵ Tyto artefakty jsem zařadila do katalogu s "nálezy prokazatelně z měnického pohřebiště".

Na povrchu silná vrstva patiny s porušenými místy; ROZMĚRY: Celková délka 138 mm, délka těla 133 mm, průměr krčku 5 mm, průměr hlavice 7 mm; TAB.: XLI/3

• **Inv. č. 2742**

NÁLEZ: Jehlice; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Bronzová s hřebíkovitou hlavicí. Pod hlavicí je rytá výzdoba – skupina rýh kolem obvodu těla, na několika místech velmi špatně viditelné. Výzdoba je v horní třetině těla, zbytek jehlice je hladký a prostý. Na povrchu silná vrstva patiny s porušenými místy; ROZMĚRY: Celková délka 84 mm, délka těla 81 mm, průměr krčku 5 mm, průměr hlavice 8 mm; TAB.: XLI/4

• **Inv. č. 2744**

NÁLEZ: Jehlice; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Bronzová jehlice s vázičkovitou hlavicí. Pod hlavicí je rytá výzdoba – skupiny rýh a mezi nimi krokvice, výzdoba je velmi špatně viditelná, některé části nejsou již vidět vůbec. Výzdoba je v horní třetině těla, zbytek jehlice je hladký a prostý. Hlavice je poškozena, ale i tak jsou na ni znatelné dva výběžky. Na povrchu silná vrstva patiny s poškozenými částmi. Jehlice je odlomena v dolní části těla, schází špička; ROZMĚRY: Celková délka 95 mm, délka těla 89 mm, průměr krčku 4 mm, průměr hlavice 8 mm; TAB.: XLI/5

• **Inv. č. 2745**

NÁLEZ: Jehlice; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATACE: kultura lužická; POPIS: Bronzová jehlice s kyjovitou hlavicí. Povrch je hladký a prostý, bez ozdob. Na povrchu silná vrstva patiny; ROZMĚRY: Celková délka 129 mm, délka těla 122 mm, průměr krčku 4 mm, průměr hlavice 5 mm; TAB.: XLI/6

• **Inv. č. 2747**

NÁLEZ: Jehlice; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATACE: kultura lužická až platěnická; POPIS: Bronzová jehlice bez hlavice. Pravděpodobně je uražena jen samotná hlavice. Od rozšířeného krčku je rytá výzdoba – skupiny rýh kolem obvodu těla a mezi nimi skupiny krokvic, celkem pět skupin rýh a pět skupin krokvic. Výzdoba je v horní čtvrtině těla, zbytek jehlice je

hladký a prostý. Na povrchu souvislá vrstva patiny; ROZMĚRY: Celková délka ? mm, délka těla 133 mm, průměr krčku 3 mm, průměr hlavice ? mm; TAB.: XLII/1

• **Inv. č. 2748**

NÁLEZ: Nákrčník; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Část bronzového nákrčníku. Dochovala se necelá polovina. Nákrčník je po celé délce tordovaný, s jednoduchým koncem, který je zúžený a rovně odříznutý. Na povrchu silná vrstva patiny, s poškozenými místy; ROZMĚRY: Délka 129 mm, šířka 1 až 4 mm; TAB.: XLII/2

• **Inv. č. 2750**

NÁLEZ: Jehlice; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATACE: kultura lužická; POPIS: Část bronzové jehlice s vřetenovitou hlavicí. Jehlice není úplná, přes polovinu těla schází. Povrch je hladký a prostý, bez ozdob. Na povrchu silná vrstva patiny; ROZMĚRY: Celková délka 51 mm, délka těla 45 mm, průměr krčku 4 mm, průměr hlavice 5 mm; TAB.: XLII/3

• **Inv. č. 2751**

NÁLEZ: Jehlice; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATACE: kultura lužická; POPIS: Část bronzové jehlice s vřetenovitou hlavicí. Jehlice není úplná, přes polovinu těla schází. Pod hlavicí je rytá výzdoba – skupiny rýh kolem obvodu těla a mezi nimi skupiny krokvic, celkem pět skupin rýh a pět skupin krokvic, některá místa jsou špatně znatelná. Zbylá část těla je hladká a prostá. Na povrchu souvislá vrstva patiny; ROZMĚRY: Celková délka 61 mm, délka těla 48 mm, průměr krčku 3 mm, průměr hlavice 4 mm; TAB.: XLII/4

• **Inv. č. 2752**

NÁLEZ: Jehlice; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATACE: kultura lužická; POPIS: Část bronzové jehlice s vřetenovitou hlavicí. Jehlice není úplná, přes polovinu těla schází. Pod hlavicí je rytá výzdoba – skupina rýh kolem obvodu těla. Zbylá část těla je hladká a prostá. Na povrchu souvislá vrstva patiny; ROZMĚRY: Celková délka 55 mm, délka těla 44 mm, průměr krčku 2 mm, průměr hlavice 3 mm; TAB.: XLII/5

• **Inv. č. 2753**

NÁLEZ: Jehlice; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATACE: kultura lužická nebo slezská; POPIS: Část bronzové jehlice v hřebíkovitou hlavicí. Jehlice není úplná, přes polovinu těla schází. Pod hlavicí je rytá výzdoba – skupina rýh kolem obvodu těla, cekem tři skupiny rýh. Zbylá část těla je hladká a prostá. Na povrchu souvislá vrstva patiny, s jedním výrazně porušeným místem; ROZMĚRY: Celková délka 56 mm, délka těla 53 mm, průměr krčku 3 mm, průměr hlavice 5 mm; TAB.: XLII/6

• **Inv. č. 2754**

NÁLEZ: Jehlice; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Část bronzové jehlice s vázičkovitou hlavicí. Jehlice není úplná, přes polovinu těla schází a hlavice je značně otlučena. Povrch je hladký a prostý, bez ozdob. Na povrchu silná vrstva patiny, s porušenými místy; ROZMĚRY: Celková délka 40 mm, délka těla 35 mm, průměr krčku 3 mm, průměr hlavice 4 mm; TAB.: XLII/7

• **Inv. č. 2759**

NÁLEZ: Jehlice; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Část bronzové jehlice s vázičkovitou hlavicí. Jehlice není úplná, přes polovinu těla schází. Pod hlavicí je rytá výzdoba – jedna skupina krokvic kolem obvodu těla. Povrch je jinak hladký a prostý. Na povrchu silná vrstva patiny; ROZMĚRY: Celková délka 37 mm, délka těla 32 mm, průměr krčku 4 mm, průměr hlavice 8 mm; TAB.: XLII/8

• **Inv. č. 2760**

NÁLEZ: Jehlice; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATACE: kultura lužická nebo slezská; POPIS: Část bronzové jehlice s hřebíkovitou hlavicí. Jehlice není úplná, přes polovinu těla schází a dochovaná část je značně poškozena. Povrch je hladký a prostý, bez ozdob. Na povrchu silná vrstva patiny, s porušenými místy; ROZMĚRY: Celková délka 27 mm, délka těla 25 mm, průměr krčku 3 mm, průměr hlavice 7 mm; TAB.: XLII/9

• **Inv. č. 2761**

NÁLEZ: Jehlice; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATACE: doba bronzová obecně; POPIS: Část bronzové jehlice s hlavicí úzce roztepanou a svinutou do očka. Jehlice není úplná, přes polovinu těla schází. Povrch je hladký a prostý, bez ozdob. Na povrchu silná vrstva patiny; ROZMĚRY: Celková délka 29 mm, délka těla 25 mm, průměr krčku 3 mm, průměr hlavice 6 mm; TAB.: XLII/10

• **Inv. č. 2762**

NÁLEZ: Jehlice; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATACE: doba bronzová obecně; POPIS: Část bronzové jehlice s hlavicí úzce roztepanou a svinutou do očka. Jehlice není úplná, schází cca dvě třetiny těla. Povrch je hladký a prostý, bez ozdob. Na povrchu silná vrstva patiny, s porušenými místy; ROZMĚRY: Celková délka 15 mm, délka těla 9 mm, průměr krčku 3 mm, průměr hlavice 6 mm; TAB.: XLII/11

• **Inv. č. 2763**

NÁLEZ: Jehlice; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Část bronzové jehlice s vázičkovitou hlavicí. Jehlice není úplná, zhruba tři čtvrtiny schází. Na spodní části hlavice jsou kolem celého obvodu ryté třásně, zbytek dochované jehlice má hladký a prostý povrch. Na povrchu je silná vrstva patiny, s porušenými místy; ROZMĚRY: Celková délka 20 mm, délka těla 11 mm, průměr krčku 3 mm, průměr hlavice 7 mm; TAB.: XLII/12

• **Inv. č. 2765**

NÁLEZ: Jehlice; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATACE: kultura slezská; POPIS: Část bronzové jehlice. Dochovala se pouze vázičkovitá hlavice. Povrch hladký a prostý, bez ozdob. Na povrchu je silná vrstva patiny; ROZMĚRY: Celková délka 14 mm, délka těla ? mm, průměr krčku 3 mm, průměr hlavice 10 mm; TAB.: XLII/13

• **Inv. č. 2783**

NÁLEZ: Jehlice; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů; DATACE: kultura lužická až platěnická; POPIS: Zlomky bronzových jehlic. Jedná se o malé zlomky z různých částí těl jehlic, všechny jsou bez hlavic. Celkem je pod jedním inventárním číslem zapsáno 31 fragmentů. Povrchy jsou hladké a prosté, bez

ozdob. Na povrchu všech je silná vrstva patiny, s různě poškozenými místy;
ROZMĚRY: Celková délka od 7 do 33 mm, délka těla ? mm, průměr krčku ? mm,
průměr hlavice ? mm; TAB.: nevyobrazeno

• **Inv. č. 2786**

NÁLEZ: Jehlice; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů;
DATAČE: kultura lužická až platěnická; POPIS: Zlomky bronzových jehlic. Jedná
se o menší zlomky z různých částí těl jehlic, všechny jsou bez hlavic. Celkem je pod
jedním inventárním číslem zapsáno 17 fragmentů. Povrchy jsou hladké a prosté, bez
ozdob. Na povrchu všech je silná vrstva patiny, s různě poškozenými místy;
ROZMĚRY: Celková délka od 34 po 63 mm, délka těla ? mm, průměr krčku ? mm,
průměr hlavice ? mm; TAB.: nevyobrazeno

• **Inv. č. 2809**

NÁLEZ: Jehlice; ZAPSÁNO: Dodatečně v roce 1979; ODEVZDAL/A: Bez údajů;
DATAČE: kultura lužická až platěnická; POPIS: Zlomky bronzových jehlic. Jedná
se o větší fragmenty z různých částí těl jehlic, všechny jsou bez hlavic. Celkem je
pod jedním inventárním číslem zapsáno 17 zlomků. Povrchy jsou hladké a prosté,
bez ozdob. Na povrchu je silná vrstva patiny, s různě poškozenými místy;
ROZMĚRY: Celková délka od 64 po 131 mm, délka těla ? mm, průměr krčku ? mm,
průměr hlavice ? mm; TAB.: nevyobrazeno

10.3 Předměty nedochované

V této kapitole jsem původně zamýšlela sestavit katalogový seznam
měnických artefaktů, které byly zapsány do přírůstkového inventáře a nedochovaly
se. Od tohoto záměru jsem upustila, poněvadž nebylo v mých silách zrekonstruovat
množství a skladbu nedochovaných předmětů.

V přírůstkové knize jsou vesměs jen strohé zápisy, které uvádějí v kolonce
Nález informace typu: „slezská nádobka“, „slezský hrob“, „předměty měnické“ či
„měnický hrob“. Není u nich však již uvedeno, o jakou nádobu se přesně jednalo,
nebo jaký počet artefaktů byl z hrobu vyňat. V *Přírůstkové knize I* je 47 záznamů
z let 1890-1937, týkajících se měnických artefaktů, které se do dnešních dnů
nedochovaly. Více informací poskytly vyřazené katalogizační karty, na kterých

jsem dohledala 86 předmětů⁶⁶. Ale poněvadž na nich nejsou fotografie (nebo alespoň číslo negativu) a popisy jsou velmi stručné, tak se nedalo určit, zda se jednalo skutečně např. o misku, a ne o koflík.

Uvádím zde proto jen hrubý výčet, jak to je uvedeno v *Přírůstkové knize I* a na starých katalogizačních kartách: inv. č. 184 *slezský hrob*, inv. č. 1742/4 *baňaté osudí*, inv. č. 1743/2 *okřín*, inv. č. 1743/3 *okřín*, inv. č. 1743/6 *neúplná nádobka*, inv. č. 1743/7 *neúplná nádobka*, inv. č. 1744/5 *osudí*, inv. č. 1744/6 *osudí*, inv. č. 1744/7 *osudí*, inv. č. 1744/8 *neúplné osudí*, inv. č. 1745 *džbáněk*, inv. č. 1745/3 *poklice*, inv. č. 1746/4 *nádobka z kruhu*, inv. č. 1746/5 *nádobka z kruhu*, inv. č. 1746/6-7 *dvě části nádoby*, inv. č. 1748/f *květináč*, inv. č. 1749/1 *koflíček s ouškem zdob. tuhovaný*, inv. č. 1749/13 *koflík s ouškem*, inv. č. 1749/14 *část koflíku s uraženým ouškem*, inv. č. 1749/16 *miska*, inv. č. 1973/3 *bronzová jehlice*, inv. č. 2500 *nástroj ve tvaru listu*, inv. č. 2507 *sekerka*, inv. č. 2511 *jehlice*, inv. č. 2667 *korálek*, inv. č. 2847 *dvojkonická nádobka neúplná*, inv. č. 2848 *dvojkonická nádobka*, inv. č. 2849 *dvojkonická nádobka neúplná*, inv. č. 2850 *dvojkonická nádobka neúplná*, inv. č. 2851 *neúplný střep dvojkonické nádoby*, inv. č. 2852 *okraj porušený*, inv. č. 2854 *dva střepy z dvojkonické nádoby*, 3629 *okřín*, inv. č. 3630 *část bronzové jehlice*, inv. č. 3631 *část bronzového náramku*, inv. č. 3632 *svitek bronzového drátu*, inv. č. 3633 *dva stočené bronzové kroužky*, inv. č. 3634 *okřínek tuhovaný poškozený*, inv. č. 3635 *okřínek tuhovaný poškozený*, inv. č. 3636 *části nádob (tří krabice)*, inv. č. 5381 *slezský okřínek*, inv. č. 5384 *slezský koflík*, inv. č. 5386 *slezská řehtačka*, inv. č. 5391 *slezská řehtačka*, inv. č. 5393 *slezský koflík*, inv. č. 5396 *slezské osudí*, inv. č. 5405 *malá amforka*, inv. č. 5410 *slezský okřínek*, inv. č. 5418 *slezská miska*, inv. č. 5419 *slezská miska*, inv. č. 5420 *slezský baňatý okřínek*, inv. č. 5421 *naběračka*, inv. č. 5438 *naběračka neúplná*, inv. č. 5493 *koflíček*, inv. č. 5495 *slezská miska*, inv. č. 5500 *slezský květináč neúplný*, inv. č. 5518 *květináč*, inv. č. 5521 *baňatý květináč*, inv. č. 5531 *hoření část mísy*, inv. č. 5532 *miska neúplná*, inv. č. 5533 *slezská miska neúplná*, inv. č. 5534 *mistička*, inv. č. 5535 *baňatý okřínek neúplný*, inv. č. 5536 *část slezské misky*, inv. č. 5537 *střep baňatého okraje mísy*, inv. č. 5538 *slezská miska neúplná*, inv. č. 5542 *slezský baňatý okřínek*, inv. č. 5558 *koflík slezský*, inv. č. 5559 *koflík*, inv. č. 5566 *koflík*,

⁶⁶ Počet se liší z toho důvodu, že v *Přírůstkové knize* je pod jedním zápisem uvedeno až pět předmětů.

inv. č. 5570 *amfora*, inv. č. 5585 *slezský květináč*, inv. č. 5594 *slezský květináč*, inv. č. 5595 *slezský květináč*, inv. č. 5697 *baňatý okřínek*, inv. č. 5698 *amforka*, inv. č. 6505 *mísa*, inv. č. 6508 *okřín*, inv. č. 6509 *okřín*, inv. č. 6513 *velká amfora*, inv. č. 6514 *mistička*, inv. č. 6519 *hrneček*, inv. č. 6524 *baňatý okřínek*.

11. DISKUZE

Ve sbírce Městského muzea Nový Bydžov se z pohřebiště Měník I dochovalo a v katalogu práce je popsáno 411 předmětů pod 327 inventárními čísly (obr. 17). Z pohledu materiálového (obr. 18) je nejvíce předmětů z hlíny; dominují keramické nádoby, které se dochovaly v počtu 281 kusů. Počet by byl vyšší, ale z práce jsem nakonec vynechala tři krabice čítající 159 střepů, které jsou označeny pouze cedulkou *Měník*. Všechny fragmenty jsou nezdobené a v takovém stavu, že se u většiny nedá řádně zjistit, z jaké nádoby jsou. Také jsem z katalogu vynechala 43 kusů přeslenů a 35 kusů závaží (viz kap. 7).

V převážné většině jde o celé nádoby, jen z části poškozené nebo doplněné sádrou. Zhruba v jedné třetině keramického inventáře, pokud nebudeme počítat těch 159 střepů, se dochovala polovina nebo menší část nádoby. Nejvíce zastoupené jsou koflíky - 94 kusů a amforky – 62 kusů. Následují okřínky – 35 kusů a květináče 32 kusů.

Vedle nádob tvoří početnou část diskutabilní skupina bronzových artefaktů (viz kap. 10.3), u kterých jsou často pochybnosti o původu. Ve sbírkové evidenci je 129 předmětů pod 44 inventárními čísly. Nejvíce zastoupené jsou jehlice – 82 kusů, z toho 65 kusů je zapsáno pod 3 inventárními čísly. Druhou početnou skupinou jsou náramky – 7 kusů. Dále 5 korálků, 4 spirálky a 1 ozdoba. Také se dochoval 1 fragment tordovaného nákrčníku.

Podle zápisu z 10. září byly objeveny i železné artefakty. V zápise je poznamenáno, že byla nalezena *část hřebu a železný nůž*. Předměty se však nedochovaly a ani nebyly zapsány do *Přírůstkové knihy I*. Kolik jich bylo celkem, můžeme pouze diskutovat. To samé platí pro předměty z kamene, v *Přírůstkové knize I* jsou uvedeny „*otloukače na kosti*“, ale již není uveden počet a předměty nebyly ani dohledány.

Je na místě, aby do budoucna došlo na podrobné zpracování měnického fondu uloženého v Národním muzeu, kde se nachází dalších 400 inventárních čísel (viz kap. 7). Tak by se mohla vyjasnit identifikace některých předmětů z Alba prof. Hladíka (viz kap. 8.1). Předpokládám však, že nádoby byly do Národního muzea převedeny bez bližších nálezových okolností, jako to je v případě novobydžovské sbírky.

Ačkoliv se jeví soubor z tohoto pohřebiště bohatý a na první pohled se může zdát, že je dokumentace dostatek, uspořádání fondu bylo komplikované. Dochovalo se sice několik dobových článků, ale krom jednoho jsou to spíše zevrubná shrnutí (viz kap. 6.6). Dalším, na první pohled cenným, dokumentačním materiálem byly zápisy Muzejního spolku (viz kap. 8.3.1) a kuratoria (viz kap. 8.3.2). Ukázalo se však, že zápisy jsou poměrně strohé. Nádoby z hrobů byly často shrnovány součtem z jednoho dne a řada z nich se pravděpodobně do muzea ani nedostala či se špatným uložením nedochovala. Proto nebylo možné spárovat nádoby s jednotlivými hroby. Na kresbách od prof. Wolfa (obr. 12) se povedlo identifikovat 8 předmětů – bronzový náramek s hliněným kroužkem (inv. č. 2858), bronzová spirálka (inv. č. 2856), otevřený náramek (inv. č. 2840), jehlice s vázičkovitou hlavicí (inv. č. 2741), jehlice s vřetenovitou hlavicí (inv. č. 2750), jehlice s kyjovitou hlavicí (inv. č. 2745) a fragment nákrčníku (inv. č. 2748) – ale ke kresbě chybí legenda a ani v zápisech se neuvádí, o jakou hlavicí se u jednotlivých jehel jednalo, proto se nedalo určit, ze kterého dne výzkumu předměty pochází. A nešlo tedy ani přiřadit, ke kterému určitému hrobu patří.

Co se týká samotného pohřebiště, můžeme na základě dochované dokumentace říci, že bylo vykopáno 99 hrobů. Prof. Josef Hladík vykopal hrobů 58. Kolik jich odvezl do Prahy, přesně nevíme. Jak bylo uvedeno výše, po jeho smrti se do MMNB dostalo 36 nádob a z prvního roku výzkumu se dochovaly pouze dva květináče (inv. č. 5519 a 5699). V zápisech Muzejního spolku jsou informace nepřesné a někdy chaotické, ale víme, že členové spolku odkryli 41 hrobů, plus „několik dalších“. O celkovém počtu hrobů však můžeme pouze spekulovat. Dá se ale i podle jiných známých pohřebišť ve východních Čechách (Jaroměř; Skalice) předpokládat, že pohřebiště bylo početné – jen v MMNB bylo přes 500 nádob, v Národním muzeu je 400 inventárních čísel, plus několik menších sbírek (viz kap. 7). K tomu se velká řada nádob ani nezaevidovala nebo zničila přímo při výzkumu. Také přesně nevíme, kolik se hrobů zničilo před tím, než bylo pohřebiště oznámeno prof. Hladíkovi (viz kap. 6.3).

Podle dochované skladby nálezů se dá vývoj pohřebiště datovat od mladší fáze lužického období až do střední fáze období platěnického. Dá se tak usuzovat podle dvou ostře profilovaných okřínů (inv. č. 2847 a 2851) až po bohatě zdobené dvě amfory (inv. č. 1744/1, 1744/4).

Největší počet nádob však spadá do mladší a střední fáze slezského období (*Jiráň ed. 2008, 197, Obr. 115; 200, Obr. 117; 202, Obr. 119*). V chronologii některé ostře profilované okřínovité nádoby navazují na tvary lužické (*Jiráň ed. 2008, 199, Obr. 116*) a některé by se daly přiřadit k platěnickým typům (*Vokolek 2008, 89, Obr. 48*). Vít Vokolek však nikdy pro východní Čechy nepublikoval vnitřní dataci pro platěnické období, proto nelze zařadit artefakty do přesnějších fází. Podle dělení na Moravě (*Nekvasil 1993, 351-354*) by se některé typy ke starší fázi platěnického období však daly přiřadit (*Nekvasil 1993, 352, Tab. 231*).

Obdobně se jeví i relativní chronologie podle dochovaných kovových předmětů – k lužické kultuře lze přiřadit tři jehlice se vřetenovitou hlavicí (inv. č. 2750, 2751 a 2752), jehlici s kyjovitou hlavicí (inv. č. 2744). Kulturu slezskou zastupují dvě jehlice s vázičkovitou hlavicí (inv. č. 2740 a 2741) a fragment tordovaného nákrčníku (inv. č. 2748). Pokud přihlédneme k zápisu o nálezu železného nože a kusu drátu (viz. *Zápisy muzejního spolku*), můžeme říci, že i v rámci kovových předmětů pokračovalo pohřebiště až do střední fáze platěnického období (Ha C).

12. ZÁVĚR

Ve východních Čechách byla lidem lužických popelnicových polí osídlena větší část území. Můžeme tedy s rezervou říci, že tato kultura po sobě zanechala dostatečné doklady jejich způsobu života (*Novák 2014, 15*). Bohužel v mnoha případech nepřála pohřebišťům doba objevení či lokalizace.

Tento fakt se týká i pohřebiště u Měníku – Nedostatečná dokumentace a špatné nakládání s předměty lokality uškodilo. Již v první fázi výzkumu mezi sebou soupeřili badatelé o to, kdo vykope více hrobů. Několikrát byla v zápisech Muzejního spolku zmíněna poznámka, že „*kořist byla skrovna*“ a „*bez kovů*“. Těž od začátku docházelo k rozepřím ohledně toho, kdo bude mít primariát na pohřebišti.

Další problém, který nálezům nepřidával, byl ten, že se Muzejní spolek v Novém Bydžově teprve rozvíjel a měl omezené prostory, proto docházelo často k chaotickému vedení výzkumu (viz kap. 6.2). Následné zacházení s vykopanými artefakty je z dnešního pohledu mírně zarážející. Pokud si k tomu připočteme situaci v Městském muzeu (viz kap. Dějiny bádání) můžeme být rádi, že se do dnešních dnů dochoval tento poměrně vysoký počet artefaktů.

I přes tyto problémy je nutno říci, že měnické pohřebiště můžeme řadit k důležitým pramenům v poznání doby bronzové ve Východních Čechách.

13. SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY A PRAMENŮ

Anonym 1888a: Ctěnému občanstvu král. věn. města Nového Bydžova a okolí! Městské muzeum, Bydžovské listy 2, č. 9 (1. 5.), 1.

Anonym 1888b: Starožitnosti, Bydžovské listy 2, č. 12 (15. 6.), 2.

Anonym 1888c: Velké pohanské pohřebiště, Bydžovské listy 2, č. 20 (1. 9.), 3.

Anonym 1903: Úmrtí profesora Eduarda Malého, Bydžovské listy 17, č. 8 (25. 4.), 5.

Anonym 1924: Nový Bydžov, Osvěta lidu 17, č. 16, 11-12.

Anonym 1935: Ředitel měšťanských škol v. v., kustos Historického musea Josef Koudelka čestným občanem města Nového Bydžova, Týden 9, č. 17 (19. 4.), 1.

Anonym 1936: Úmrtí prvního kustoda městského musea a dějepisce našich škol, Týden 10, č. 17 (24. 4.), 2-3.

Baarová, Z. 2007: Platěnické pohřebiště s komorovými hroby v Ostroměři. In: M. Salaš – K. Šabatová (eds.): Doba popelnicových polí a doba halštatská, Brno, 13-33.

Bečvářová, M. 2007: Josef Smolík 1832 – 1915. Česká technika. Nakladatelství ČVUT, Praha.

Bína J. – Demek, J. 2012: Z nížin do hor. Geomorfologické jednotky České republiky. Praha.

Böhm, J. 1937: Základy hallstattské periody v Čechách, Obzor Prehistorický 10, 1-246.

Bošek, V. 1940: Místopis a veřejná správa politického okresu novobydžovského. Nový Bydžov.

Bouzek, J. 1995: The Roots of the Cultures and their Origin. Základy kultur popelnicových polí a jejich počátky, Památky archeologické 86, 146-150.

Demek, J. a kol. 2006: Zeměpisný lexikon ČR – Hory a nížiny. Brno.

Dohnal, V. 1974: Die lausitzer Urnenfelderkultur in Ostmähren. Praha.

Faltysová, H. – Mackovčín, P. – Sedláček, M. a kol. 2002: Královéhradecko. In: P. Mackovčín a M. Sedláček (eds.): Chráněná území ČR, svazek V. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR a EkoCentrum Brno, Praha.

Filip, J. 1932: Příspěvky k poznání mladší doby bronzové v Čechách. I, Památky archeologické a místopisné 38, 14-18.

Filip, J. 1936-37: Popelnicová pole a počátky železné doby v Čechách. Praha.

Filip, J. 1948: Pravěké Československo. Praha.

Filip, J. 1956: Keltové se střední Evropě. Praha.

Filip, J. 1969: Enzyklopädisches Handbuch zur Ur- und Frühgeschichte Europas. Stuttgart.

Hladík, J. 1888: Pravěké pohřebiště u Měníka blíž Nového Bydžova, Světozor 22, č. 50 (2. 11.), 799-800.

Hladík, J. 1888: Pravěké pohřebiště u Měníka blíž Nového Bydžova (Dokončení), Světozor 22, č. 51 (16. 11.), 815-816.

Hladík, J. 1889: Žárové hroby u Měníka, Památky archeologické a místopisné 14, 509-518, 585-596, 643-652.

Hladík, J. 1896: Památky archaeologické a jejich stáří. Přednáška prof. Josefa Hladíka při schůzi učitelského spolku Komenský v Břeclavi, Brno.

Honza, J. 1892: Žárové hroby u Měníka, Památky archeologické a místopisné 15, 291-298.

Honza J. 1893: O nálezu bronzů u Starého Bydžova, Památky archeologické a místopisné 16, 93-96, tab. VII.

Horyna, V. 1968: Vlastivěda Královéhradecka. Kulturní a hospodářský snímek okresu. Hradec Králové.

Jiráň, L. (ed.) 2008: Archeologie pravěkých Čech 5. Doba bronzová. Praha.

Kadava, L. a kol. 2011: Avifauna Novobydžovska a Chlumecka, Panurus 20. Východočeská pobočka České společnosti ornitologické, 105-182.

Kapras, J. 1907: Kniha svědomí města Nového Bydžova z l. 1311 – 1470. Nový Bydžov.

Klecanda, J. 1900: La Tèneské nálezy v Novém Bydžově, Památky archeologické a místopisné 19, 157-160.

Kohout, J. 2013: Regionální historiografie na počátku 21. století s přihlédnutím k regionu východních Čech. Vývoj dějepisectví na Novobydžovsku. Magisterská diplomová práce na Masarykově univerzitě v Brně. Dostupné online: https://is.muni.cz/th/xpzxi/Regionalni_historiografie_na_pocátku_21._století_s_přihlednutím_k_regionu_východních_Čech._Vývoj_dejepisectví_na_Novobydžovsku..pdf. Staženo dne 18. 3. 2019.

Koudelka, J. 1904a: Archeologický nález u Nového Bydžova, Památky archeologické a místopisné 21, 137-140.

Koudelka, J. 1904b: Nález bronzů u Obory, Památky archeologické a místopisné 21, 421-424.

Koudelka, J. 1906: Praehistorické nálezy na Bydžovsku, Památky archeologické a místopisné 22, 199-204.

Koudelka, J. (ed.) 1908a: Dvacet let práce muzea a muzejního spolku v Novém Bydžově. Nový Bydžov.

Koudelka, J. 1908b: V době předhistorické na Bydžovsku. In: J. Koudelka (red.), Dvacet let práce muzea a muzejního spolku v Novém Bydžově, Nový Bydžov, 17-40.

Koudelka, J. 1923: Bydžovské muzeum, Osvěta lidu 26, č. 44 (28. 6.), nestr.

Koudelka, J. 1927: Bydžovsko v pravěku, Národní listy, příloha k č. 42 (12. 2.), 1.

Koudelka, J. 1931: Pohled do pravěku Bydžovska, Týden 5, č. 24 (12. 6.), 1.

Kuča, K. 1995: Chlumecko a Novobydžovsko. Historie a architektonické památky Pocerliní, Kniha I. Hradec Králové.

- Kuča, K. – Musil, F. – Šimůnek, R. 2017:* Historický vývoj města Nového Bydžova. In: R. Šimůnek (red.), Historický atlas měst České republiky 29. Nový Bydžov, Praha.
- Kytlicová, O. 1988:* K sociální struktuře kultur popelnicových polí – Zur sozialen Struktur der Urnenfelderkultur, Památky archeologické 79, 342-389.
- Lüssner, M. 1885:* Archa Bydžovská, Památky archeologické a místopisné 13, 181-186.
- Machová, T. 2019:* Kamenná broušená industrie ve sbírkách muzea v Novém Bydžově. Hradec Králové: Univerzita Hradec Králové. Nepublikovaná diplomová práce. Dostupné online:
<https://theses.cz/id/yqbzkn/STAG90020.pdf?zpet=%2Fvyhledavani%2F%3Fsearch%3Dmachov%C3%A1%20tereza%26start%3D1>. Staženo dne 19. 12. 2019.
- Martinec, V. 1960:* Pohřebiště lužické kultury v Pouchově u Hradce Králové, Archeologické rozhledy 12, 860-902.
- Moucha, V. 1974:* Starobronzový hromadný nález ze Starého Bydžova, Památky archeologické 65, 241-277.
- Moucha, V. 2007:* Hortfunde der frühen Bronzezeit in Böhmen. Praha.
- Moucha, V. 2011:* Poznámky ke starobronzovému depotu ze Starého Bydžova, Archeologie ve středních Čechách 15/1, 217-226.
- Nekvasil, J. 1970:* Konečný vývojový stupeň středního (slezského) období lužické kultury na Moravě, Památky archeologické 61, 15-92.
- Nekvasil, J. 1993:* Platěnická kultura. In: V. Podborský (ed.), Pravěké dějiny Moravy, Brno, 351-358.
- Neuhäuslová, Z. et al. 1998:* Mapa potencionální přirozené vegetace České republiky. Praha.
- Neustupný, J. 1937:* Popelnicová pole v Měníku u Nového Bydžova. Věcný pomník archeologického zájmu J. Hladíka. In: J. Skutil (ed.), Josef Hladík (1845 - 1910) a jeho starožitnická činnost, Brno, 15-17.

- Neustupný, J. 1941: Pohřbívání žehem v pravěku Čech a Moravy. Praha.*
- Neustupný, J. 1960: Pravěk Československa. Praha.*
- Novák, M. 2008: Hradiště doby popelnicových polí ve východních Čechách, Dissertationes archaeologicae Brunenses/Pragensesque, Supplementum 1, 107-122.*
- Novák, M. 2011: Sídliště z mladší doby bronzové a pozdní doby halštatské v Jaroměři, Archeologie východních Čech 2, 43-89.*
- Novák, M. 2014: Pohřebiště z mladší a pozdní doby bronzové v Jaroměři – Čáslavkách, Archeologie východních Čech 7, 15-151.*
- Píč, J. L. 1892: Archeologický výzkum ve středních Čechách. VII. Hroby žárové s popelnicemi podoby lužické u Měníku, Památky archeologické a místopisné 15, 513-514*
- Píč, J. L. 1902: Starožitnosti země České. Kostrové hroby s kulturou marnskou čili laténskou a Bójové v Čechách. Díl II/I. Praha.*
- Píč, J. L. 1903: Nový typ žárových hrobů v Čechách, Památky archeologické a místopisné 20, 467-508.*
- Píč, J. L. 1905: Z archeologického bádání r. 1904, Památky archeologické a místopisné 21, 329-350.*
- Pleiner, R. – Rybová A. 1978: Pravěké dějiny Čech. Praha.*
- Podborský, V. 1999: Dějiny pravěku a rané doby dějinné. Brno.*
- Profous, A. 1951: Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny. III. díl. M-Ř. Praha.*
- Prokop, J. 1976: K počátkům našeho muzea (památce Jaroslava Dušátka), Novobydžovský zpravodaj 3, č. 1, 10-11.*
- Prokop, J. 1980: Městské muzeum v Novém Bydžově. Přehled dějin muzea a průvodce expozicí. Nový Bydžov.*

- Prokop, J. 1987:* Starý studentský prapor. Klenoty našeho muzea, VIII. část, Novobydžovský zpravodaj 14, č. 2, 10-12.
- Prokop, J. 1988:* 100 let našeho muzea, Novobydžovský zpravodaj 15, č. 1, 8-10.
- Prokop, J. 2013:* Nový Bydžov v proměnách staletí. Nový Bydžov.
- Prokop, J. 2019:* Klenoty muzea a galerie v Novém Bydžově. Nový Bydžov.
- Rataj, J. – Vokolek, V. 1962:* Lužické a slezskoplatěnické pohřebiště v Opatovicích n. L., Památky archeologické 53, 19-66.
- Rybář, P. a kol. 1986:* Přírodou od Krkonoš po Vysočinu. Regionální encyklopedie. Hradec Králové.
- Sedláček, A. 1887:* Hrady, zámky a tvrze království Českého V. Podkrkonoší. Praha.
- Schránil, J. 1919:* Dvě nová pohřebiště lužicko-slezského typu na Pardubicku, Památky archeologické a místopisné 31, 134-139.
- Schránil, J. 1928:* Vorgeschichte Böhmens und Mährens. Berlin und Leipzig.
- Sigl, J. 2002:* Pokračování archeologického výzkumu v Jaroměři v roce 2001, Zpravodaj muzea v Hradci Králové 28, 83-88.
- Sigl, J. – Vokolek, V. 2001:* Záchranný archeologický výzkum na „přístavbě výrobního závodu Kimberly-Clark a.s.“ v Jaroměři v roce 2000, Zpravodaj muzea v Hradci Králové 27, 73-80.
- Skalický, V. 1988:* Regionální fyto geografické členění. In: S. Hejný – B. Slavík (eds.), Květena České socialistické republiky, I. díl, Praha, 103-121.
- Skalický, M. 2009:* The Contribution to the Flora of Nový Bydžov Area. Praha.
- Sklenář, K. 1998:* Archeologický slovník 3. Keramika a sklo. Národní muzeum, Praha.
- Sklenář, K. 2005:* Biografický slovník českých, moravských a slezských archeologů a jejich spolupracovníků z příbuzných oborů. Praha.

Sklenář, K. 2011: Praveké a raně středověké nálezy v Čechách do roku 1870. Pramenná základna romantického období české archeologie, Fontes Archeologici Pragenses 36, Praha.

Sklenář, K. – Sklenářová, Z. – Slabina, M. 2002: Encyklopedie pravěku v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Praha.

Stocký, A. 1909: Praehistorický výzkum okolí Nového Bydžova r. 1907, Památky archeologické a místopisné 23, 165-168.

Stocký, A. 1910: Sídliště s kulturou římskou v Chudonicích u Nového Bydžova, Pravěk 2-4, 86-94.

Stocký, A. 1924: Čechy v době kamenné. Praha.

Stocký, A. 1926: Pravěk země české. Díl I. Věk kamenný. Praha.

Stocký, A. 1928: Čechy v době bronzové. Praha.

Stocký, A. 1933: Čechy v době železné. Praha.

Šimůnek, R. (red.) 2017: Historický atlas měst České republiky 29. Nový Bydžov, Praha.

Šnajdr, L. 1891: Počátkové předhistorického místopisu země České a některé úvahy odtud vycházející. Hradec Králové.

Šrám, V. 1904: Paměti městečka Smidar nad Cidlinou. Hradec Králové.

Šrof, A. 1993: Kultura lužických popelnicových polí. In: V. Podborský (ed.), Praveké dějiny Moravy, Brno.

Válek, B. 1964: Půdy východních Čech. Havlíčkův Brod.

Vencl, S. – Vokolek, V. 1974: Slezskoplatěnická hradiště v Konecchlumí, o. Jičín, Archeologické rozhledy 26, 339–347, 421–424.

Víth, D. 2010: Nálezy kultury popelnicových polí na českomoravském pomezí, Pravěk – Supplementum 20. Brno.

Vlček, V. et al. 1984: Zeměpisný lexikon ČSR. Vodní toky a nádrže. Praha.

- Vokolek, V. 1962: Pravek východních a severovýchodních Čech. Hradec Králové.*
- Vokolek, V. 1966: Pohřebiště a sídliště lidu popelnicových polí s Třebešově. Hradec Králové.*
- Vokolek, V. 1975a: Prasek, okr. Hradec Králové. Výzkumy v Čechách 1971, 124.*
- Vokolek, V. 1975b: Prasek, okr. Hradec Králové. Výzkumy v Čechách 1971, 212.*
- Vokolek, V. 1978a: Lužická kultura a její vznik. In: R. Pleiner – A. Rybová (ed.), Praveké dějiny Čech Praha, 503-506.*
- Vokolek, V. 1978b: Východočeská skupina lužické kultury. In: R. Pleiner – A. Rybová (ed.), Praveké dějiny Čech, Praha, 508-514.*
- Vokolek, V. 1978c: Slezskoplatěnická kultura. In: R. Pleiner – A. Rybová (ed.), Praveké dějiny Čech, Praha, 514-521.*
- Vokolek, V. 1984a: Výzkum žárového pohřebiště v Kostelci nad Orlicí, Zpravodaj krajského muzea východních Čech v Hradci Králové XI/1, 47-51.*
- Vokolek, V. 1984b: Záchranný výzkum žárového pohřebiště ve Vlkově, Zpravodaj krajského muzea východních Čech v Hradci Králové X/1, 16-19.*
- Vokolek, V. 1987: Slezskoplatěnický objekt z Jaroměře, Archeologické rozhledy 39, 570-573.*
- Vokolek, V. 1988: Osady lužické kultury ve východních Čechách I, Fontes Musei Reginaehradecensis XVI/1. Hradec Králové.*
- Vokolek, V. 1990a: Nové slezskoplatěnické pohřebiště ve Lhotě u Nahořan, Archeologické rozhledy 42, 209-211.*
- Vokolek, V. 1990b: Pohřebiště lužické kultury, In: M. Budchvaldek – J. Zeman (reds.), Lochenice. Z archeologických výzkumů na katastru obce, Praehistorica XVI, Praha, 51-67.*
- Vokolek, V. 1992: Slezskoplatěnické pohřebiště v Kuněticích, Východočeský sborník historický II, 1-32.*
- Vokolek, V. 1993a: Počátky osídlení východních Čech. Hradec Králové.*

Vokolek, V. 1993b: Pohřebiště lidu popelnicových polí v Platěnicích, Východočeský sborník historický 3, 1-45.

Vokolek, V. 1993c: Žárové hroby z Jaroměře, Archeologické rozhledy 45, 575-584.

Vokolek, V. 1994: Osady lužické kultury ve východních Čechách II., Fontes Musei Reginaehradecensis XVI/2, Hradec Králové.

Vokolek, V. 1995: Příspěvek k slezskoplatěnickému pohřebišti v Třebechovicích pod Orebem, Archeologické rozhledy 47, 363-372.

Vokolek, V. 1998: Sídliště lidu popelnicových polí v Libišanech, Východočeský sborník historický 7, 3-18.

Vokolek, V. 1999a: Pohřebiště lidu popelnicových polí v Ostroměři. Hradec Králové.

Vokolek, V. 1999b: Východočeská halštatská pohřebiště. Pardubice.

Vokolek, V. (red.) 2001: Období popelnicových polí a doba halštatská. Příspěvky z 5. kolokvia. Pardubice.

Vokolek, V. 2002: Gräberfeld der Urnenfeldkultur von Skalice/Ostböhmen, Fontes Archaeologici Pragenses 26, Praha.

Vokolek, V. 2003: Pohřebiště lužické kultury ve východních Čechách. I, II, Fontes Archaeologici Pragenses 27, Praha.

Vokolek, V. 2008: Slezskoplatěnická kultura. In: N. Venclová (ed.), Archeologie pravěkých Čech 6. Doba halštatská, Praha, 84-97.

Vokolek, V. – Vencl, S. 1974: Slezskoplatěnické hradiště v Konecchlumí, o. Jičín, Archeologické rozhledy 26, 339-347, 421-427.

Zubatý, J. 1909: Honza Jan. Ottův slovník naučný. Dodatky. Praha, 590.

INTERNETOVÉ ZDROJE

Databáze archeologické sbírky, Oddělení prehistorie a protohistorie Národního muzea: Dostupné z: http://forum.nm.cz/prehistorie/index_ph.php. Staženo dne

Evropsky významné lokality v České republice: Dostupné z: https://www.nature.cz/natura2000-design3/web_lokality.php?cast=1805&akce=karta&id=1000141449. Staženo dne 4. 3. 2020.

Fytogeografické členění: Mapy, Prohlížení, Mapové kompozice, Přírodní prvky a jevy, AV BÚ – Fytogeografické členění ČR, Přidat do mapy. Dostupný z <https://geoportal.gov.cz/web/guest/home>. Staženo dne 5. 4. 2020.

Geoportál: Změnit mapu, Archivní ortofoto. Dostupný z: <https://geoportal.cuzk.cz/geoprohlizec/>. Staženo dne 16. 6. 2020.

Geologická mapa České republiky 1:50 000: Mapy, Mapy online, WMS služby, Geologie. Dostupný z: <http://www.geology.cz>. Staženo dne 5. 4. 2020.

Indikační skica Nového Bydžova: Dostupný z: https://archivnimapy.cuzk.cz/uazk/pohledy/am_query_05.html?mapxy=-667184.57943924+-1033496.8847352. Staženo dne 16. 6. 2020.

Mapa potenciální přirozené vegetace: Mapy, Prohlížení, Mapové kompozice, Přírodní prvky a jevy, AV BÚ – Potenciální přirozená vegetace, Přidat do mapy. Dostupný z: <https://geoportal.gov.cz/web/guest/home>. Staženo dne 16. 6. 2020.

Oficiální stránky obce Měnik: Dostupné z: <https://www.menik.cz/geografie>. Staženo dne 23. 9. 2019.

Pedologická mapa 1:250 000: Mapy, Prohlížení, Mapové kompozice, Přírodní prvky a jevy, ČTU – Půdní mapa ČR 1:250 000 – klasifikace dle TKSP a WRB, Přidat do mapy. Dostupný z: <https://geoportal.gov.cz>. Staženo dne 23. 9. 2019.

Pladias – Databáze české flóry a vegetace: Data, Fytogeografie a rozšíření druhů, Fytogeografické členění České republiky (Skalický 1988). Dostupný z: <http://www.pladias.cz/>. Staženo dne 14. 5. 2019.

Pladias – Mapa potenciální přirozené vegetace: Data, Vegetace, Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky (Neuhäuslová et al. 1997), Stáhnout data GIS. Dostupný z: <http://pladias.cz>. Staženo dne 16. 6. 2020.

Osobnosti – příjmení: Josef Koudelka. Dostupný z:

https://www.prijmeni.cz/osobnost/19729/jindrich_klecanda. Staženo dne 23. 1. 2020.

Ústřední archiv zeměměřictví a katastru (ÚAZK): Dostupné z:

<https://archivnimapy.cuzk.cz>. Staženo dne 26. 4. 2019.

PRAMENY

Muzejní spolek v Novém Bydžově. Protokoly schůzí 1908/1938. SOKA HK, fond Muzejní spolek a kuratorium městského muzea Nový Bydžov, č. arch. 950, kniha č. 2, inv. č. 2.

Protokoly Musejního spolku v Novém Bydžově 1888 – 1907. Archiv Městského muzea Nový Bydžov (bez signatury).

Přírůstková kniha I. Archiv Městského muzea Nový Bydžov (bez signatury).

Zápisník protokollů kuratoria městského muzea v Novém Bydžově 1888 – 1938. SOKA HK, fond Muzejní spolek a kuratorium městského muzea Nový Bydžov, č. arch. 950, kniha č. 3, inv. č. 4

